

U S T A W A

z dnia

o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych^{1),2)}

¹⁾ W zakresie swojej regulacji ustawa umożliwia wykonanie:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenia Komisji (WE) nr 291/2011 z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie nieodzownych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 79 z 25.03.2011, str. 4);
- 3) rozporządzenia Komisji (WE) nr 537/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie mechanizmu przyznawania ilości substancji kontrolowanych dopuszczonych do celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 147 z 02.06.2011, str. 4);
- 4) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 1, z późn. zm.);
- 5) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1493/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, format sprawozdań, które mają być składane przez producentów, importerów i eksporterów niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 7);
- 6) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określającego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 25);
- 7) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. określającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 333 z 19.12.2007, str. 4);
- 8) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007, str. 10);
- 9) rozporządzenia Komisji (WE) nr 303/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 3);
- 10) rozporządzenia Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 12);
- 11) rozporządzenia Komisji (WE) nr 305/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z rozdzielnic wysokiego napięcia (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 17);

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa postępowanie i właściwość organów w sprawach wykonywania obowiązków wynikających z:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 842/2006 z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 1 i Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 842/2006”;
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009”.

2. Ustawa reguluje:

- 1) obowiązki podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji i usług związanych ze stosowaniem substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych, a także z obrotem tymi substancjami i gazami oraz produktami, urządzeniami, gaśnicami i systemami zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi, oraz obowiązki podmiotów użytkujących produkty, urządzenia, gaśnice i systemy zawierające te substancje lub gazy,
- 2) zadania organów i jednostek właściwych w sprawach substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych oraz postępowania z produktami, urządzeniami, systemami ochrony przeciwpożarowej i gaśnicami, a także systemami

12) rozporządzenia Komisji (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 21);

13) rozporządzenia Komisji (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytych szkoleniach dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. U. UE L 92 z 03.04.2008, str. 25);

14) rozporządzenia Komisji (WE) nr 308/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. określającego, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji państw członkowskich (Dz. U. UE L 92 z 03.04.2008, str. 28).

²⁾ W zakresie swojej regulacji ustawa dokonuje wdrożenia art. 6 ust. 3 dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącej emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 12).

klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi

– w zakresie nieuregulowanym rozporządzeniami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2;

- 3) sankcje za naruszenie przepisów dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic, systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, które zawierają substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane lub są od nich uzależnione.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) certyfikacie – oznacza to dokument wydany przez jednostkę certyfikującą, potwierdzający, że osoba fizyczna lub przedsiębiorca spełnia wymagania określone w ustawie;
- 2) fluorowanych gazach cieplarnianych – oznacza to fluorowane gazy cieplarniane w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006;
- 3) ilości substancji kontrolowanych lub ilości fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w:
 - a) urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła – oznacza to maksymalne dopuszczalne napełnienie pojedynczego obiegu czynnika chłodniczego, określone w specyfikacji technicznej producenta danego urządzenia, lub w przypadku jej braku – określone podczas doświadczalnego napełnienia przy pierwszej czynności serwisowej,
 - b) rozdzielnicach wysokiego napięcia – oznacza to znamionowe napełnienie wyodrębnionego przedziału gazowego, określone w specyfikacji technicznej producenta danej rozdzielnicy,
 - c) urządzeniach zawierających rozpuszczalniki – oznacza to maksymalne dopuszczalne napełnienie całego zbiornika urządzenia, określone w specyfikacji technicznej producenta danego urządzenia,
 - d) systemach ochrony przeciwpożarowej – oznacza to maksymalne napełnienie całego systemu ochrony przeciwpożarowej,
 - e) gaśnicach – oznacza to maksymalne dopuszczalne napełnienie gaśnicy, określone w specyfikacji technicznej producenta danej gaśnicy;

4) instalacji:

- a) w stosunku do urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających substancje kontrolowane – oznacza to łączenie dwóch lub większej liczby elementów lub obiegów zawierających bądź mających zawierać czynnik chłodniczy w postaci substancji kontrolowanej, w celu zmontowania układu w miejscu jego eksploatacji, w tym łączenie przewodów czynnika chłodniczego układu w celu zamknięcia obiegu czynnika chłodniczego, niezależnie od konieczności napełnienia układu po zakończeniu montażu,
- b) w stosunku do systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane – oznacza to łączenie po raz pierwszy jednego lub większej liczby zbiorników zawierających lub mających zawierać czynnik gaśniczy w postaci substancji kontrolowanej z przynależnymi elementami w miejscu eksploatacji tych zbiorników i przynależnych elementów, z wyłączeniem tych elementów, które nie mają wpływu na przechowywanie czynnika gaśniczego przed jego uwolnieniem w celu ugaszenia pożaru;

5) konserwacji lub serwisowaniu:

- a) w stosunku do urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających substancje kontrolowane – oznacza to wszystkie czynności, z wyłączeniem dokonywania odzysku i sprawdzania pod względem wycieków, związane z dostaniem się do obiegów zawierających lub mających zawierać substancje kontrolowane, zwłaszcza wypełnienie systemu substancjami kontrolowanymi, usuwanie jednego lub większej ilości elementów obiegu lub urządzenia, ponowny montaż dwóch lub większej ilości elementów obiegu lub urządzenia oraz naprawy nieszczelności,
 - b) w stosunku do systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane – oznacza to wszystkie czynności związane z pracami prowadzonymi na zbiornikach zawierających lub mających zawierać czynnik gaśniczy w postaci substancji kontrolowanej z przynależnymi elementami w miejscu eksploatacji tych zbiorników i przynależnych elementów, z wyłączeniem tych elementów, które nie mają wpływu na przechowywanie czynnika gaśniczego przed jego uwolnieniem w celu ugaszenia pożaru;
- 6) niektórych pojazdach silnikowych – oznacza to pojazdy silnikowe kategorii M₁ i N₁ określone w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu

- drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.³⁾) o masie odniesienia nieprzekraczającej 1305 kg;
- 7) nowych substancjach – oznacza to nowe substancje w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
 - 8) oddziale – oznacza to oddział, w rozumieniu art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.⁴⁾);
 - 9) operatorze – oznacza to operatora, w rozumieniu art. 2 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, lub przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 3 pkt 26 lit. e rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
 - 10) produkcie – oznacza to wyrób niebędący urządzeniem, systemem klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, systemem ochrony przeciwpożarowej ani gaśnicą;
 - 11) przedsiębiorstwie – oznacza to przedsiębiorstwo, w rozumieniu art. 3 pkt 26 lit. a–d rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
 - 12) ruchomym systemie ochrony przeciwpożarowej – oznacza to system ochrony przeciwpożarowej, który jest zwykle przemieszczany podczas eksploatacji;
 - 13) ruchomym urządzeniu – oznacza to urządzenie, które jest zwykle przemieszczane podczas eksploatacji, z wyłączeniem urządzeń stanowiących systemy klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
 - 14) substancjach kontrolowanych – oznacza to substancje kontrolowane, w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009;
 - 15) substancjach zubożających warstwę ozonową – oznacza to substancje kontrolowane oraz nowe substancje;
 - 16) systemie klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – oznacza to układ elementów zawierający substancję kontrolowaną lub fluorowany gaz cieplarniany, którego celem jest obniżenie temperatury i wilgotności powietrza w kabinie pasażerskiej pojazdu, umieszczony w niektórych pojazdach silnikowych;
 - 17) systemie ochrony przeciwpożarowej – oznacza to stacjonarny zbiornik lub szereg połączonych zbiorników wraz z elementami towarzyszącymi, zainstalowane ze względu na określone zagrożenie pożarowe na określonej przestrzeni;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1448, z 2013 r. poz. 700, 991, 1446 i 1611 oraz z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768 i 822.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1304, 1238 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 822, 1133, 1138, 1146 i 1885.

18) urządzeniu – oznacza to każde stacjonarne urządzenie chłodnicze, klimatyzacyjne i pompę ciepła, urządzenie będące rozdzielnicą wysokiego napięcia lub urządzenie zawierające rozpuszczalniki, z wyłączeniem systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych.

2. W każdym przypadku, gdy w ustawie jest mowa o urządzeniu, oznacza to również urządzenie podstawowe wraz z elementami towarzyszącymi, w szczególności zewnętrznymi obiegami substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego, zaworami, złączkami, elementami serwisowymi, przyrządami pomiarowymi i sterującymi.

3. Przepisy ustawy dotyczące przedsiębiorstwa stosuje się również do jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, wykonującej działalność, o której mowa w art. 3 pkt 26 lit. a–d rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o produktach, urządzeniach, systemach klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, systemach ochrony przeciwpożarowej i gaśnicach zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionych, należy przez to rozumieć także produkty, urządzenia, systemy klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zaprojektowane tak, aby mogły zawierać substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane lub być od nich uzależnione.

Art. 4. 1. Operator obowiązany jest sprawować faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, polegającą na:

- 1) pełnym dostępem do urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, umożliwiającym nadzorowanie jego elementów i ich funkcjonowania oraz możliwości udostępnienia urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej osobom trzecim;
- 2) codziennej kontroli funkcjonowania lub działania urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, w tym podejmowaniu decyzji o jego włączeniu albo wyłączeniu;
- 3) podejmowaniu decyzji w sprawach finansowych i technicznych dotyczących modyfikacji urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, w szczególności wymiany poszczególnych elementów, zainstalowania detektora wycieków, podejmowaniu decyzji w sprawie modyfikacji ilości substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w urządzeniu lub systemie ochrony przeciwpożarowej oraz decyzji dotyczących sprawdzenia pod względem wycieków, bądź naprawy urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej.

2. Przepisy ustawy dotyczące operatora stosuje się również do jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną, która wykonuje czynności, o których mowa w art. 2 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 lub w art. 3 pkt 26 lit. e rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

3. Operator może zlecić osobie trzeciej, w formie pisemnej, sprawowanie kontroli nad technicznym działaniem urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej. W takim przypadku odpowiedzialność za sprawowanie takiej kontroli przez osobę trzecią ponosi operator.

4. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną staje się operatorem urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej w dniu dostarczenia tego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej na miejsce jego użytkowania, a w przypadku gdy urządzenie lub system ochrony przeciwpożarowej wymaga instalacji – w dniu zakończenia instalacji i napełnienia urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej substancją kontrolowaną lub fluorowanym gazem cieplarnianym.

5. W przypadku braku możliwości ustalenia operatora, obowiązki, o których mowa w ust. 1, wykonuje właściciel urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej.

Art. 5. 1. Operatorów urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej będących na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza Minister Obrony Narodowej.

2. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wykaz operatorów, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia jednoznacznej identyfikacji operatora dla każdego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej będącego na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 6. 1. Wnioski o odstępstwa, o których mowa w art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 4 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, składa się do ministra właściwego do spraw środowiska.

2. Wnioski sporządza się w postaci elektronicznej opatrzonej podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym zaufanym profilem elektronicznej platformy usług administracji publicznej, zwanym dalej „profilem zaufanym ePUAP”, na formularzu według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 12, w języku polskim wraz z tłumaczeniem wniosku na język angielski.

3. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę wnioskodawcy oraz adres i siedzibę, a w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności, numer telefonu, adres poczty elektronicznej i adres strony internetowej – o ile ją posiada;
- 2) datę sporządzenia wniosku;
- 3) przedmiot wniosku;
- 4) odniesienie do właściwego przepisu rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, na podstawie którego składany jest wniosek.

4. W zależności od przedmiotu wniosku, wniosek zawiera także:

- 1) przewidywaną datę wdrożenia rozwiązania alternatywnego oraz ilość substancji kontrolowanej, której dotyczy wniosek;
- 2) przewidywaną nową datę końcową lub nową datę graniczną dla wnioskowanego zastosowania krytycznego substancji kontrolowanej;
- 3) przewidywaną całkowitą masę produktu zawierającego substancję kontrolowaną (w kg), którego dotyczy wniosek, lub liczbę sztuk urządzeń zawierających substancję kontrolowaną, których dotyczy wniosek;
- 4) szczegółowy opis zastosowania substancji kontrolowanej, której dotyczy wniosek;
- 5) ilość substancji kontrolowanej (w kg) wyemitowaną w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek, w każdym z dwóch lat poprzedzających datę rozpoczęcia jej stosowania zgodnie z wnioskiem oraz w każdym z kolejnych lat aż do przewidywanej daty wdrożenia rozwiązania alternatywnego, oraz informację, jaki procent zastosowanych ilości stanowiła ta emisja w poszczególnych latach;
- 6) opis wyposażenia, jakie zostało zainstalowane, i procedur, jakie zostały wprowadzone, w celu ograniczenia emisji substancji kontrolowanej w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek;
- 7) opis wyposażenia, jakie zamierza się zainstalować, i procedur, jakie zamierza się wprowadzić, w celu ograniczenia emisji substancji kontrolowanej w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek;
- 8) ilość substancji kontrolowanej (w kg) wykorzystywanej w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek, w każdym z trzech lat poprzedzających datę rozpoczęcia jej stosowania zgodnie z wnioskiem oraz w każdym z kolejnych trzech lat, od kiedy rozpoczęto stosowanie substancji;

- 9) ilość substancji kontrolowanej (w kg) zmagazynowanej z przeznaczeniem do wykorzystania w zastosowaniu, którego dotyczy wniosek;
- 10) w przypadku gdy zakłada się przywóz substancji kontrolowanej do zastosowania, którego dotyczy wniosek – nazwę i dane kontaktowe importera ze wskazaniem adresu, numeru telefonu, numeru faksu i adresu mailowego oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany;
- 11) w przypadku gdy zakłada się, że substancja kontrolowana do zastosowania, którego dotyczy wniosek, będzie produkowana – nazwę i dane kontaktowe producenta ze wskazaniem adresu, numeru telefonu, numeru faksu, adresu mailowego, numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, oraz miejsce produkcji;
- 12) ilość substancji kontrolowanej (w kg) przeznaczonej do przywozu lub wyprodukowania do zastosowania, którego dotyczy wniosek, w roku złożenia wniosku i w każdym z kolejnych trzech lat;
- 13) w przypadku gdy zakłada się, że produkty lub urządzenia zawierające substancję kontrolowaną, których dotyczy wniosek, będą wywiezione – przewidywaną datę (lub daty) wywozu oraz nazwę i dane kontaktowe eksportera ze wskazaniem adresu, numeru telefonu, numeru faxu i adresu mailowego, numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, oraz kraj (lub kraje) przeznaczenia;
- 14) opis problemów technicznych, jakie należy rozwiązać dla wprowadzenia rozwiązań alternatywnych, związanych ze spełnieniem wymagań technicznych, bezpieczeństwem, sprawami inżynieryjnymi i ewentualnymi innymi przeszkodami;
- 15) opis każdego rozwiązania alternatywnego dla substancji kontrolowanej, której dotyczy wniosek, które było sprawdzane albo jest aktualnie sprawdzane, z uwzględnieniem alternatywnych substancji, które nie są jeszcze dostępne na rynku; dla każdego z tych rozwiązań – jego zalety i wady; dla każdego rozwiązania, jakie zostało odrzucone – szczegółowe uzasadnienie przyczyn odrzucenia;
- 16) dla każdego rozwiązania aktualnie rozważanego – aktualny stan jego sprawdzania, prowadzonych badań lub wdrożenia oraz główne przeszkody w jego zastosowaniu wraz z określeniem terminu, w którym zostanie zakończone wdrożenie;
- 17) inne informacje, które mogą uzasadnić wniosek o odstępstwo.

5. W przypadku gdy wniosek dotyczy kilku oddziałów wnioskodawcy, dane, o których mowa w ust. 4 w pkt 5–17, podaje się dla każdego oddziału oddzielnie.

6. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje wniosek wyspecjalizowanej jednostce, o której mowa w art. 16, w celu wydania opinii. Przy zasięgnięciu opinii przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195) nie stosuje się.

7. Wyspecjalizowana jednostka wydaje opinię w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

8. Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16, może w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku wystąpić do wnioskodawcy o uzupełnienie lub wyjaśnienie dotyczące informacji zawartych we wniosku lub usunięcie braków formalnych w terminie 14 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia. Po otrzymaniu uzupełnienia lub wyjaśnienia lub poprawionego wniosku w wyznaczonym terminie ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

9. Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16, weryfikuje wniosek w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku lub otrzymania uzupełnienia lub wyjaśnienia lub poprawionego wniosku.

10. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku minister właściwy do spraw środowiska występuje z wnioskiem o odstępstwa, o których mowa w ust. 1, do Komisji Europejskiej.

11. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku, minister właściwy do spraw środowiska, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia wystąpienia z wnioskiem do Komisji Europejskiej o odstępstwa, o których mowa w ust. 1.

12. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności i przejrzystości danych i informacji, o których mowa w ust. 3 i 4.

Art. 7. 1. Autoryzacji na przechowywanie halonów do zastosowań krytycznych, o której mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, udziela minister właściwy do spraw środowiska poprzez umieszczenie podmiotu w rejestrze przedsiębiorstw i operatorów, którym udzielono autoryzacji.

2. Tworzy się rejestr przedsiębiorstw i operatorów, którym udzielono autoryzacji.

3. Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw środowiska w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia

17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).

4. Rejestr jest jawny, a korzystanie z rejestru jest bezpłatne.

5. Minister właściwy do spraw środowiska udostępnia rejestr w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra.

6. Rejestr zawiera:

- 1) nazwę przedsiębiorstwa lub operatora;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku przedsiębiorstwa lub operatora będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności;
- 3) numer telefonu, adres poczty elektronicznej i adres strony internetowej przedsiębiorstwa lub operatora – o ile ją posiada.

7. Autoryzacja może zostać udzielona przedsiębiorstwu lub operatorowi, który spełnia następujące wymagania:

- 1) posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie w działalności związanej ze stosowaniem gazowych środków gaśniczych lub obrotem takimi środkami;
- 2) posiada zezwolenia na zbieranie odpadów niebezpiecznych i ich przetwarzanie;
- 3) posiada możliwość magazynowania halonów w szczelnie zamkniętych opakowaniach zabezpieczonych przed promieniami UV i wilgocią, w warunkach zapewniających zminimalizowanie ich emisji do środowiska.

8. Wniosek o udzielenie autoryzacji zawiera:

- 1) nazwę przedsiębiorstwa lub operatora;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku przedsiębiorstwa lub operatora będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności;
- 3) numer telefonu, adres poczty elektronicznej i adres strony internetowej przedsiębiorstwa lub operatora – o ile ją posiada.

9. Do wniosku o udzielenie autoryzacji załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2, oraz oświadczenie o spełnieniu wymagań, o których mowa w ust. 7 pkt 3, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

10. Wniosek o udzielenie autoryzacji oraz oświadczenia dołączane do niego składa się w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym

weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP. Dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2, składa się w kopii lub elektronicznej kopii. Minister właściwy do spraw środowiska może żądać od przedsiębiorstwa lub operatora przedstawienia oryginałów dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i 2.

11. W przypadku niezłożenia dokumentów lub oświadczenia, o których mowa w ust. 9, minister właściwy do spraw środowiska odmawia udzielenia autoryzacji, w drodze decyzji administracyjnej.

12. Minister właściwy do spraw środowiska cofa udzieloną autoryzację i wykreśla przedsiębiorstwo lub operatora z rejestru przedsiębiorstw i operatorów, którym udzielono autoryzacji, w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy przedsiębiorstwo lub operator przestały spełniać wymagania, o których mowa w ust. 7 pkt 2 lub 3.

13. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie autoryzacji, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości identyfikacji halonów oraz przedsiębiorstw i operatorów.

Art. 8. 1. Tworzy się rejestr przedsiębiorstw produkujących, stosujących lub wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje.

2. Przedsiębiorstwa produkujące, stosujące lub wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, obowiązane są uzyskać wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1.

3. Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw środowiska, w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Rejestr jest jawny, a korzystanie z rejestru jest bezpłatne.

5. Minister właściwy do spraw środowiska udostępnia rejestr w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra.

6. Rejestr zawiera:

- 1) nazwę przedsiębiorstwa;
- 2) adres i siedzibę przedsiębiorstwa, a w przypadku gdy przedsiębiorstwo prowadzi osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności;

- 3) numer telefonu, adres poczty elektronicznej i adres strony internetowej – o ile ją posiada;
- 4) informację, czy przedsiębiorstwo jest producentem nowych substancji, stosującym te substancje, czy wprowadzającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej te substancje;
- 5) nazwy chemiczne nowych substancji;
- 6) w przypadku gdy przedsiębiorstwo jest stosującym te substancje – rodzaj zastosowania.

7. Wniosek o wpis do rejestru zawiera dane i informacje, o których mowa w ust. 6.

8. Wniosek sporządza się w postaci elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, na formularzu według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.

9. Przedsiębiorstwa, które uzyskały wpis do rejestru i zaprzestały prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 2, są obowiązane poinformować o tym fakcie ministra właściwego do spraw środowiska, w postaci elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, w ciągu 60 dni od dnia zaprzestania prowadzenia takiej działalności.

10. Minister właściwy do spraw środowiska po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 9, wykreśla przedsiębiorstwo z rejestru.

11. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości identyfikacji nowej substancji i przedsiębiorstwa oraz potrzebą zapewnienia kompletności danych i informacji, o których mowa w ust. 6.

Art. 9. 1. Tworzy się rejestr przedsiębiorstw stosujących substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz przedsiębiorstw prowadzących niszczenie substancji kontrolowanych.

2. Przedsiębiorstwa stosujące substancje kontrolowane w charakterze substratów, zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, oraz prowadzące niszczenie substancji kontrolowanych, zgodnie z art. 22 i załącznikiem VII do tego rozporządzenia, obowiązane są uzyskać wpis do rejestru.

3. Rejestr prowadzi minister właściwy do spraw środowiska, w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Rejestr jest jawny, a korzystanie z rejestru jest bezpłatne.

5. Minister właściwy do spraw środowiska udostępnia rejestr w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra.

6. Rejestr zawiera:

- 1) nazwę przedsiębiorstwa;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku gdy przedsiębiorstwo prowadzi osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności;
- 3) numer telefonu, adres poczty elektronicznej i adres strony internetowej – o ile ją posiada;
- 4) informację, czy przedsiębiorstwo stosuje substancje kontrolowane w charakterze substratu, czy prowadzi ich niszczenie.

7. Wniosek o wpis do rejestru zawiera dane i informacje, o których mowa w ust. 6, oraz:

- 1) w przypadku gdy przedsiębiorstwo stosuje substancje kontrolowane w charakterze substratu:
 - a) nazwę chemiczną substancji kontrolowanej,
 - b) skrócony opis procesu, w którym substancja jest stosowana, z określeniem reakcji chemicznej zachodzącej w tym procesie, w której substancja kontrolowana ulega całkowitemu przekształceniu ze stanu pierwotnego,
 - c) nazwę chemiczną produktu otrzymywanego w tym procesie w wyniku transformacji chemicznej substancji kontrolowanej,
 - d) wielkość emisji substancji kontrolowanej w tym procesie;
- 2) w przypadku gdy przedsiębiorstwo prowadzi niszczenie substancji kontrolowanej – skrócony opis technologii niszczenia.

8. Wniosek sporządza się w postaci elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, na formularzu według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 10.

9. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia wpisania przedsiębiorstwa do rejestru w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy stosowanie substancji kontrolowanej w charakterze substratu jest niezgodne z definicją substratu zawartą w art. 3 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 albo technologia niszczenia substancji kontrolowanej jest niezgodna z technologiami wymienionymi w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

10. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości identyfikacji substancji kontrolowanej stosowanej w charakterze substratu i przedsiębiorstwa oraz potrzebą zapewnienia kompletności danych i informacji, o których mowa w ust. 6 i 7.

11. Przedsiębiorstwa, które uzyskały wpis do rejestru i zaprzestały prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 2, są obowiązane poinformować o tym fakcie ministra właściwego do spraw środowiska, w postaci elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, w ciągu 60 dni od zaprzestania prowadzenia takiej działalności.

12. Minister właściwy do spraw środowiska po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 11, wykreśla przedsiębiorstwo z rejestru.

Art. 10. 1. Przyjmowania dostaw substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego w celu wykonywania czynności wymagających posiadania certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20, lub zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 38 ust. 1, może dokonywać osoba fizyczna posiadająca certyfikat dla personelu odpowiedni do wykonywanych przez tę osobę czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku osoby fizycznej wykonującej czynności serwisowe i naprawcze systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – zaświadczenie, o którym mowa w art. 38 ust. 1.

2. Przez przyjęcie dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego rozumie się pisemne potwierdzenie przyjęcia pojemników zawierających tę substancję lub gaz na stan magazynowy przedsiębiorcy.

3. Za przyjęcie dostawy nie uważa się przyjęcia na stan magazynowy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego przeznaczonych do recyklingu, regeneracji lub zniszczenia, odzyskanych z pojemników, urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, ruchomych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic lub systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych.

4. Zakazuje się przekazywania, odpłatnie bądź nieodpłatnie, substancji kontrolowanych osobom fizycznym na ich własne potrzeby, z wyjątkiem przekazywania wodorochlorofluorowęglowodorów w ramach usługi instalacji, konserwacji lub serwisowania urządzeń, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, a także przekazywania halonów w ramach usługi instalacji, konserwacji lub serwisowania systemów

ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, udokumentowanej fakturą VAT lub rachunkiem lub – w przypadku gdy usługa wykonana została nieodpłatnie – oświadczeniem pisemnym, potwierdzającym wykonanie tej usługi.

5. Zakazuje się przekazywania, odpłatnie bądź nieodpłatnie, fluorowanych gazów cieplarnianych osobom fizycznym na ich własne potrzeby, z wyjątkiem przekazywania w ramach usługi instalacji, konserwacji lub serwisowania urządzeń i ruchomych urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej, a także gaśnic i systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, udokumentowanych fakturą VAT lub rachunkiem lub – w przypadku gdy usługa wykonana została nieodpłatnie – oświadczeniem pisemnym, potwierdzającym wykonanie tej usługi.

Art. 11. Art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 dotyczące odzysku substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych urządzeń i stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej oraz przepisy ustawy dotyczące przyjmowania dostaw substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych stosuje się również do ruchomych urządzeń i ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic oraz systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych.

Art. 12. 1. Urządzenia chłodnicze, klimatyzacyjne i pompy ciepła oraz systemy ochrony przeciwpożarowej zawierające co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych sprawdzane są pod względem wycieków zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

2. Urządzenia chłodnicze, klimatyzacyjne i pompy ciepła oraz systemy ochrony przeciwpożarowej zawierające co najmniej 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych sprawdzane są pod względem wycieków zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie muszą być spełnione przy przeprowadzaniu sprawdzania pod względem wycieków urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła, o których mowa w ust. 1 i 2, kierując się potrzebą zharmonizowania wymagań z wymaganiami dotyczącymi kontroli zawartymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1516/2007 z dnia 19 grudnia 2007 r. ustanawiającym, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła zawierających niektóre

fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007, str. 10), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1516/2007”.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie muszą być spełnione przy przeprowadzaniu sprawdzania pod względem wycieków systemów ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 1 i 2, kierując się potrzebą zharmonizowania wymagań z wymaganiami dotyczącymi kontroli zawartymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1497/2007 z dnia 18 grudnia 2007 r. określającym, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, standardowe wymogi w zakresie kontroli szczelności w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 333 z 19.12.2007, str. 4), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1497/2007”.

Art. 13. 1. Podmioty wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkty, urządzenia, systemy ochrony przeciwpożarowej, gaśnice, a także pojemniki zawierające:

- 1) substancje kontrolowane,
- 2) fluorowane gazy cieplarniane

– są obowiązane do umieszczenia na nich etykiety oraz dołączenia instrukcji dotyczącej ich przeznaczenia i funkcjonowania, sporządzonych w języku polskim.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób etykietowania produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, a także pojemników zawierających substancje kontrolowane, uwzględniając konieczność jednoznacznej identyfikacji substancji kontrolowanych,
- 2) wzór etykiety, uwzględniając zróżnicowanie etykiety w zależności od rodzaju substancji kontrolowanej oraz stopnia zagrożenia dla warstwy ozonowej, składu chemicznego, pochodzenia i przeznaczenia danej substancji kontrolowanej

– biorąc pod uwagę wymagania odnośnie do etykietowania zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 oraz uwzględniając konieczność zharmonizowania wymagań dotyczących etykietowania w odniesieniu do substancji kontrolowanych z wymaganiami dotyczącymi etykietowania produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i pojemników zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określającym, zgodnie z rozporządzeniem (WE)

nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 332 z 18.12.2007, str. 25), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1494/2007”.

Rozdział 2

Obowiązek prowadzenia dokumentacji przez operatorów urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej

Art. 14. 1. Dokumentację, o której mowa w art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dla urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, jak również dla urządzeń będących rozdzielnicami wysokiego napięcia zawierającymi fluorowane gazy cieplarniane w ilości co najmniej 3 kg lub urządzeń zawierających rozpuszczalniki na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych w ilości co najmniej 3 kg sporządza się w formie Karty Urządzenia albo Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej.

2. Dokumentację, o której mowa w ust. 1, prowadzi się oddzielnie dla urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających substancję kontrolowaną oraz urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowany gaz cieplarniany.

3. Karta Urządzenia oraz Karta Systemu Ochrony Przeciwpożarowej zawiera:

- 1) dane urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej;
- 2) nazwę operatora, jego adres i siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, a w przypadku operatora będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności oraz PESEL, a także dane osoby kontaktowej wyznaczonej przez operatora oraz dane osoby wypełniającej i dokonującej wpisów w karcie, datę sporządzenia oraz datę dokonania każdego kolejnego wpisu;
- 3) dane dotyczące ilości i rodzaju substancji kontrolowanej albo fluorowanego gazu cieplarnianego zawartego w urządzeniu albo systemie ochrony przeciwpożarowej w momencie sporządzenia karty, jak również wszelkich ilości tej substancji albo tego gazu dodanych i odzyskanych podczas wykonywania czynności określonych w pkt 4;

4) zestawienie wykonanych czynności dotyczących instalacji, konserwacji lub serwisowania, kontroli szczelności i końcowego unieszkodliwienia urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej oraz instalowania systemów wykrywania wycieków w tym urządzeniu albo systemie ochrony przeciwpożarowej i odzysku z nich substancji kontrolowanych albo fluorowanych gazów cieplarnianych, a także nazwę i siedzibę podmiotu, który wykonał te czynności, i dane, w tym imię, nazwisko, adres zamieszkania, osób wykonujących te czynności oraz datę rozpoczęcia i zakończenia ich wykonywania.

4. Kartę Urządzenia oraz Kartę Systemu Ochrony Przeciwpożarowej operator sporządza i prowadzi oddzielnie dla każdego urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej.

5. Kartę Urządzenia oraz Kartę Systemu Ochrony Przeciwpożarowej sporządza się w terminie 10 dni od dnia dostarczenia urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej na miejsce jego funkcjonowania, a w przypadku gdy urządzenie albo system ochrony przeciwpożarowej wymaga zainstalowania – w terminie 10 dni od dnia zakończenia jego instalacji i napełnienia substancją kontrolowaną albo fluorowanym gazem cieplarnianym.

6. Karty Urządzenia oraz Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej stanowią element Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19, i są sporządzane w postaci elektronicznej w trybie bezpośredniego połączenia z tym rejestrem za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Przed sporządzeniem pierwszej Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej operator jest obowiązany do zarejestrowania się w Centralnym Rejestrze Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19, poprzez wypełnienie w tym rejestrze formularza rejestracyjnego.

7. W przypadku urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej będących na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Karty Urządzeń oraz Karty Systemów Ochrony Przeciwpożarowej nie stanowią elementu Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19.

8. Operatorzy urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 7, są obowiązani do przekazywania Ministrowi Obrony Narodowej rocznych sprawozdań zawierających informacje z prowadzonych przez nich w danym roku

kalendaryzowym Kart Urządzeń oraz Kart Systemów Ochrony Przeciwpożarowej w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego informacje dotyczą.

9. Sprawozdania, o których mowa w ust. 8, obejmują nazwę operatora, rodzaj urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, rodzaj i ilość substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego zawartego w tym urządzeniu lub systemie ochrony przeciwpożarowej oraz ilość tej substancji lub tego gazu odzyskaną z tego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej i dodaną do tego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej w ciągu danego roku kalendarzowego.

10. Minister Obrony Narodowej przygotowuje zbiorcze zestawienie otrzymanych sprawozdań, o których mowa w ust. 8, i przesyła je, w postaci elektronicznej, do wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego to zestawienie dotyczy.

11. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 8, kierując się potrzebą zapewnienia pełnego monitorowania postępowania z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi, w celu uniknięcia niekontrolowanej emisji do środowiska.

12. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór Karty Urządzenia oraz sposób jej sporządzania i prowadzenia, biorąc pod uwagę:

- 1) wymogi wynikające z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006;
- 2) specyfikę poszczególnych rodzajów urządzeń;
- 3) konieczność zapewnienia kompleksowej informacji o danym urządzeniu oraz jego operatorze i o osobach dokonujących wpisów do tej Karty;
- 4) konieczność sporządzania Karty Urządzenia i dokonywania w niej wpisów w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym gromadzenie informacji zawartych w Karcie Urządzenia w Centralnym Rejestrze Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19;
- 5) konieczność zharmonizowania sposobu sporządzania i prowadzenia oraz wzoru Karty Urządzenia ze sposobem sporządzania i prowadzenia oraz wzorem Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej.

13. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej oraz sposób jej sporządzania i prowadzenia, biorąc pod uwagę:

- 1) wymogi wynikające z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006;
- 2) specyfikę poszczególnych rodzajów systemów ochrony przeciwpożarowej;
- 3) konieczność zapewnienia kompleksowej informacji o danym systemie ochrony przeciwpożarowej oraz jego operatorze i o osobach dokonujących wpisów do tej Karty;
- 4) konieczność sporządzania Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej i dokonywania w niej wpisów w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym gromadzenie informacji zawartych w Karcie Systemu Ochrony Przeciwpożarowej w Centralnym Rejestrze Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19;
- 5) konieczność zharmonizowania sposobu sporządzania i prowadzenia oraz wzoru Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej ze sposobem sporządzania i prowadzenia oraz wzorem Karty Urządzenia.

14. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 6, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia kompletności i przejrzystości danych operatora urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej.

Art. 15. 1. Operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej są obowiązani do zapewnienia, aby wpisu do Karty Urządzenia albo Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej danych dotyczących czynności, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 4, dokonywały osoby posiadające certyfikat dla personelu uprawniający do wykonywania czynności, których dane te dotyczą.

2. Wpisy danych są dokonywane w terminie 5 dni od dnia wykonania czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Aktualna kopia Karty Urządzenia albo Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej w formie elektronicznej i w formie wydruku powinna być przechowywana w miejscu funkcjonowania urządzenia albo systemu ochrony przeciwpożarowej.

Rozdział 3

Wyspecjalizowana jednostka

Art. 16. Tworzy się wyspecjalizowaną jednostkę, do zadań której należy:

- 1) prowadzenie Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpowodziarowej, o którym mowa w art. 19;
- 2) wykonywanie analiz i opracowań danych:
 - a) przekazywanych do rejestru, o którym mowa w pkt 1,
 - b) zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 14 ust. 10;
- 3) prowadzenie bazy danych, o której mowa w art. 42 ust. 1, oraz wykonywanie analiz i opracowań danych przekazywanych do tej bazy oraz danych zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 41 ust. 6 i art. 42 ust. 6;
- 4) wykonywanie bieżących zaleceń Unii Europejskiej w zakresie substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych obejmujące w szczególności:
 - a) analizę i opiniowanie materiałów dotyczących substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych przekazywanych i publikowanych przez Komisję Europejską lub inne organy Unii Europejskiej,
 - b) pełnienie funkcji punktu kontaktowego dla podmiotów krajowych i Komisji Europejskiej w zakresie rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w tym gromadzenie kopii sprawozdań przekazywanych przez podmioty zgodnie z art. 6 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, a także dokonywanie analizy danych w nich zawartych,
 - c) opracowywanie raportów i dokumentacji wynikającej z rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 i rozporządzeń wykonawczych Komisji Europejskiej, w tym rozporządzenia (UE) nr 291/2011 z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie nieodzownych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 79 z 25.03.2011, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 291/2011”, rozporządzenia (UE) nr 537/2011 z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie mechanizmu przyznawania ilości substancji

kontrolowanych dopuszczonych do celów zastosowań laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 147 z 02.06.2011, str. 4), wymaganej do przekazania do Komisji Europejskiej lub innych organów Unii Europejskiej,

- d) opracowywanie informacji, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, wymaganych do przekazania do Komisji Europejskiej;
- 5) opiniowanie wniosków o odstępstwa, o których mowa w art. 6.

Art. 17. Wykonywanie zadań wyspecjalizowanej jednostki powierza się Instytutowi Chemii Przemysłowej im. prof. Ignacego Mościckiego z siedzibą w Warszawie.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw środowiska sprawuje nadzór nad wykonywaniem przez wyspecjalizowaną jednostkę zadań określonych w art. 16.

2. Wyspecjalizowana jednostka przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska sprawozdanie z wykonania zadań określonych w art. 16 za rok poprzedni w terminie do dnia 31 maja roku następnego.

3. W przypadku gdy sprawozdanie jest niepełne lub budzi zastrzeżenia, minister właściwy do spraw środowiska może zażądać jego uzupełnienia lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień w wyznaczonym przez siebie terminie.

4. Minister właściwy do spraw środowiska może zlecić imiennie upoważnionym pracownikom obsługującego go urzędu przeprowadzenie kontroli wyspecjalizowanej jednostki w zakresie wykonywanych przez nią zadań określonych w art. 16, w szczególności w przypadku gdy w wyznaczonym terminie wyspecjalizowana jednostka nie uzupełni sprawozdania lub nie złoży żądanych wyjaśnień, a także, jeśli złożone sprawozdanie, pomimo uzupełnienia lub złożonych wyjaśnień, budzi zastrzeżenia.

5. Kontrolę, o której mowa w ust. 4, przeprowadza się na zasadach i w trybie określonych w przepisach o kontroli w administracji rządowej.

6. Kierownik wyspecjalizowanej jednostki jest zobowiązany do realizacji zaleceń pokontrolnych wydanych przez ministra właściwego do spraw środowiska.

7. Analizy i opracowania danych przekazywanych do Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19, oraz do bazy danych, o której mowa w art. 42 ust. 1, i danych zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 14 ust. 10, art. 41 ust. 6 oraz w art. 42 ust. 6, a także analizy

i opracowania dotyczące wykonywania bieżących zaleceń Unii Europejskiej w zakresie fluorowanych gazów cieplarnianych oraz substancji kontrolowanych są wykonywane przez wyspecjalizowaną jednostkę na zlecenie ministra właściwego do spraw środowiska.

8. Analizy i opracowania, o których mowa w ust. 7, mogą być bezpłatnie udostępniane organom administracji publicznej.

9. Wyspecjalizowana jednostka może sporządzać odpłatnie, na podstawie informacji zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19, i bazy danych, o której mowa w art. 42 ust. 1, analizy i opracowania na zlecenie organów administracji publicznej innych niż minister właściwy do spraw środowiska oraz organizacji samorządu gospodarczego i organizacji pracodawców.

10. Analizy i opracowania sporządzone na zlecenie podmiotów innych niż organy administracji publicznej nie mogą zawierać informacji umożliwiających identyfikację operatorów oraz osób dokonujących wpisów w Kartach Urządzeń i Kartach Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, podmiotów i osób przekazujących kopie sprawozdań lub sprawozdania, o których mowa, odpowiednio, w art. 40 ust. 1 lub 2.

Rozdział 4

Centralny Rejestr Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej

Art. 19. 1. Tworzy się Centralny Rejestr Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, zwany dalej „Centralnym Rejestrem Operatorów”.

2. W Centralnym Rejestrze Operatorów gromadzone są, w postaci dokumentów elektronicznych, Karty Urządzeń, Karty Systemów Ochrony Przeciwpożarowej oraz dane zawarte w tych kartach.

3. Dane zawarte w Centralnym Rejestrze Operatorów są zabezpieczone przed dostępem osób trzecich, a dostęp do nich mają wyłącznie osoby upoważnione przez kierownika wyspecjalizowanej jednostki oraz operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej lub osoby przez nich upoważnione.

4. Operator urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej oraz upoważniona przez niego osoba mają dostęp do danych zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów dotyczących wyłącznie tego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej.

5. Dane jednostkowe w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z 2013 r. poz. 2 oraz z 2014 r. poz. 1161 i 1662), zawarte w Centralnym Rejestrze Operatorów, podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2015 r. poz. 21).

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia Centralnego Rejestru Operatorów, gromadzenia w nim danych, a także sposób udostępniania tych danych i sposób ich zabezpieczenia, biorąc pod uwagę:

- 1) potrzebę prowadzenia Centralnego Rejestru Operatorów w systemie teleinformatycznym i automatycznego przekazywania do niego danych w tym systemie oraz potrzebę zapewnienia możliwości korzystania z danych dotyczących operatorów i osób przekazujących dane;
- 2) konieczność zapewnienia ochrony danych operatorów i osób przekazujących dane.

Rozdział 5

Certyfikacja

Art. 20. 1. Personel, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 303/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 3), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 303/2008”, obowiązany jest do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 tego rozporządzenia.

2. Personel, o którym mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 304/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji przedsiębiorstw i personelu w odniesieniu do stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 12), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 304/2008”, obowiązany jest do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 tego rozporządzenia.

3. Personel, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 305/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki dotyczące wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z rozdzielnic wysokiego napięcia (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 17), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 305/2008”, oraz w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 306/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania i warunki wzajemnego uznawania certyfikacji personelu dokonującego odzysku rozpuszczalników na bazie fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 21, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 306/2008”, obowiązany jest do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 305/2008 albo w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 306/2008.

4. Personel wykonujący czynności w zakresie instalacji, kontroli szczelności, konserwacji lub serwisowania urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, jak również systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających substancje kontrolowane oraz odzysku substancji kontrolowanych z tych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic obowiązany jest do posiadania certyfikatów dla personelu, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2.

5. Personel, o którym mowa w ust. 1–4, obowiązany jest wykonywać czynności objęte certyfikatami dla personelu, o których mowa w ust. 1–3, z wykorzystaniem odpowiedniego wyposażenia technicznego.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dotyczące wyposażenia technicznego, o którym mowa w ust. 5, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa osób fizycznych wykonujących czynności objęte certyfikatami dla personelu, o których mowa w ust. 1–3, jak również ochrony środowiska.

Art. 21. 1. Certyfikat dla personelu może uzyskać osoba pełnoletnia, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku i złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin teoretyczny i praktyczny przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez jednostkę oceniającą personel.

2. Certyfikat dla personelu jest wydawany na wniosek.

3. Wniosek zawiera:

- 1) imię i nazwisko wnioskodawcy;
- 2) numer PESEL wnioskodawcy;
- 3) adres wnioskodawcy;
- 4) numer telefonu i adres poczty elektronicznej wnioskodawcy.

4. Do wniosku dołącza się zaświadczenie albo oświadczenie o nieskazaniu prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku oraz dokument potwierdzający zdanie egzaminu z wynikiem pozytywnym i określający zakres egzaminu, wydany przez jednostkę oceniającą personel.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Oświadczenie zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 22. 1. Certyfikat dla personelu wydaje jednostka certyfikująca personel.

2. Certyfikat dla personelu wydawany jest bezterminowo.

3. Certyfikat dla personelu podlega cofnięciu i wykreśleniu z rejestru wydanych certyfikatów dla personelu, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 lit. d, przez kierownika jednostki certyfikującej personel, w przypadku prawomocnego skazania osoby posiadającej ten certyfikat za przestępstwo przeciwko środowisku.

4. Odmowa wydania certyfikatu dla personelu następuje w przypadku, gdy wnioskodawca nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 21 ust. 1. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla personelu oraz dokonania wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu, kierownik jednostki certyfikującej personel zawiadamia o odmowie wnioskodawcę.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, oraz w przypadku cofnięcia certyfikatu dla personelu i wykreślenia z rejestru wydanych certyfikatów dla personelu przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

6. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania i dokonania wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu lub cofnięciu i wykreśleniu z rejestru wydanych certyfikatów dla personelu, za pośrednictwem kierownika jednostki certyfikującej personel.

7. Nadanie pisma z odwołaniem w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego, w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), lub w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu Odwoławczego.

8. Odwołanie rozpatruje trzyosobowy zespół, wyznaczony spośród członków Komitetu Odwoławczego przez Przewodniczącego Komitetu Odwoławczego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia odwołania.

9. Po rozpatrzeniu odwołania Komitet Odwoławczy:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę kierownikowi jednostki certyfikującej personel do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

10. W przypadku oddalenia odwołania przysługuje skarga do sądu administracyjnego, za pośrednictwem Komitetu Odwoławczego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu decyzji do sądu.

11. W przypadku utraty, zniszczenia lub uszkodzenia certyfikatu dla personelu w stopniu uniemożliwiającym jego odczytanie, jednostka certyfikująca personel wydaje, na wniosek, wtórnik certyfikatu dla personelu.

12. Osoba, która po uzyskaniu wtórnika certyfikatu dla personelu odzyskała utracony certyfikat dla personelu, jest obowiązana zwrócić ten certyfikat do jednostki certyfikującej personel.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wskaże, w drodze rozporządzenia, podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej personel, kierując się potrzebą zapewnienia przez ten podmiot bezstronności i niezależności jednostki certyfikującej personel, dotychczasowym doświadczeniem podmiotu w certyfikacji osób fizycznych, a także możliwością pełnienia przez ten podmiot roli jednostki certyfikującej personel dla wszystkich sektorów i rodzajów czynności objętych obowiązkiem uzyskiwania certyfikatów dla personelu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad jednostką certyfikującą personel w zakresie prowadzenia działalności określonej w art. 24 ust. 1.

Art. 24. 1. Jednostka certyfikująca personel wykonuje czynności wynikające z przepisów rozporządzenia (WE) nr 303/2008, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (WE) nr 305/2008 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008, w tym:

- 1) ustanawia i stosuje procedurę wydawania i cofania certyfikatów dla personelu;
- 2) tworzy, prowadzi i udostępnia na swojej stronie internetowej:
 - a) rejestr jednostek oceniających personel,
 - b) rejestr jednostek prowadzących szkolenia,
 - c) rejestr jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu,
 - d) rejestr wydanych certyfikatów dla personelu;
- 3) ustanawia procedurę dotyczącą sprawdzania spełnienia wymagań przez jednostkę oceniającą personel i jednostki prowadzące szkolenia oraz jednostki wydające zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

2. Rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są prowadzone w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

3. Rejestry, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a–c, zawierają:

- 1) nazwę jednostki;
- 2) adres i siedzibę jednostki;
- 3) numer telefonu, adres poczty elektronicznej i adres strony internetowej – o ile jednostka ją posiada;
- 4) zakres prowadzonych szkoleń lub egzaminów.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, zawiera:

- 1) numer certyfikatu dla personelu;
- 2) imię i nazwisko osoby, która uzyskała certyfikat dla personelu;
- 3) zakres certyfikatu dla personelu.

5. Rejestry, o których mowa w ust. 1 pkt 2, są jawne i korzystanie z nich jest bezpłatne.

Art. 25. 1. Jednostka certyfikująca personel pobiera opłaty za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu i wydanie certyfikatu dla personelu;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu;
- 3) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki prowadzącej szkolenia;
- 4) dokonanie wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia;

- 5) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki oceniającej personel;
- 6) dokonanie wpisu do rejestru jednostek oceniających personel;
- 7) wydanie wtórnika certyfikatu.

2. Górna wysokość opłat odnosi się do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 592, z późn. zm.⁵⁾), obowiązującego w dniu złożenia wniosku lub zgłoszenia i wynosi za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu i wydanie certyfikatu dla personelu oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu – łącznie 3% tego wynagrodzenia;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia albo dokonanie wpisu do rejestru jednostek oceniających personel – 5% tego wynagrodzenia;
- 3) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki oceniającej personel albo rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki prowadzącej szkolenia – 70% tego wynagrodzenia.

3. Opłata za wydanie wtórnika certyfikatu wynosi 50 zł za każdy wydany wtórnik.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, jednostkowe stawki opłat, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

5. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej personel i są przeznaczone na zadania związane z wydawaniem certyfikatów dla personelu, dokonywaniem wpisów do rejestrów, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2, kontrolą jednostek oceniających personel oraz osób fizycznych, którym wydane zostały certyfikaty dla personelu, oraz finansowanie działalności Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 36 ust. 1.

6. Dowód uiszczenia opłaty jest załączany odpowiednio do wniosku o wydanie certyfikatu dla personelu, wniosku o wydanie wtórnika certyfikatu dla personelu albo do zgłoszenia o zamiarze pełnienia funkcji jednostki oceniającej personel albo jednostki prowadzącej szkolenia.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 908 i 1456, z 2013 r. poz. 747 i 1645 oraz z 2014 r. poz. 1198 i 1877.

7. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla personelu oraz dokonania wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu albo odmowy dokonania wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia albo jednostek oceniających personel opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 6, podlega zwrotowi, w terminie 30 dni od odmowy.

Art. 26. 1. Jednostką oceniającą personel może być podmiot:

- 1) prowadzący działalność w zakresie kształcenia lub prowadzenia badań w zakresie substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych w dziedzinie będącej przedmiotem egzaminów dla osób ubiegających się o certyfikat dla personelu;
- 2) dysponujący odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzenia egzaminów w części praktycznej, zgodnie z zakresem tematycznym egzaminów określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 29 ust. 2;
- 3) zatrudniający osoby posiadające odpowiednią wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne umożliwiające ocenę umiejętności praktycznych i teoretycznych osób fizycznych przystępujących do egzaminu;
- 4) który uzyskał wpis do rejestru jednostek oceniających personel.

2. Wymóg dotyczący zakresu działalności, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy podmiotu będącego producentem lub operatorem urządzeń będących rozdzielnicami wysokiego napięcia lub zawierających rozpuszczalniki, który może pełnić funkcję jednostki oceniającej personel w zakresie odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z tych urządzeń.

3. Jednostka oceniająca personel:

- 1) posiada procedury przygotowywania egzaminów, w tym posiada pulę pytań egzaminacyjnych i ją aktualizuje, z uwzględnieniem zasady tajności pytań egzaminacyjnych;
- 2) posiada procedury przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych;
- 3) wyznacza skład komisji egzaminacyjnej oraz wyznacza spośród członków komisji przewodniczącego komisji egzaminacyjnej, w tym zapewnia, aby członkami komisji egzaminacyjnej nie były osoby, które przeprowadziły szkolenie osoby egzaminowanej;
- 4) wydaje osobie, która złożyła egzamin z wynikiem pozytywnym, dokument potwierdzający zdanie egzaminu i określający zakres egzaminu, zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 2;
- 5) opracowuje i stosuje procedury w zakresie sprawozdawczości z przeprowadzonych egzaminów oraz prowadzi rejestr przeprowadzonych egzaminów zawierający ich wyniki

i dokumentuje, w postaci pisemnej i elektronicznej, jednostkowe i łączne wyniki egzaminów.

4. Podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki oceniającej personel zgłasza taki zamiar w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP do jednostki certyfikującej personel.

5. Zgłoszenie zawiera nazwę podmiotu, jego siedzibę i adres, a w przypadku podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki oceniającej personel będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności, oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podlega wpisowi do tego rejestru.

6. Do zgłoszenia dołącza się, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, oświadczenie o dysponowaniu odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzenia egzaminów oraz zatrudnianiu osób posiadających odpowiednią wiedzę praktyczną i doświadczenie teoretyczne. Oświadczenie składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

7. Kierownik jednostki certyfikującej personel przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek oceniających personel zleca kontrolę, o której mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1.

8. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki oceniającej personel spełnia wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, kierownik jednostki certyfikującej personel dokonuje wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając o dokonaniu wpisu ten podmiot.

9. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki oceniającej personel nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel odmawia dokonania wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając o odmowie dokonania wpisu ten podmiot.

10. W przypadku odmowy dokonania wpisu do rejestru jednostek oceniających personel, podmiotowi, o którym mowa w ust. 9, przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 36 ust. 1. Art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

Art. 27. 1. Jednostka certyfikująca personel jest obowiązana do przeprowadzania:

- 1) kontroli podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki oceniającej personel w zakresie spełnienia wymagań, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1–3;
- 2) nie rzadziej niż co trzy lata, okresowych kontroli jednostek oceniających personel pod względem zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia (WE) nr 303/2008, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (WE) nr 305/2008 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008 oraz art. 26 ust. 1 pkt 1–3.

2. Kontrolę przeprowadzają pracownicy jednostki certyfikującej personel, posiadający imienne upoważnienie kierownika tej jednostki.

3. Przy przeprowadzaniu kontroli osoba przeprowadzająca kontrolę jest uprawniona do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, w których kontrolowana jednostka oceniająca personel prowadzi działalność;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym dla ustalenia stanu faktycznego;
- 3) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z zakresem prowadzonej kontroli.

4. Osoba przeprowadzająca kontrolę jest uprawniona do poruszania się po terenie nieruchomości, obiektu lub ich części bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlega rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym kontrolowanej jednostki oceniającej personel.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Kierownik podmiotu kontrolowanego oraz kontrolowana osoba fizyczna, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych, obowiązani są umożliwić przeprowadzenie kontroli osobie kontrolującej, w szczególności w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

7. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, którego jeden egzemplarz doręcza się kontrolowanej jednostce oceniającej personel.

8. Protokół podpisują pracownicy jednostki certyfikującej personel przeprowadzający kontrolę i kierownik kontrolowanej jednostki oceniającej personel.

9. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanej jednostki oceniającej personel, pracownik jednostki certyfikującej personel dokonuje o tym wzmianki w protokole.

10. W razie stwierdzenia naruszenia przez jednostkę oceniającą personel wymagań, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 1–3, lub wymagań określonych w przepisach rozporządzenia (WE) nr 303/2008, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (WE) nr 305/2008 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008, kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla jednostkę oceniającą personel z rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając o wykreśleniu tę jednostkę.

11. W przypadku wykreślenia jednostki oceniającej personel z rejestru jednostek oceniających personel, przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 36 ust. 1. Art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

Art. 28. 1. Szkolenia w zakresie wiedzy niezbędnej do uzyskania certyfikatu dla personelu mogą prowadzić podmioty, które:

- 1) dysponują odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzenia szkoleń w części praktycznej, w zakresie zgodnym z zakresem tematycznym egzaminów określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 4;
- 2) posiadają programy szkoleń zgodne z zakresem tematycznym egzaminów określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 2 pkt 4 i materiały szkoleniowe niezbędne do prowadzenia szkoleń;
- 3) zatrudniają osoby posiadające wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne gwarantujące prawidłowy przebieg szkolenia;
- 4) uzyskały wpis do rejestru jednostek prowadzących szkolenia.

2. Podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia zgłasza taki zamiar, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, do jednostki certyfikującej personel.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera nazwę podmiotu, jego siedzibę i adres, a w przypadku podmiotu będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności, oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podlega wpisowi do tego rejestru, oraz planowany zakres prowadzenia szkoleń.

4. Do zgłoszenia dołącza się, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w ust. 1 pkt 1–3, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Kierownik jednostki certyfikującej personel przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia zleca kontrolę, o której mowa w ust. 10 pkt 1.

6. Jednostka prowadząca szkolenia może być równocześnie jednostką oceniającą personel, o ile spełnia wymagania dla obu jednostek, pod warunkiem udokumentowania rozdzielenia obu funkcji, szczególnie w zakresie oceny części praktycznej egzaminu.

7. Osoba, która odbyła szkolenie w jednostce prowadzącej szkolenia pełniącej jednocześnie funkcję jednostki oceniającej personel, nie może zdawać egzaminu w tej jednostce.

8. W przypadku spełnienia przez podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia kierownik jednostki certyfikującej personel dokonuje wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, zawiadamiając o dokonaniu wpisu ten podmiot.

9. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel odmawia dokonania wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, zawiadamiając o odmowie dokonania wpisu ten podmiot.

10. Jednostka certyfikująca personel jest obowiązana do przeprowadzania:

- 1) kontroli podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia,
 - 2) nie rzadziej niż co trzy lata, kontroli jednostki prowadzącej szkolenia
- w celu sprawdzenia spełnienia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3.

Art. 27 ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

11. W razie stwierdzenia naruszenia przez jednostkę prowadzącą szkolenia wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla

jednostkę prowadzącą szkolenia z rejestru jednostek prowadzących szkolenia, zawiadamiając o wykreśleniu tę jednostkę.

12. W przypadku odmowy dokonania wpisu lub wykreślenia z rejestru jednostek prowadzących szkolenia przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 36 ust. 1. Art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zgłoszenia podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki oceniającej personel,
- 2) wzór zgłoszenia podmiotu zamierzającego pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia

– kierując się koniecznością uwzględnienia zakresu informacji, jaki powinien być zawarty w zgłoszeniach.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania dotyczące wyposażenia technicznego niezbędnego do prowadzenia szkoleń i przeprowadzania egzaminów, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa osób fizycznych wykonujących czynności objęte szkoleniem i egzaminem oraz zapewnienia ochrony środowiska;
- 2) minimalne wymagania dotyczące wiedzy teoretycznej i doświadczenia praktycznego osób przeprowadzających egzaminy oraz osób prowadzących szkolenia, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości właściwego sprawdzenia umiejętności teoretycznych i praktycznych osób fizycznych przystępujących do egzaminu lub uczestniczących w szkoleniu;
- 3) wymagania dotyczące przeprowadzania egzaminów, w tym:
 - a) wymagania dotyczące składu komisji egzaminacyjnej oraz sposobu jej działania, kierując się potrzebą zapewnienia udziału w komisji egzaminacyjnej co najmniej trzech osób z odpowiednią wiedzą teoretyczną i doświadczeniem praktycznym w zakresie objętym egzaminem oraz potrzebą zapewnienia obiektywnego działania komisji,
 - b) sposób organizowania i wytyczne do procedury przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminu poprawkowego, kierując się potrzebą sprawnego i obiektywnego przeprowadzenia egzaminu oraz egzaminu poprawkowego oraz zapewnienia, aby egzaminy obejmowały część teoretyczną i część praktyczną, a także potrzebą

zapewnienia przez jednostkę oceniającą personel wyposażenia technicznego umożliwiającego przeprowadzenie egzaminu w części praktycznej;

- 4) zakresy tematyczne egzaminów, uwzględniając minimalne wymagania zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008, rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, rozporządzeniu (WE) nr 305/2008 i rozporządzeniu (WE) nr 306/2008, a także zapewniając, że obejmą one zagadnienia teoretyczne i praktyczne dotyczące substancji kontrolowanych oraz odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych i substancji kontrolowanych z ruchomych urządzeń i ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia posiadania przez personel odpowiedniego poziomu wiedzy i umiejętności w odniesieniu do wykonywanych czynności objętych certyfikatem dla personelu, w tym wiedzy i umiejętności dotyczących technologii alternatywnych w stosunku do technologii wykorzystujących substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane;
- 5) wzór:
 - a) dokumentu potwierdzającego, w celu wydania certyfikatu dla personelu, zdanie egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz określającego zakres zdanego egzaminu,
 - b) wniosku o wydanie certyfikatu dla personelu– kierując się potrzebą ujednoczenia tych dokumentów i wniosków;
- 6) wzory certyfikatów dla personelu wraz z wyszczególnieniem zakresu tych certyfikatów oraz ich opisy, uwzględniając minimalne wymagania dotyczące wydawania certyfikatów dla personelu zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008, rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, rozporządzeniu (WE) nr 305/2008 i rozporządzeniu (WE) nr 306/2008, a także potrzebę wydawania certyfikatu dla personelu w formie odpornej na zniszczenie karty o niewielkich wymiarach, konieczność zabezpieczenia certyfikatów przed podrobieniem lub przerobieniem oraz potrzebę identyfikacji jednostki certyfikującej personel, rodzaju certyfikatu oraz jego posiadacza.

Art. 30. Przedsiębiorca prowadzący działalność polegającą na instalacji, konserwacji lub serwisowaniu urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, jak również systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, obowiązany jest posiadać certyfikat dla przedsiębiorców, wskazany odpowiednio w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 albo w rozporządzeniu (WE) nr 304/2008.

Art. 31. 1. Certyfikat dla przedsiębiorców wydaje jednostka certyfikująca przedsiębiorców.

2. Certyfikat dla przedsiębiorców może uzyskać przedsiębiorca, który:

- 1) spełnia wymagania odpowiednie do rodzaju prowadzonej działalności, określone w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 albo rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, w szczególności:
 - a) posiada i stosuje, w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach, procedury prowadzenia działalności,
 - b) posiada, w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach, wdrożony system dokumentowania czynności wykonywanych przez personel posiadający odpowiedni certyfikat dla personelu,
 - c) dysponuje, w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach, wyposażeniem technicznym spełniającym minimalne wymagania odpowiednie do zakresu prowadzonej działalności;
- 2) będąc osobą fizyczną nie został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku w związku z prowadzoną działalnością albo za takie przestępstwo nie zostały skazane osoby wchodzące w skład organów przedsiębiorcy będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną;
- 3) złoży do jednostki certyfikującej przedsiębiorców wniosek o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców.

3. Certyfikat dla przedsiębiorców jest wydawany bezterminowo.

4. Do wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców dołącza się oświadczenie o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, zawiera klauzulę następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Wniosek o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców zawiera:

- 1) nazwę wnioskodawcy;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku gdy przedsiębiorcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności;
- 3) numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podlega wpisowi do tego rejestru;

- 4) prośbę o wydanie określonego typu certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 5) oświadczenie woli o wykonywaniu działalności zgodnie z zakresem certyfikatu dla przedsiębiorców.

7. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców wydaje przedsiębiorcy certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, zawiadamiając o dokonaniu wpisu tego przedsiębiorcę.

8. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, niespełnienia warunków, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców odmawia wydania certyfikatu dla przedsiębiorców, zawiadamiając o odmowie przedsiębiorcę.

9. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla przedsiębiorców przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 36 ust. 1. Art. 22 ust. 6–10 stosuje się odpowiednio.

10. W przypadku utraty, zniszczenia lub uszkodzenia certyfikatu dla przedsiębiorców w stopniu uniemożliwiającym jego odczytanie, jednostka certyfikująca przedsiębiorców wydaje, na wniosek, wtórnik certyfikatu dla przedsiębiorców.

11. Przedsiębiorca, który po uzyskaniu wtórnika certyfikatu dla przedsiębiorców odzyskał utracony certyfikat dla przedsiębiorców, jest obowiązany zwrócić ten certyfikat do jednostki certyfikującej przedsiębiorców.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wyznacza, w drodze rozporządzenia, podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej przedsiębiorców, kierując się potrzebą zapewnienia bezstronności i niezależności jednostki certyfikującej przedsiębiorców, dotychczasowym doświadczeniem podmiotu w certyfikacji przedsiębiorców, a także możliwością pełnienia przez ten podmiot funkcji jednostki certyfikującej dla sektorów i rodzajów działalności objętych obowiązkiem uzyskiwania certyfikatów dla przedsiębiorców oraz koniecznością spełnienia wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 i rozporządzeniu (WE) nr 304/2008.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki sprawuje nadzór nad jednostką certyfikującą przedsiębiorców w zakresie prowadzenia działalności określonej w art. 33 ust. 1.

3. Podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej przedsiębiorców może jednocześnie pełnić funkcję jednostki certyfikującej personel.

Art. 33. 1. Jednostka certyfikująca przedsiębiorców wykonuje czynności wynikające z rozporządzenia (WE) nr 303/2008 oraz rozporządzenia (WE) nr 304/2008, a także:

- 1) tworzy, prowadzi i udostępnia na swojej stronie internetowej rejestr wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców;
- 2) przeprowadza kontrole przedsiębiorcy, każdorazowo przed wydaniem certyfikatu dla przedsiębiorców oraz nie rzadziej niż raz na 7 lat po wydaniu certyfikatu, w celu sprawdzenia spełniania warunków określonych w art. 31 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, prowadzony jest w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera:

- 1) numer certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 2) nazwę przedsiębiorcy;
- 3) typ certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 4) informację o wydaniu, zawieszeniu, odwieszeniu lub cofnięciu certyfikatu dla przedsiębiorców.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest jawny, a korzystanie z niego bezpłatne.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób kontroli spełniania warunków określonych w art. 31 ust. 2 pkt 1 i 2, kierując się potrzebą sprawdzenia prawidłowości wypełniania nałożonych na przedsiębiorcę obowiązków.

Art. 34. 1. Kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców zawiesza certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, w razie stwierdzenia w wyniku kontroli, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2, niespełnienia przez przedsiębiorcę któregośkolwiek z warunków, o których mowa w art. 31 ust. 2 pkt 1 i 2.

2. Kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców na wniosek przedsiębiorcy, którego certyfikat został zawieszony, odwiesza zawieszony certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, jeżeli powtórna kontrola, przeprowadzona nie później niż

w terminie 14 dni od otrzymania wniosku o odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, wykaże, że przedsiębiorca ten spełnia warunki określone w art. 31 ust. 2 pkt 1 i 2.

3. Kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców cofa certyfikat dla przedsiębiorców i dokonuje wpisu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, jeżeli:

- 1) kontrola przedsiębiorcy posiadającego certyfikat dla przedsiębiorców, który został już wcześniej zawieszony, wykaże, że przedsiębiorca nie spełnia warunków określonych w art. 31 ust. 2 pkt 1 i 2;
- 2) przedsiębiorca będący osobą fizyczną albo osobą wchodzącą w skład organów przedsiębiorcy będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku w związku z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością.

4. O zawieszeniu, cofnięciu albo odwieszeniu certyfikatu dla przedsiębiorców kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców zawiadamia przedsiębiorcę.

5. W przypadku zawieszenia, cofnięcia lub odmowy odwieszenia certyfikatu dla przedsiębiorców, przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 36 ust. 1. Art. 22 ust. 6–10 stosuje się odpowiednio.

Art. 35. 1. Jednostka certyfikująca przedsiębiorców pobiera opłaty za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie lub odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców i wydanie lub odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 2) dokonanie wpisu lub wpisu o odwieszeniu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców;
- 3) wydanie wtórnika certyfikatu.

2. Górna jednostkowa wysokość opłat odnosi się do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, obowiązującego w dniu złożenia wniosku i wynosi za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców, wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców – łącznie 50% tego wynagrodzenia;

2) rozpatrzenie wniosku o odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu o odwieszeniu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców – łącznie 25% tego wynagrodzenia.

3. Opłata za wydanie wtórnika certyfikatu wynosi 50 zł za każdy wydany wtórnik.

4. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej przedsiębiorców i są przeznaczane na zadania związane z czynnościami wydawania certyfikatów dla przedsiębiorców, dokonywania wpisów do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców oraz kontrolą przedsiębiorców, którym mają być wydane lub zostały wydane certyfikaty dla przedsiębiorców.

5. Dowód uiszczenia opłaty jest załączany do wniosku o dokonanie czynności, której dotyczy opłata.

6. W przypadku odmowy wydania certyfikatu dla przedsiębiorców i dokonania wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców albo odmowy odwieszenia certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonania wpisu o odwieszeniu w rejestrze wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców opłata podlega zwrotowi, w terminie 30 dni od odmowy.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych zawartych we wniosku;
- 2) wzór certyfikatu dla przedsiębiorców i jego opis, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych zawartych w certyfikacie, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 303/2008 oraz rozporządzeniem (WE) nr 304/2008, oraz potrzebą wydawania certyfikatu dla przedsiębiorców w formie odpornej na zniszczenie i zabezpieczonej przed podrobieniem lub przerobieniem;
- 3) wysokość jednostkowych stawek opłat za rozpatrzenie wniosku o wydanie albo odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, wydanie albo odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dotyczące wyposażenia technicznego odpowiedniego dla działalności, o której mowa w art. 30, kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa osób fizycznych wykonujących czynności w zakresie instalacji, konserwacji lub serwisowania urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, jak również ochrony środowiska.

Rozdział 6

Komitet Odwoławczy

Art. 36. 1. Tworzy się Komitet Odwoławczy, do zadań którego należy rozpatrywanie odwołań w sprawach:

- 1) odmowy wydania, zawieszenia, cofnięcia oraz odmowy odwieszenia certyfikatu;
- 2) odmowy dokonania wpisu do rejestrów, o których mowa w art. 26 ust. 9, art. 28 ust. 9 i art. 38 ust. 12, oraz wykreślenia z tych rejestrów.

2. Kadencja Komitetu Odwoławczego trwa 4 lata.

3. Komitet Odwoławczy liczy od 8 do 11 członków, w tym po co najmniej dwóch przedstawicieli:

- 1) organów administracji rządowej;
- 2) stowarzyszeń i organizacji: pracodawców, gospodarczych i naukowo-technicznych, których zakres działania obejmuje zadania dotyczące działalności objętej certyfikacją na podstawie przepisów ustawy.

4. Członków Komitetu Odwoławczego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii kierownika jednostki certyfikującej personel i kierownika jednostki certyfikującej przedsiębiorców, wskazując jednocześnie przewodniczącego, dwóch zastępców przewodniczącego i sekretarza.

5. Kandydatów na członków Komitetu Odwoławczego zgłaszają do ministra właściwego do spraw gospodarki, w formie pisemnej, organy i podmioty, o których mowa w ust. 3.

6. Organizację i tryb pracy Komitetu Odwoławczego określa regulamin uchwalony przez Komitet Odwoławczy i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

7. Obsługę organizacyjną i finansową Komitetu Odwoławczego zapewnia jednostka certyfikująca personel.

Rozdział 7

Obowiązki podmiotów prowadzących działalność związaną z systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierającymi substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane, oraz zasady prowadzenia szkoleń w zakresie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z tych systemów

Art. 37. 1. W przypadku stwierdzenia wycieku substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego z systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych w ilości odbiegającej od normalnej, podmiot oferujący usługi serwisowe i naprawcze tego systemu klimatyzacji samochodowej jest obowiązany, przed napełnieniem systemu, dokonać jego naprawy, zapewniającej odpowiednie uszczelnienie zapobiegające wyciekom.

2. Wyciek substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego z systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych w ilości odbiegającej od normalnej oznacza wyciek substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego z tego systemu w ilości przekraczającej w skali roku 40 g dla systemu pojedynczego parownika i 60 g dla systemu podwójnego parownika.

3. System podwójnego parownika oznacza system, w którym jeden parownik jest zamontowany w komorze silnikowej pojazdu silnikowego, a drugi w innej komorze tego pojazdu, natomiast system pojedynczego parownika – każdy inny system parowników w pojeździe silnikowym niż system podwójnego parownika.

Art. 38. 1. Osoba fizyczna wykonująca czynność polegającą na odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych jest obowiązana do posiadania zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 307/2008 z dnia 2 kwietnia 2008 r. ustanawiającego, na mocy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, minimalne wymagania w zakresie programów szkoleniowych oraz warunki wzajemnego uznawania zaświadczeń o odbytym szkoleniu dla personelu w odniesieniu do wykorzystywanych w niektórych pojazdach silnikowych systemów klimatyzacyjnych zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane (Dz. Urz. UE L 92 z 03.04.2008, str. 25), zwanym dalej „rozporządzeniem (WE) nr 307/2008”.

2. Jednostkami prowadzącymi szkolenia w zakresie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych i uprawnionymi do wydawania zaświadczeń o odbytym szkoleniu w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 307/2008 mogą być podmioty, które:

- 1) prowadzą działalność w zakresie dokonywania napraw i przeglądów systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych lub prowadzenia badań w zakresie klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 2) zatrudniają osoby posiadające odpowiednią wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne, umożliwiające prowadzenie szkoleń, w szczególności posiadające udokumentowaną co najmniej 3-miesięczną praktykę w wykonywaniu napraw i przeglądów systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 3) dysponują materiałami szkoleniowymi oraz odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do prowadzenia szkoleń w części praktycznej w zakresie zgodnym z zakresem programu szkolenia określonym w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008, z uwzględnieniem zagadnień dotyczących odzysku substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych;
- 4) uzyskały wpis do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

3. Jednostki, o których mowa w ust. 2, są obowiązane do tworzenia, prowadzenia oraz udostępniania na swojej stronie internetowej rejestrów wydanych zaświadczeń o odbytym szkoleniu.

4. Rejestry, o których mowa w ust. 3, są prowadzone w postaci elektronicznej przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

5. Rejestry, o których mowa w ust. 3, zawierają:

- 1) numer wydanego zaświadczenia o odbytym szkoleniu;
- 2) imię i nazwisko osoby, która uzyskała zaświadczenie o odbytym szkoleniu.

6. Rejestry, o których mowa w ust. 3, są jawne i korzystanie z nich jest bezpłatne.

7. Podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, obowiązany jest zgłosić zamiar rozpoczęcia prowadzenia szkoleń i wydawania zaświadczeń o odbytym szkoleniu, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, do jednostki certyfikującej personel.

8. Zgłoszenie zawiera:

- 1) nazwę podmiotu;
- 2) adres i siedzibę, a w przypadku gdy podmiotem zamierzającym pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności;
- 3) numer identyfikacji podatkowej, o ile został nadany, i numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli podlega wpisowi do tego rejestru.

9. Do zgłoszenia dołącza się, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w ust. 2 pkt 1–3, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

10. Kierownik jednostki certyfikującej personel przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu zleca kontrolę, o której mowa w ust. 13.

11. W przypadku spełnienia przez podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki prowadzącej szkolenia, o której mowa w ust. 2, wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, dokonuje wpisu tego podmiotu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, zawiadamiając o dokonaniu wpisu ten podmiot.

12. W przypadku gdy podmiot zamierzający pełnić funkcję jednostki, o której mowa w ust. 2, nie spełnia wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel odmawia dokonania wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, zawiadamiając o odmowie ten podmiot.

13. Jednostka certyfikująca personel przeprowadza kontrolę przed dokonaniem wpisu podmiotu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu i nie rzadziej niż raz na 3 lata, w celu stwierdzenia, czy spełniają one wymagania określone w ust. 2 pkt 1–3.

14. Do kontroli jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu art. 27 ust. 2–9 stosuje się.

15. W razie stwierdzenia naruszenia przez jednostkę wydającą zaświadczenia o odbytym szkoleniu wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla jednostkę z rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, zawiadamiając tę jednostkę o wykreśleniu.

16. W przypadku odmowy wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu albo wykreślenia jednostki z tego rejestru, przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 36 ust. 1. Art. 22 ust. 6–10 stosuje się.

17. Zaświadczenie o odbytym szkoleniu wydawane jest zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 39 ust. 6.

Art. 39. 1. Jednostka certyfikująca personel pobiera opłaty za:

- 1) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytym szkoleniu;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

2. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej personel i są przeznaczane na zadania związane z dokonaniem wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu oraz kontrolą jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

3. Dowód uiszczenia opłat jest załączany do zgłoszenia o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytym szkoleniu.

4. W przypadku odmowy wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, opłata, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podlega zwrotowi, w terminie 30 dni od odmowy wpisu.

5. Górna jednostkowa wysokość opłat odnosi się do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, obowiązującego w dniu złożenia wniosku i wynosi za:

- 1) dokonanie wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu lub jego zmianę – 5% tego wynagrodzenia;
- 2) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytym szkoleniu – 70% tego wynagrodzenia.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące wyposażenia technicznego, jakim powinna dysponować jednostka prowadząca szkolenia w zakresie odzysku substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, kierując się zakresem części praktycznej szkoleń określonym w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008, jak też potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa osób fizycznych wykonujących czynności objęte szkoleniem oraz zapewnienia ochrony środowiska;
- 2) minimalne wymagania dotyczące wiedzy teoretycznej i doświadczenia praktycznego osób prowadzących szkolenia, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości właściwego przeszkolenia pod kątem umiejętności teoretycznych i praktycznych osób fizycznych uczestniczących w szkoleniu;
- 3) wzór zaświadczenia o odbytym szkoleniu, uwzględniając informacje dotyczące treści zaświadczeń określone w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008;
- 4) wysokość jednostkowych stawek opłat, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów, z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

Rozdział 8

Sprawozdawczość w zakresie substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych

Art. 40. 1. Kopie sprawozdań, o których mowa w art. 27 ust. 1–7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, przekazywane są do wyspecjalizowanej jednostki, w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

2. Podmioty przywożące substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wywożące te substancje lub gazy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przekazują do bazy danych, o której mowa w art. 42, roczne sprawozdania dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych, z wyodrębnieniem ilości substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych przywożonych spoza terytorium Unii Europejskiej i wywożonych z terytorium Unii Europejskiej.

3. Obowiązek przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 2, dotyczy także podmiotów:

- 1) stosujących substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, w rozumieniu definicji stosowania zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 w odniesieniu do substancji kontrolowanych i nowych substancji oraz w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem ich stosowania w produkcji, instalacji, serwisowaniu lub konserwacji urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, ruchomych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic lub systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, a także w innych procesach;
- 2) prowadzących odzysk, recykling, regenerację lub zniszczenie substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych, w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 w odniesieniu do substancji kontrolowanych i nowych substancji oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych;
- 3) przywożących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkty, stacjonarne lub ruchome urządzenia, stacjonarne lub ruchome systemy ochrony przeciwpożarowej, gaśnice lub systemy klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierające substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, oraz dokonujących wywozu takich produktów, urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej lub gaśnic, a także systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 41. 1. Sprawozdania, o których mowa w art. 40 ust. 2, są przekazywane w formie formularzy mających postać dokumentów elektronicznych, w trybie bezpośredniego połączenia z bazą danych, o której mowa w art. 42 ust. 1, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Przed sporządzeniem pierwszego sprawozdania podmiot jest obowiązany do zarejestrowania się w bazie danych, o której mowa w art. 42 ust. 1, poprzez wypełnienie w tej bazie formularza rejestracyjnego.

2. Sprawozdania, o których mowa w art. 40 ust. 2, są przekazywane raz w roku do dnia 28 lutego za rok poprzedni.

3. Sprawozdania, o których mowa w art. 40 ust. 2, obejmują:

- 1) rodzaj substancji kontrolowanych, nowych substancji oraz fluorowanych gazów cieplarnianych, ich nazwy chemiczne i handlowe;
- 2) ilość każdej substancji kontrolowanej, nowej substancji oraz każdego z fluorowanych gazów cieplarnianych:
 - a) przywiezionych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - b) przywiezionych spoza terytorium Unii Europejskiej,
 - c) zawartych w przywiezionych i wytworzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktach, stacjonarnych i ruchomych urządzeniach i systemach ochrony przeciwpożarowej, gaśnicach oraz systemach klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych,
 - d) zakupionych lub pozyskanych nieodpłatnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) odzyskanych we własnym zakresie,
 - f) wstępnie oczyszczonych we własnym zakresie w ramach recyklingu,
 - g) zregenerowanych we własnym zakresie,
 - h) wywiezionych do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - i) wywiezionych poza terytorium Unii Europejskiej,
 - j) zawartych w wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktach, stacjonarnych i ruchomych urządzeniach i systemach ochrony przeciwpożarowej, gaśnicach oraz systemach klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych,
 - k) sprzedanych lub przekazanych nieodpłatnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - l) zastosowanych w poszczególnych sektorach z podaniem rodzaju zastosowania,
 - m) poddanych zniszczeniu we własnym zakresie,
 - n) zmagazynowanych na dzień 1 stycznia i 31 grudnia roku, którego dotyczy sprawozdanie,
 - o) utraconych w trakcie roku, którego dotyczy sprawozdanie – z wyodrębnieniem ilości substancji kontrolowanych, nowych substancji i fluorowanych gazów cieplarnianych utraconych wskutek wycieku i z innych przyczyn.

4. Ilości każdej substancji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, poza przywozem, wywozem lub stosowaniem tych substancji lub gazów do celów laboratoryjnych lub analitycznych, podaje się z dokładnością do 0,1 kg, przyjmując, że wartości do 49 g zaokrągła się w dół,

a wartości od 50 g zaokrągla się w górę. W przypadku przywozu, wywozu lub stosowania substancji, o których mowa w ust. 3 pkt 2, do celów laboratoryjnych lub analitycznych ilości tych substancji lub gazów podaje się z dokładnością do 0,001 kg, przyjmując, że wartości do 0,49 g zaokrągla się w dół, a wartości od 0,50 g zaokrągla się w górę.

5. Podmioty, o których mowa w art. 40 ust. 2, będące jednostkami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, raz w roku do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dotyczą dane, przekazują, w postaci elektronicznej, Ministrowi Obrony Narodowej roczne sprawozdania zawierające informacje, o których mowa w ust. 3.

6. Minister Obrony Narodowej przygotowuje zbiorcze zestawienie sprawozdań, o których mowa w ust. 5, i przesyła je, w postaci elektronicznej, do wyspecjalizowanej jednostki do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego to zestawienie dotyczy.

7. W przypadku gdy substancja kontrolowana lub nowa substancja jest zawarta w mieszaninie, w sprawozdaniu podaje się nazwę handlową i procentowy skład wagowy mieszaniny oraz dane dotyczące ilości tej mieszaniny.

8. W przypadku gdy fluorowany gaz cieplarniany jest preparatem w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 842/2006, w sprawozdaniu podaje się nazwę handlową i procentowy skład wagowy preparatu oraz dane dotyczące ilości tego preparatu.

Art. 42. 1. Tworzy się bazę danych, w której gromadzone są dane zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 40 ust. 2, przekazywanych przez podmioty prowadzące działalność w poszczególnych sektorach, zwaną dalej „bazą danych”.

2. W bazie danych gromadzone są informacje dotyczące:

- 1) rodzaju substancji kontrolowanych, nowych substancji oraz fluorowanych gazów cieplarnianych, ich nazw chemicznych i handlowych;
- 2) ilości każdej substancji kontrolowanej i nowej substancji oraz każdego z fluorowanych gazów cieplarnianych:
 - a) przywiezionych z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
 - b) przywiezionych spoza terytorium Unii Europejskiej,
 - c) zawartych w przywiezionych i wytworzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktach, stacjonarnych i ruchomych urządzeniach i systemach ochrony przeciwpożarowej, gaśnicach oraz systemach klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych,
 - d) zakupionych lub pozyskanych nieodpłatnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- e) odzyskanych we własnym zakresie,
- f) wstępnie oczyszczonych we własnym zakresie w ramach recyklingu,
- g) zregenerowanych we własnym zakresie,
- h) wywiezionych do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,
- i) wywiezionych poza terytorium Unii Europejskiej,
- j) zawartych w wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produktach, stacjonarnych i ruchomych urządzeniach i systemach ochrony przeciwpożarowej, gaśnicach oraz systemach klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych,
- k) sprzedanych lub przekazanych nieodpłatnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- l) zastosowanych w poszczególnych sektorach z podaniem rodzaju zastosowania,
- m) poddanych zniszczeniu we własnym zakresie,
- n) zmagazynowanych na dzień 1 stycznia i 31 grudnia roku, którego dotyczy sprawozdanie,
- o) utraconych w trakcie roku, którego dotyczy sprawozdanie – z wyodrębnieniem ilości substancji kontrolowanych, nowych substancji i fluorowanych gazów cieplarnianych utraconych wskutek wycieku i z innych przyczyn.

3. Wszelkie dane zawarte w bazie danych, o której mowa w ust. 1, są zabezpieczone, a dostęp do nich mają wyłącznie osoby upoważnione przez kierownika wyspecjalizowanej jednostki.

4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób gromadzenia danych zawartych w sprawozdaniach, o których mowa w art. 40 ust. 2,
- 2) sposób zapewnienia ochrony danych podmiotów i osób przekazujących sprawozdania, o których mowa w art. 40 ust. 2,
- 3) wzór elektronicznego dokumentu stanowiącego formularz sprawozdań, o których mowa w art. 40 ust. 2, oraz wzór sprawozdania, o którym mowa w art. 41 ust. 5

– kierując się potrzebą zapewnienia sprawnego funkcjonowania systemu przekazywania sprawozdań oraz jednolitości i kompletności danych w nich zawartych, stworzenia możliwości uzyskania z bazy danych informacji o ilościach substancji kontrolowanych i nowych substancji, a także fluorowanych gazów cieplarnianych przywiezionych na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odrębnie z terytorium Unii Europejskiej i spoza terytorium Unii Europejskiej, wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odrębnie na terytorium Unii Europejskiej i poza terytorium Unii Europejskiej, zmagazynowanych przez podmioty przekazujące sprawozdania oraz zastosowanych w poszczególnych sektorach do wytwarzania poszczególnych rodzajów produktów, stacjonarnych i ruchomych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic oraz systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, do napełniania, konserwacji lub serwisowania poszczególnych rodzajów urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej i ruchomych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic oraz systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, a także w innych procesach, oraz ilości substancji kontrolowanych i nowych substancji, a także fluorowanych gazów cieplarnianych odzyskanych, poddanych recyklingowi, zregenerowanych i zniszczonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Podmioty użytkujące systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony i przeznaczone do celów krytycznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009, przekazują do wyspecjalizowanej jednostki sprawozdania zawierające informacje o ilościach halonów zawartych w poszczególnych rodzajach sprzętu lub obiektach na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem, zastosowanych w tych rodzajach sprzętu lub obiektach i wyemitowanych z nich w ciągu roku objętego sprawozdaniem oraz zmagazynowanych na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem, a także informacje o postępie w zastępowaniu halonów i podjętych działaniach w celu ograniczenia emisji halonów, w postaci elektronicznej, do dnia 28 lutego za rok poprzedni.

6. Podmioty użytkujące systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony i przeznaczone do celów krytycznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009, będące na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, przekazują do Ministra Obrony Narodowej sprawozdania, o których mowa w ust. 5, w postaci pisemnej lub elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, w terminie do dnia 28 lutego za rok poprzedni. Minister Obrony Narodowej przygotowuje zbiorcze zestawienie sprawozdań i przekazuje je do wyspecjalizowanej jednostki, w postaci elektronicznej, do dnia 31 marca za rok poprzedni.

7. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze

rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, kierując się potrzebą zapewnienia jednolitego sposobu przekazywania danych o ilościach poszczególnych halonów zawartych w poszczególnych rodzajach sprzętu i poszczególnych rodzajach obiektów, a także o ilościach poszczególnych halonów zastosowanych i zmagazynowanych do poszczególnych celów krytycznych i działaniach, jakie są podejmowane przez użytkowników w celu zastosowania technologii alternatywnych.

Rozdział 9

Organy właściwe w sprawach substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych

Art. 43. 1. Ilekroć przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych stanowią o wykonywaniu czynności przez właściwe organy państwa członkowskiego, czynności te wykonuje minister właściwy do spraw środowiska, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ustawie.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw środowiska należy notyfikacja informacji między Rzeczpospolitą Polską a Komisją Europejską w zakresie spraw objętych przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych.

Art. 44. Certyfikaty lub zaświadczenia wydane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej są uznawane, gdy posiadacz certyfikatu lub zaświadczenia dysponuje tłumaczeniem przysięgłym certyfikatu lub zaświadczenia na język polski.

Art. 45. Kopie licencji, o których mowa w art. 18 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, są przekazywane bezpośrednio do wyspecjalizowanej jednostki.

Rozdział 10

Kontrola

Art. 46. 1. Kontrolę przestrzegania przepisów ustawy, rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, z zastrzeżeniem ust. 5, i rozporządzenia (WE) nr 842/2006, z wyłączeniem przepisów dotyczących systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic, certyfikacji i zaświadczeń, kontrolę przestrzegania przepisów rozporządzenia (UE) nr 291/2011, rozporządzenia (WE) nr 1494/2007, rozporządzenia (WE) nr 1516/2007, kontrolę w zakresie posiadania wymaganych certyfikatów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 303/2008, rozporządzenia (WE) nr 305/2008 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008 oraz kontrolę

w zakresie posiadania wymaganych zaświadczeń wynikających z rozporządzenia (WE) nr 307/2008 sprawują organy Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Organy Inspekcji Ochrony Środowiska kontrolują postępowanie z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi, z zastrzeżeniem ust. 4, oraz postępowanie z produktami i urządzeniami oraz systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje lub fluorowane gazy cieplarniane.

3. Kontrolę przestrzegania przepisów ustawy, rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006, z wyłączeniem przepisów dotyczących certyfikacji i zaświadczeń i z zastrzeżeniem ust. 5 pkt 1 i 2, a także kontrolę przepisów rozporządzenia (WE) nr 1497/2007 i rozporządzenia (WE) nr 1494/2007 oraz kontrolę w zakresie posiadania wymaganych certyfikatów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 304/2008, dotyczących systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, sprawują organy Państwowej Straży Pożarnej.

4. Organy Państwowej Straży Pożarnej kontrolują postępowanie z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi wykorzystywanymi w ochronie przeciwpożarowej, a także systemami ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnicami zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje lub fluorowane gazy cieplarniane.

5. Kontrolę w zakresie krytycznych zastosowań halonów w odniesieniu do poszczególnych kategorii sprzętu lub obiektu wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 wykonują:

- 1) dla kategorii 1–3 i 7 oraz dla kategorii 4 i 8 w odniesieniu do statków powietrznych i obiektów o przeznaczeniu wojskowym – Minister Obrony Narodowej lub organy przez niego wskazane;
- 2) dla kategorii 4 w odniesieniu do cywilnych statków powietrznych i 6 – organy Inspekcji Ochrony Środowiska;
- 3) dla kategorii 5, 8 w odniesieniu do obiektów o przeznaczeniu innym niż wojskowe i 9 – organy Państwowej Straży Pożarnej.

6. Organy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, w związku ze sprawowaną kontrolą, mogą żądać informacji i okazania dokumentów związanych z postępowaniem przez dany podmiot z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami oraz fluorowanymi gazami cieplarnianymi, a także odpowiednio produktami i urządzeniami, systemami klimatyzacji

w niektórych pojazdach silnikowych albo systemami ochrony przeciwpożarowej i gaśnicami, zawierającymi te substancje lub gazy, w szczególności udostępnienia Kart Urządzeń lub Kart Systemów Ochrony Przeciwpożarowej.

7. Organy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, w związku ze sprawowaną kontrolą, mogą żądać okazania do wglądu pojemników zawierających substancje kontrolowane, nowe substancje i fluorowane gazy cieplarniane oraz ich udostępnienia w celu sprawdzenia zgodności ich zawartości z dokumentacją, przy pomocy identyfikatora syntetycznych czynników chłodniczych i przeciwpożarowych lub pobrania próbki w celu przeprowadzenia odpowiedniej analizy laboratoryjnej.

8. Organy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, podczas stosowania identyfikatora syntetycznych czynników chłodniczych nie są obowiązane do posiadania specjalnych dokumentów uprawniających do wykonywania czynności z jego zastosowaniem.

9. Kierownik kontrolowanej jednostki organizacyjnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz kontrolowana osoba fizyczna zatrudniona w takiej jednostce, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz o zakwaterowaniu sił zbrojnych, obowiązani są umożliwić przeprowadzenie kontroli organom Inspekcji Ochrony Środowiska oraz organom Państwowej Straży Pożarnej, w związku ze sprawowaną kontrolą.

10. Główny Inspektor Ochrony Środowiska oraz Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej przedstawiają odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw środowiska albo ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych z kopią do wiadomości ministra właściwego do spraw środowiska, do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, sprawozdanie z przestrzegania przepisów dotyczących substancji kontrolowanych, nowych substancji oraz fluorowanych gazów cieplarnianych w roku poprzednim, w zakresie swoich kompetencji.

11. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 10, obejmuje:

- 1) informację o liczbie podmiotów skontrolowanych w roku, którego dotyczy sprawozdanie;
- 2) wykaz nieprawidłowości stwierdzonych w czasie kontroli z podziałem na kategorie:
 - a) kategoria 1 – brak realizacji lub naruszenie obowiązków niezwiązanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, takich jak nieprowadzenie lub niewłaściwe prowadzenie dokumentacji, niesporządzenie Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, nieprzekazywanie danych do Karty Urządzenia lub Kart Systemu Ochrony Przeciwpożarowej do Centralnego Rejestru

- Operatorów lub nieprzekazywanie sprawozdań do bazy danych, nieetykietowanie lub niewłaściwe etykietowanie urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej lub gaśnic,
- b) kategoria 2 – naruszenie obowiązków związanych z bezpośrednim oddziaływaniem na środowisko, takich jak wykonywanie czynności wymagających certyfikatu bez jego posiadania, niezapewnienie dokonywania odzysku lub przeprowadzania kontroli szczelności, przeprowadzanie kontroli szczelności niezgodnie z wymaganiami, użytkowanie systemów ochrony przeciwpożarowej lub gaśnic zawierających halony nieprzeznaczone do celów krytycznych, gromadzenie halonów bez posiadania autoryzacji,
 - c) kategoria 3 – bezpośrednie zanieczyszczenie środowiska spowodowane zaniedbaniami w postępowaniu z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi, takie jak niedokonanie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z pojemników przed ich unieszkodliwieniem;
- 3) informacje o działaniach pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska lub Państwową Straż Pożarną w roku, którego dotyczy sprawozdanie;
 - 4) informacje o skuteczności działań pokontrolnych podjętych przez Inspekcję Ochrony Środowiska lub Państwową Straż Pożarną w roku poprzedzającym rok, którego dotyczy sprawozdanie;
 - 5) charakterystykę podmiotów skontrolowanych w roku, którego dotyczy sprawozdanie, z podziałem na grupy podmiotów:
 - a) grupa I – podmioty stosujące substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane,
 - b) grupa II – operatorzy urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane,
 - c) grupa III – podmioty dokonujące obrotu substancjami zubożającymi warstwę ozonową lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi lub produktami, urządzeniami, systemami ochrony przeciwpożarowej, gaśnicami lub systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierającymi substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane lub od nich uzależnionymi;
 - 6) podsumowanie i wnioski.

12. Organy, o których mowa w ust. 5, przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw środowiska, do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, sprawozdanie z kontroli, o której mowa w ust. 5, w roku poprzednim, w zakresie swoich kompetencji.

Art. 47. 1. Organy Służby Celnej kontrolują przywóz i wywóz substancji kontrolowanych oraz produktów i urządzeń zawierających takie substancje lub od nich uzależnionych.

2. Substancje kontrolowane zatrzymane przez organ celny w związku z nielegalnym wprowadzeniem na obszar celny Wspólnoty Europejskiej podlegają cofnięciu poza ten obszar, a w przypadku gdy cofnięcie nie jest możliwe, substancje te traktowane są jak odpady i podlegają unieszkodliwieniu w trybie określonym w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁶⁾), na koszt osoby, na której ciąży obowiązek wynikający z przepisów prawa celnego.

3. W przypadku braku możliwości unieszkodliwienia substancji kontrolowanej na koszt osoby, o której mowa w ust. 2, koszty unieszkodliwienia pokrywane są ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

4. Środki, o których mowa w ust. 3, przeznaczone na unieszkodliwienie substancji kontrolowanych realizowane przez państwową jednostkę budżetową, są przekazywane tej jednostce zgodnie z art. 410c ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁷⁾).

5. Organy Służby Celnej przedkładają ministrowi właściwemu do spraw środowiska, do dnia 31 marca roku następnego, sprawozdanie zawierające:

- 1) raport z przypadków zatrzymania substancji kontrolowanej w danym roku kalendarzowym, w tym:
 - a) roczne dane o ilości zatrzymanej substancji kontrolowanej oraz terminie przekazania jej do unieszkodliwienia, z podaniem nazwy i adresu podmiotu, któremu ta substancja została przekazana do unieszkodliwienia,
 - b) roczne zestawienie wszczętych i zakończonych postępowań w stosunku do osób, które dokonały nielegalnego wywozu bądź przywozu substancji kontrolowanej;

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662.

- 2) informację o przeprowadzonych w danym roku kalendarzowym szkoleniach i działaniach promocyjnych, wspomagających ograniczenie nielegalnego wywozu lub przywozu substancji kontrolowanych.

6. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych w sprawozdaniu.

Rozdział 11

Administracyjne kary pieniężne i przepisy karne

Art. 48. Administracyjną karę pieniężną w wysokości 3000 zł wymierza się za:

- 1) nieprzekazanie w terminie sprawozdania, o którym mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, lub jego kopii albo sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, lub jego kopii; albo
- 2) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, urządzenia lub produktu wymienionego w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, albo wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, pojemnika bez odpowiedniej etykiety lub instrukcji obsługi; albo
- 3) wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wbrew art. 13 ust. 1, pojemnika, produktu lub urządzenia, bez etykiety w języku polskim albo bez instrukcji w języku polskim; albo
- 4) wprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wbrew art. 13 ust. 1, systemu ochrony przeciwpożarowej lub gaśnicy, bez etykiety w języku polskim albo bez instrukcji w języku polskim; albo
- 5) niesporządzenie w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 5, Karty Urządzenia dla urządzenia zawierającego co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych; albo
- 6) niesporządzenie w terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 5, Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej dla systemu ochrony przeciwpożarowej zawierającego co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych; albo
- 7) niezapewnienie, wbrew art. 15 ust. 1, dokonania wpisu danych do Karty Urządzenia przez osobę posiadającą odpowiedni certyfikat dla personelu; albo

- 8) niezapewnienie, wbrew art. 15 ust. 1, dokonania wpisu danych do Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej przez osobę posiadającą odpowiedni certyfikat dla personelu; albo
- 9) niewprowadzenie w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, danych do Karty Urządzenia; albo
- 10) niewprowadzenie w terminie, o którym mowa w art. 15 ust. 2, danych do Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej; albo
- 11) nieprzekazanie w terminie, o którym mowa w art. 41 ust. 2, wyspecjalizowanej jednostce sprawozdania, o którym mowa w art. 40 ust. 2, dotyczącego substancji kontrolowanych albo nowych substancji albo fluorowanych gazów cieplarnianych.

Art. 49. Administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł wymierza się za:

- 1) niezłożenie przez przedsiębiorstwo, wbrew art. 8 ust. 2, wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorstw produkujących, stosujących lub wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 albo niepoinformowanie, wbrew art. 8 ust. 9, o zaprzestaniu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 8 ust. 2; albo
- 2) niezłożenie przez przedsiębiorstwo, wbrew art. 9 ust. 2, wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorstw stosujących substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz przedsiębiorstw prowadzących niszczenie substancji kontrolowanych, zgodnie z art. 22 i załącznikiem VII do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, albo niepoinformowanie, wbrew art. 9 ust. 11, o zaprzestaniu prowadzenia działalności, o której mowa w art. 9 ust. 2; albo
- 3) wykonanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 303/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 303/2008, albo wykonanie czynności, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 305/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 305/2008, albo wykonanie czynności, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 306/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 306/2008; albo

- 4) wykonanie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 304/2008, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 304/2008; albo
- 5) wykonanie czynności, o których mowa w art. 20 ust. 4, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 2, w odniesieniu do substancji kontrolowanych niebędących halonami; albo
- 6) wykonanie czynności, o których mowa w art. 20 ust. 4, bez posiadania wymaganego certyfikatu dla personelu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 i 2, w odniesieniu do halonów; albo
- 7) niedokonanie naprawy, o której mowa w art. 37 ust. 1, przed napełnieniem systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych; albo
- 8) wykonanie czynności, o których mowa w art. 38 ust. 1, bez posiadania zaświadczenia o odbytych szkoleniach, o których mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 307/2008.

Art. 50. Administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł wymierza się za:

- 1) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia halonów; albo
- 2) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia substancji kontrolowanych niebędących halonami; albo
- 3) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku lub zniszczenia substancji kontrolowanych niebędących halonami zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w zakresie, w jakim jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia; albo
- 4) niezapewnienie, wbrew art. 22 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, dokonania odzysku lub zniszczenia halonów zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, w zakresie, w jakim jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia; albo
- 5) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających substancje kontrolowane oraz ich obiegów w terminach, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009; albo

- 6) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających substancje kontrolowane w terminach, o których mowa w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009; albo
- 7) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane oraz ich obiegów w terminach, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006; albo
- 8) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane w terminach, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006; albo
- 9) niezainstalowanie, wbrew art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, w stacjonarnych urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła, w tym ich obiegach, zawierających co najmniej 300 kg fluorowanych gazów cieplarnianych, systemu wykrywania wycieków; albo
- 10) niezapewnienie w terminie, o którym mowa w art. 3 ust. 3 albo ust. 4 albo ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, kontroli systemów wykrywania wycieków, zainstalowanych w stacjonarnych urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła, w tym ich obiegach, zawierających co najmniej 300 kg fluorowanych gazów cieplarnianych; albo
- 11) niezainstalowanie, wbrew art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, w stacjonarnych systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających co najmniej 300 kg fluorowanych gazów cieplarnianych, systemu wykrywania wycieków; albo
- 12) niezapewnienie w terminie, o którym mowa w art. 3 ust. 3 albo ust. 4 albo ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, kontroli systemów wykrywania wycieków zainstalowanych w stacjonarnych systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających co najmniej 300 kg fluorowanych gazów cieplarnianych; albo
- 13) niewprowadzenie w życie, wbrew art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, uzgodnień dotyczących właściwego odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w:
 - a) stacjonarnych urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła,
 - b) stacjonarnych urządzeniach zawierających rozpuszczalniki,

- c) stacjonarnych rozdzielnicach wysokiego napięcia
– w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia, przez personel posiadający odpowiedni certyfikat; albo
- 14) niezapewnienie, wbrew art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, wykonania przez osobę wykorzystującą pojemnik zawierający fluorowane gazy cieplarniane, którego okres użytkowania dobiega końca, uzgodnień w celu poprawnego odzysku wszelkich pozostałości gazów, jakie on zawiera, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia; albo
- 15) niezapewnienie, wbrew art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, dokonania odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia, z uwzględnieniem sprzętu ruchomego, o ile nie służy on celom operacji wojskowych, w zakresie, w jakim jest to osiągalne z technicznego i ekonomicznego punktu widzenia, przez personel posiadający odpowiedni certyfikat, w celu zapewnienia ich recyklingu, regeneracji lub zniszczenia; albo
- 16) niezapewnienie, wbrew art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, dokonania odzysku do celów recyklingu, regeneracji lub zniszczenia fluorowanych gazów cieplarnianych przed końcowym unieszkodliwieniem urządzeń oraz podczas ich serwisowania lub konserwacji; albo
- 17) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 4, substancji kontrolowanych niebędących halonami osobom fizycznym na ich własne potrzeby; albo
- 18) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 4, halonów osobom fizycznym na ich własne potrzeby; albo
- 19) przekazanie, wbrew art. 10 ust. 5, fluorowanych gazów cieplarnianych osobom fizycznym na ich własne potrzeby; albo
- 20) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających fluorowane gazy cieplarniane oraz ich obiegów przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 1, albo zawierających substancje kontrolowane oraz ich obiegów przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 4; albo
- 21) niezapewnienie sprawdzenia pod względem wycieków stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane przez personel, o którym

mowa w art. 20 ust. 2, albo zawierających substancje kontrolowane przez personel, o którym mowa w art. 20 ust. 4; albo

- 22) niezapewnienie, wbrew art. 20 ust. 4, dokonania odzysku substancji kontrolowanych niebędących halonami zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, przez personel posiadający odpowiedni certyfikat; albo
- 23) niezapewnienie, wbrew art. 20 ust. 4, dokonania odzysku halonów zawartych w innych produktach i urządzeniach niż określone w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, przez personel posiadający odpowiedni certyfikat; albo
- 24) złożenie oświadczenia, o którym mowa w art. 31 ust. 4, w przypadku niespełnienia warunków określonych w tym przepisie; albo
- 25) prowadzenie szkolenia dla osób fizycznych ubiegających się o certyfikat dla personelu, bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia, o którym mowa art. 28 ust. 8; albo
- 26) wydanie zaświadczenia o odbytym szkoleniu bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu, o którym mowa art. 38 ust. 11.

Art. 51. Administracyjną karę pieniężną w wysokości 20 000 zł wymierza się za:

- 1) niezapewnienie, wbrew art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, aby personel posiadał niezbędny dla danego zastosowania i wykonywanej czynności certyfikat, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej; albo
- 2) niezapewnienie, wbrew art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, aby personel posiadał niezbędny dla danego zastosowania i wykonywanej czynności certyfikat w zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej; albo
- 3) przyjęcie, wbrew art. 10 ust. 1, dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego, bez zapewnienia, że dostawę taką będzie odbierała osoba fizyczna posiadająca certyfikat dla personelu odpowiedni do wykonywanych przez tę osobę czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku osób fizycznych wykonujących czynności serwisowe i naprawcze systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – zaświadczenie o odbytym szkoleniu; albo
- 4) przeprowadzenie egzaminu bez uzyskania wpisu do rejestru jednostek oceniających personel, o którym mowa art. 26 ust. 1 pkt 4; albo

- 5) prowadzenie działalności bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 30 ust. 1, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej; albo
- 6) prowadzenie działalności bez posiadania certyfikatu dla przedsiębiorców, o którym mowa w art. 30 ust. 1, w zakresie systemów ochrony przeciwpożarowej.

Art. 52. Administracyjną karę pieniężną w wysokości 30 000 zł wymierza się za:

- 1) zastosowanie, wbrew art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, heksafluorku siarki lub jego preparatów w procesie odlewania magnezu lub do napełnienia opon pojazdów; albo
- 2) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 9 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, produktów i urządzeń wyszczególnionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 842/2006, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających perfluorowęglowodory; albo
- 3) wprowadzenie do obrotu, wbrew art. 9 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających perfluorowęglowodory.

Art. 53. 1. W przypadku niezrealizowania przez wyspecjalizowaną jednostkę zaleceń, o których mowa w art. 18 ust. 6, minister właściwy do spraw środowiska nakłada na wyspecjalizowaną jednostkę, w drodze decyzji administracyjnej, administracyjną karę pieniężną w wysokości od 20 000 zł do 250 000 zł, w zależności od wagi zaleceń oraz stopnia uchybienia w ich realizacji przez wyspecjalizowaną jednostkę.

2. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 54. 1. Administracyjne kary pieniężne za czyny określone w art. 48 pkt 1–3, 5, 7, 9, 11, w art. 49 pkt 1–3, 5 i 7–8, art. 50 pkt 2–3, 5, 7, 9–10, 13–17, 19–20, 22, 24–26, w art. 51 pkt 1 i 3–5 oraz w art. 52 pkt 1–2 wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Administracyjne kary pieniężne za czyny określone w art. 48 pkt 4, 6, 8, 10, w art. 49 pkt 4 i 6, w art. 50 pkt 1, 4, 6, 8, 11–12, 18, 21 i 23, w art. 51 pkt 2 i 6 oraz w art. 52 pkt 3 wymierza, w drodze decyzji administracyjnej, właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej.

3. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 48–52, wnosi się odpowiednio na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska albo

właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

4. W sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 48–53, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁸⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo właściwym organom Państwowej Straży Pożarnej albo ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

Art. 55. 1. Kto, wbrew zakazom lub bez dochowania warunków, o których mowa w art. 4–13, art. 15, art. 17, art. 20 i art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, produkuje, przywozi, wywozi, wprowadza do obrotu lub stosuje substancje kontrolowane lub nowe substancje lub produkty, urządzenia lub instalacje zawierające substancje kontrolowane,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie,

podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Art. 56. Kto, nie będąc do tego uprawnionym, wydaje certyfikat dla personelu lub certyfikat dla przedsiębiorców,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 57. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686 i 888 oraz z 2014 r. poz. 1101) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. g otrzymuje następujące brzmienie:

„g) postępowania z substancjami zubożającymi warstwę ozonową oraz z niektórymi fluorowanymi gazami cieplarnianymi, o których mowa w ustawie z dnia ... o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. ...) oraz z produktami, urządzeniami i systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych zawierającymi te substancje lub

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 183, 567, 915, 1171, 1215, 1328 i 1644.

gazy lub od nich uzależnionymi, z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających te substancje.”.

Art. 58. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1340, z późn. zm.⁹⁾) w art. 23 w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) postępowania z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi, w rozumieniu ustawy z dnia ... o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. ...), wykorzystywanymi w ochronie przeciwpożarowej, a także systemami ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnicami zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje lub fluorowane gazy cieplarniane.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2012 r. poz. 1244 i 1554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) odpowiednio przepisy art. 20 i art. 40 ustawy z dnia ... o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. ...), w zakresie eksploatacji na statkach urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, rozdzielnic wysokiego napięcia oraz systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane, w przypadku gdy niniejsza ustawa nie stanowi inaczej;”;

2) w art. 4:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) substancja kontrolowana – oznacza substancję kontrolowaną w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.);”;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1351 oraz z 2014 r. poz. 502, 616 i 1822.

- b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) fluorowane gazy cieplarniane – oznaczają fluorowane gazy cieplarniane w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 842/2006 z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 1, z późn. zm.)”;
- 3) w art. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) dla statków objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową – w przepisach tego rozporządzenia;”;
- 4) art. 13a i art. 13b otrzymują brzmienie:
„13a. Czynności polegające na odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych ze znajdujących się na statkach urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, systemów ochrony przeciwpożarowej, rozdzielnic wysokiego napięcia oraz gaśnic w celu regeneracji, recyklingu lub unieszkodliwienia tych substancji lub gazów wykonywane są przez członka załogi statku posiadającego co najmniej dyplom oficera mechanika wachtowego lub przez osobę posiadającą certyfikat dla personelu, o którym mowa w art. 20 ustawy z dnia ... o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych, albo przez przedsiębiorcę zatrudniającego taką osobę.
13b. Do dnia 31 stycznia każdego roku dyrektorzy urzędów morskich przedstawiają Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska raport w sprawie oceny stanu przestrzegania w roku poprzednim przepisów dotyczących stosowania oraz eksploatacji urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, rozdzielnic wysokiego napięcia oraz systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic, zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane na statkach.”;
- 5) w art. 36a:
a) pkt 2–4 otrzymują brzmienie:
„2) dopuszcza do wykonywania przez osoby nieposiadające odpowiednich uprawnień, o których mowa w art. 13a, odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, rozdzielnic wysokiego napięcia oraz systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic, w celu zapewnienia ich regeneracji, recyklingu lub zniszczenia,

- 3) nie wypełnia obowiązku przekazywania w terminie rocznych sprawozdań, o których mowa w art. 40 ust. 2 ustawy z dnia ... o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych, do wyspecjalizowanej jednostki,
 - 4) nie podejmuje wszelkich wykonalnych środków ostrożności w celu zapobiegania wszelkim wyciekom i emisjom substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz ich minimalizowania,”
- b) uchyla się pkt 5,
- c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
- „9) eksploatuje statek, z którego emitowane są do powietrza:
- a) substancje zubożające warstwę ozonową,
 - b) tlenki azotu,
 - c) fluorowane gazy cieplarniane.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 400a w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) finansowanie realizacji zadań wyspecjalizowanej jednostki, o której mowa w art. 16 ustawy z dnia ... o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. ...);”;
- 2) w art. 401 w ust. 7 uchyla się pkt 5;
- 3) w art. 401c uchyla się ust. 6.

Art. 61. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2014 r. poz. 1417 oraz z 2015 r. poz. 28) w art. 16 w ust. 1 w pkt 8 lit. g otrzymuje brzmienie:

- „g) art. 55 i art. 56 ustawy z dnia ... o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. ...);”.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662.

Art. 62. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155) w załączniku nr 2 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z urządzeń zawierających substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane o współczynniku globalnego ocieplenia (GWP) powyżej 15, w tym gazy znajdujące się w piankach i obiegach chłodniczych – gazy lub substancje należy właściwie odzyskać i odpowiednio je oczyścić lub zniszczyć, zgodnie z ustawą z dnia ... o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych (Dz. U. ...),”.

Rozdział 13

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 63. Operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, zainstalowanych w dniu wejścia w życie ustawy, są obowiązani do zapewnienia sporządzenia dla każdego takiego urządzenia lub systemu Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 14 ust. 12 albo ust. 13.

Art. 64. 1. W okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy jednostka certyfikująca personel przed wydaniem certyfikatu dla przedsiębiorców nie jest obowiązana do przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, pierwsza kontrola przedsiębiorcy, o której mowa w art. 34 ust. 1 pkt 2, przeprowadzona jest nie później niż przed upływem 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 65. Świadectwa kwalifikacji wydane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 75, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, zastępując w swoim zakresie certyfikaty dla personelu, o których mowa w art. 20 niniejszej ustawy, w stosunku do czynności wykonywanych w odniesieniu do substancji kontrolowanych wymagających, zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, posiadania certyfikatu dla personelu.

Art. 66. Do opłat ustalonych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 75, należnych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do wpływów z tytułu tych opłat stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 67. Marszałek województwa przesyła Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej sprawozdanie zawierające informacje o wpływach z tytułu opłaty za substancje kontrolowane za rok 2014, w terminie do dnia 30 kwietnia 2015 r.

Art. 68. W sprawach wszczętych i niezakończonych dotyczących wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 75, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 69. Do kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 75, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 70. Przekazane na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wpływy z tytułu:

- 1) opłat ustalonych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 75,
- 2) kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 75

– stanowią przychody tego Funduszu.

Art. 71. Środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w wysokości ustalonej na dzień poprzedzający dzień wejścia w życie niniejszej ustawy stanu zobowiązania określonego w art. 401c ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 60, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz przychody, o których mowa w art. 70 niniejszej ustawy, przeznacza się na:

- 1) finansowanie realizacji zadań wyspecjalizowanej jednostki;
- 2) utworzenie centralnych systemów gromadzenia danych w wyspecjalizowanej jednostce;
- 3) finansowanie zadań realizowanych przez gminy i podmioty związane:
 - a) ze zbiórką odpadów zawierających substancje kontrolowane,
 - b) z odzyskiwaniem substancji kontrolowanych,
 - c) z gromadzeniem substancji kontrolowanych,
 - d) z unieszkodliwianiem substancji kontrolowanych;
- 4) finansowanie zadań związanych:
 - a) ze szkoleniem pracowników Państwowej Straży Pożarnej w zakresie przygotowania do prowadzenia kontroli postępowania z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi wykorzystywanymi w ochronie przeciwpożarowej, a także systemami ochrony

przeciwpożarowej oraz gaśnicami zawierającymi substancje kontrolowane, nowe substancje lub fluorowane gazy cieplarniane,

- b) z zakupem sprzętu do identyfikacji i pobierania próbek.

Art. 72. Przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 8, prowadzące działalność przed dniem wejścia w życie ustawy, obowiązane są do złożenia wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorstw produkujących, stosujących lub wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 73. Przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 9, prowadzące działalność przed dniem wejścia w życie ustawy, obowiązane są do złożenia wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorstw stosujących substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz przedsiębiorstw prowadzących niszczenie substancji kontrolowanych, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 74. 1. W latach 2015–2024 maksymalny limit dla Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 5 728 000,00 zł, w tym w:

- 1) 2015 r. – 660 000,00 zł;
- 2) 2016 r. – 510 000,00 zł;
- 3) 2017 r. – 523 000,00 zł;
- 4) 2018 r. – 536 000,00 zł;
- 5) 2019 r. – 549 000,00 zł;
- 6) 2020 r. – 562 000,00 zł;
- 7) 2021 r. – 576 000,00 zł;
- 8) 2022 r. – 590 000,00 zł;
- 9) 2023 r. – 604 000,00 zł;
- 10) 2024 r. – 618 000,00 zł.

2. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1, oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału, została przekroczona:

- 1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 20%,
- 2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 15%,
- 3) po trzech kwartałach – co najmniej o 10%

– minister właściwy do spraw środowiska stosuje mechanizm korygujący polegający na wstrzymaniu wydatków.

Art. 75. Traci moc ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014 r. poz. 436).

Art. 76. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 19, art. 20 ust. 1–5, art. 21, art. 22, art. 31, art. 33, art. 38, art. 40 i art. 41, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Przepisy projektowanej ustawy mają na celu wykonanie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz. Urz. UE L 286 z 31.10.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009”, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 842/2006 z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 842/2006”, oraz 12 rozporządzeń Komisji Europejskiej, będących przepisami wykonawczymi do wymienionych rozporządzeń, a także transpozycję do krajowego porządku prawnego art. 6 ust. 3 dyrektywy 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącej emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 12), zwanej dalej „dyrektywą 2006/40/WE”.

Zarówno rozporządzenie (WE) nr 1005/2009 oraz rozporządzenie (WE) nr 842/2006, jak i rozporządzenia wykonawcze Komisji są stosowane bezpośrednio w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Pewne kwestie wymagają jednak uregulowania w przepisach krajowych, w szczególności w zakresie organów właściwych do wykonania przepisów wspólnotowych, sankcji za nieprzestrzeganie tych przepisów oraz określenia systemu gromadzenia i przekazywania przez określone podmioty danych niezbędnych do prowadzenia polityki umożliwiającej stosowanie tych przepisów na poziomie krajowym.

Niezbędne jest także wprowadzenie uregulowań umożliwiających monitorowanie i kontrolę wykonywania, a także ocenę przez organy administracji publicznej efektywności realizacji regulacji zarówno Unii Europejskiej, jak i krajowych, dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych. Ustawa o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych wraz z przepisami wykonawczymi będzie stanowiła wykonanie i niezbędne uzupełnienie regulacji zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 oraz rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 i rozporządzeniach wykonawczych Komisji. Ponadto projektowana ustawa zastąpi

dotychczasową ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014 r. poz. 436).

Jakkolwiek rozporządzenie (WE) nr 842/2006 utraciło moc, zgodnie z art. 26 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 842/2006 (Dz. Urz. UE L 150 z 20.05.2014, str. 195, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 517/2014”, z dniem 1 stycznia 2015 r., stanowi ono nadal podstawę systemu certyfikacji w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych. Niewdrożenie tego rozporządzenia uniemożliwia wdrożenie rozporządzenia (WE) nr 517/2014, na mocy którego – obok obowiązków wynikających z rozporządzenia (WE) nr 842/2006 – ustanowiono nowe obowiązki. Ponadto w chwili obecnej brak jest nowych rozporządzeń wykonawczych do rozporządzenia (WE) nr 517/2014, co nie pozwala na właściwe opracowanie ustawy zapewniającej wykonanie tego rozporządzenia.

Jednocześnie należy mieć na uwadze, że w czerwcu 2014 r. Komisja Europejska skierowała do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, na podstawie art. 258 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), skargę przeciwko Polsce (sprawa C-303/14), w związku z brakiem powiadomienia Komisji o wprowadzeniu systemu certyfikacji oraz sankcji, zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 i rozporządzeniach wykonawczych Komisji. Bez przyjęcia projektowanej regulacji nie jest możliwe uniknięcie niekorzystnego wyroku Trybunału Sprawiedliwości, zaś w sytuacji wydania wyroku stwierdzającego naruszenie nie jest możliwe wykazanie wykonania tego wyroku, co doprowadziłoby do wszczęcia przez Komisję postępowania o nałożenie kar na podstawie art. 260 ust. 2 TFUE.

Należy zauważyć, że dyrektywa 2006/40/WE została skierowana do państw członkowskich UE i nie obowiązuje podmiotów działających w państwach członkowskich w sposób bezpośredni, musi więc zostać wdrożona do prawodawstwa państw członkowskich poprzez wprowadzenie odpowiednich przepisów krajowych. Przepisy tej dyrektywy objęte zakresem kompetencji ministra właściwego do spraw transportu zostały już wprowadzone do prawa krajowego w formie rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 marca 2013 r. w sprawie homologacji typu pojazdów samochodowych i przyczep oraz ich przedmiotów wyposażenia lub części (Dz. U. poz. 407), do transponowania pozostaje

art. 6 ust. 3 dyrektywy objęty zakresem kompetencji ministra właściwego do spraw środowiska. Transpozycja tego przepisu będzie stanowiła element projektowanej ustawy.

Obecnie obowiązująca ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (SZWO) reguluje tylko sprawy w zakresie SZWO, tj.: wymóg uzyskania świadectwa kwalifikacji przez wykwalifikowany personel, obowiązki podmiotów używających substancje kontrolowane, obrót substancjami kontrolowanymi, wymóg sprawozdawczości, opłaty za wprowadzanie substancji kontrolowanych na teren Rzeczypospolitej Polskiej, sprawy kontroli i nadzoru oraz kar pieniężnych i przepisy karne w powyższym zakresie.

W porównaniu do obowiązującej ustawy projektowana regulacja przewiduje w szczególności:

- 1) zastąpienie świadectw kwalifikacji, wydawanych na okres 5 lat, bezterminowymi certyfikatami dla personelu;
- 2) rezygnację z opłat za wprowadzenie substancji kontrolowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) przekazanie głównie organom Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Państwowej Straży Pożarnej nadzoru nad postępowaniem z substancjami kontrolowanymi oraz produktami, urządzeniami i instalacjami zawierającymi te substancje, sprawowanego obecnie przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Projektowana ustawa jest potrzebna ze względu na zbyt wysokie zużycie i emisję fluorowanych gazów cieplarnianych oraz brak harmonizacji przepisów krajowych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową i niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (F-gazy). Niezbędne jest również wykonanie przepisów UE, tj.: w zakresie fluorowanych gazów cieplarnianych – m.in. wprowadzenie kar za nieprzestrzeganie przepisów UE, ustanowienie systemu certyfikacji osób wykonujących określone czynności oraz przedsiębiorstw prowadzących określoną działalność w obszarze fluorowanych gazów cieplarnianych i substancji zubożających warstwę ozonową. Zmniejszenie zużycia i emisji fluorowanych gazów cieplarnianych oraz substancji zubożających warstwę ozonową zostanie osiągnięte w ustawie poprzez wprowadzenie następujących obowiązków:

- zapewnienie przez operatorów okresowego sprawdzenia pod względem wycieków urządzeń i systemów zawierających SZWO lub F-gazy,

- zapewnienie prowadzenia wykonywania instalowania, sprawdzania pod względem wycieków, odzysku, konserwacji, serwisowania i demontażu urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane i SZWO przez personel posiadający odpowiednie do zakresu wykonywanych czynności certyfikaty,
- wprowadzenie systemów gromadzenia i przekazywania danych o F-gazach i SZWO oraz urządzeniach zawierających te substancje lub gazy,
- wprowadzenie systemu monitorowania i kontroli przepisów UE i przepisów ustawy dotyczących F-gazów i SZWO,
- wprowadzenie systemu kar, w tym zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne przepisów karnych za naruszenie obowiązków z prawa UE w zakresie F-gazów i SZWO oraz ustawy.

Projektowana ustawa oraz odpowiednie akty wykonawcze będą regulować na szczeblu krajowym wszystkie dotychczas wprowadzane przez Komisję Europejską wymagania związane z postępowaniem w zakresie substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych.

Projektowana ustawa dotyczyć będzie:

- 1) prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji i usług związanych ze stosowaniem substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych, a także z obrotem tymi substancjami i gazami oraz produktami, urządzeniami i systemami, a także gaśnicami zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi;
- 2) użytkujących produkty, urządzenia i systemy oraz gaśnice zawierające te substancje lub gazy lub od nich uzależnione;
- 3) prowadzących szkolenia personelu, wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniu, oceniających i certyfikujących personel, a także certyfikujących przedsiębiorców;
- 4) organów administracji rządowej;
- 5) Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 6) Instytutu Chemii Przemysłowej, jako wyspecjalizowanej jednostki;
- 7) organów Inspekcji Ochrony Środowiska oraz organów pionu kontrolno-rozpoznawczego Państwowej Straży Pożarnej.

Projekt ustawy obejmuje zakresem przedmiotowym substancje zubożające warstwę ozonową wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) 1005/2009, zwane dalej „substancjami kontrolowanymi”, oraz substancje zubożające warstwę ozonową określone w załączniku II do rozporządzenia (WE) 1005/2009, zwane dalej „nowymi substancjami”. Zakres przedmiotowy ustawy obejmuje także niektóre fluorowane gazy cieplarniane, wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 842/2006.

Projekt ustawy zakłada wprowadzenie regulacji odnoszących się do następujących obszarów:

- 1) obowiązki prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji i usług związanych ze stosowaniem substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych, a także z obrotem tymi substancjami i gazami oraz produktami, urządzeniami, gaśnicami i systemami zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi, oraz obowiązki podmiotów użytkujących produkty, urządzenia, gaśnice i systemy zawierające te substancje lub gazy;
- 2) zadania organów i jednostek właściwych w sprawach substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych oraz postępowania z produktami, urządzeniami, systemami ochrony przeciwpożarowej i gaśnicami, a także systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi;
- 3) wysokość opłat za wykonywanie czynności przez jednostkę certyfikującą personel i jednostkę certyfikującą przedsiębiorców;
- 4) sankcje za naruszenie przepisów dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i gaśnic, jak też systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierających te substancje lub gazy lub od nich uzależnionych.

Ustawa zakłada wprowadzenie słowniczka zawierającego w szczególności takie pojęcia jak: certyfikat, instalacja, konserwacja lub serwisowanie, produkt, ruchome urządzenie, ruchomy system ochrony przeciwpożarowej, system klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, system ochrony przeciwpożarowej, urządzenie, oddział. Opracowanie siatki pojęciowej na potrzeby projektowanej regulacji zapewni jej właściwą i jednoznaczną interpretację.

Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 przez operatora rozumie się osobę fizyczną lub prawną sprawującą faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem urządzeń i systemów objętych tymże rozporządzeniem. Ponadto państwo członkowskie może wskazać właściciela jako podmiot odpowiedzialny za zobowiązania operatora. Wydaje się zasadne, aby powyższą definicję stosować także w odniesieniu do przedsiębiorców, którzy użytkują urządzenia chłodnicze lub klimatyzacyjne, pompy ciepła lub systemy ochrony przeciwpożarowej zawierające substancje kontrolowane, o których mowa w art. 3 pkt 26 lit. e rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

W projektowanej ustawie sprawowanie przez operatora faktycznej kontroli nad technicznym działaniem urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej oznacza:

- a) pełny dostęp do urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej umożliwiający nadzorowanie jego elementów i ich funkcjonowania oraz możliwość przekazania pełnego dostępu do urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej osobom trzecim,
- b) codzienną kontrolę funkcjonowania lub działania urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, w tym podejmowanie decyzji o jego włączeniu lub wyłączeniu,
- c) podejmowanie decyzji w sprawach finansowych i technicznych dotyczących modyfikacji urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, w szczególności wymiany poszczególnych elementów, zainstalowania detektora wycieków, podejmowanie decyzji w sprawie modyfikacji ilości substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w urządzeniu lub systemie ochrony przeciwpożarowej oraz decyzji dotyczących kontroli, w tym sprawdzenia pod względem wycieków, bądź naprawy urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej.

Wszystkie te elementy są potrzebne do tego, aby zostały wypełnione obowiązki nałożone na „operatorów” głównie przez rozporządzenie (WE) nr 842/2006, czyli: zapobieganie wyciekom; spowodowanie, w jak najkrótszym czasie, naprawy każdego wykrytego wycieku; spowodowanie, aby taka naprawa była prowadzona przez personel certyfikowany, zgodnie z harmonogramem określonym w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia; instalowanie systemów wykrywania wycieków; prowadzenie dokumentacji; spowodowanie, aby odzysk był dokonywany przez odpowiednio wykwalifikowany personel.

Powyższe rozwiązania przewidziane w projekcie ustawy zostały opracowane z uwzględnieniem dokumentu przygotowanego przez Komisję Europejską pt. „Wskazówki i interpretacje Komisji Europejskiej dotyczące niektórych problemów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych”, który zawiera wskazówki dla państw członkowskich odnośnie do praktycznej interpretacji i wykonania na szczeblu krajowym przepisów rozporządzenia (WE) nr 842/2006 i rozporządzeń wykonawczych Komisji.

Wskazanie, że przepisy dotyczące operatora stosuje się również do jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną wynika ze specyfiki polskiego prawa, według którego osobami prawnymi nie są takie podmioty, jak: spółki osobowe, wspólnoty mieszkaniowe, państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, w tym urzędy obsługujące organy administracji publicznej, oddziały osób prawnych, a wszystkie ww. podmioty mogą pełnić rolę operatora.

Przyjęto, że w przypadku braku możliwości ustalenia operatora za zobowiązania operatora odpowiada właściciel urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej. Pomoże to w przypadkach trudności w ustaleniu, kto jest operatorem urządzenia lub systemu.

Ze względów praktycznych przyjęto, że operator może zlecić osobie trzeciej, w formie pisemnej, sprawowanie kontroli nad technicznym działaniem urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej. W takim przypadku odpowiedzialność za sprawowanie takiej kontroli przez osobę trzecią ponosi operator.

Osoba fizyczna, prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną stanie się operatorem urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej w dniu dostarczenia tego urządzenia lub systemu na miejsce jego funkcjonowania, a w przypadku gdy urządzenie lub system ochrony przeciwpożarowej wymaga instalacji – w dniu zakończenia instalacji i napełnienia urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej substancją kontrolowaną lub fluorowanym gazem cieplarnianym.

W przypadku urządzeń i systemów przeciwpożarowych pozostających we właściwości Ministra Obrony Narodowej operatorzy powinni być wyznaczani przez tego ministra. W związku z tym, proponuje się, aby Minister Obrony Narodowej określił, w drodze rozporządzenia, wykaz podmiotów sprawujących faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających co najmniej

3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, będących na wyposażeniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009 zakazuje produkcji substancji kontrolowanych z wyjątkiem produkcji i stosowania ich w charakterze substratów, czynników ułatwiających procesy chemiczne, nieodzownych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych oraz sytuacji określonych w art. 11 ust. 5 tego rozporządzenia, a także produkcji nowych substancji, zawartych w załączniku II część A do tego rozporządzenia, z wyjątkami określonymi w art. 24 ust. 1. Należy także dodać, że w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 produkcja substancji kontrolowanych lub nowych substancji oznacza ilość wyprodukowanych substancji kontrolowanych lub nowych substancji, z tym że nie obejmuje ona ilości substancji odzyskanych, poddanych recyklingowi lub zregenerowanych, ani nieznacznych ilości, które w nieunikniony sposób znajdują się w produktach w ilościach śladowych lub są emitowane podczas procesu wytwórczego.

Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, Komisja Europejska może zezwolić na odstępstwa od przepisów art. 5 i 6, 17(1) oraz załącznika VI do rozporządzenia. W związku z powyższym w projekcie ustawy określono procedury występowania przez wnioskodawców z wnioskiem o odstępstwa od przepisów rozporządzenia na podstawie art. 11 ust. 8, art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 4, art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009. Przed wystąpieniem właściwego organu do Komisji z wnioskiem o odstępstwo wnioskodawca powinien złożyć wniosek do tego organu celem weryfikacji. Weryfikacja będzie się odbywać z uwzględnieniem opinii wydanej przez wyspecjalizowaną jednostkę. Mając na uwadze powyższe rozwiązanie, proponuje się, aby właściwym organem był w tym przypadku minister właściwy do spraw środowiska. Wniosek składany będzie w postaci elektronicznej opatrzonej podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP, na formularzu według wzoru określonego w rozporządzeniu wykonawczym, w języku polskim wraz z tłumaczeniem wniosku na język angielski.

Proponuje się, aby minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii wyspecjalizowanej jednostki, mógł w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku wystąpić do wnioskodawcy ubiegającego się o odstępstwo na podstawie art. 11 ust. 8,

art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 4 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 o uzupełnienie lub wyjaśnienie dotyczące informacji zawartych we wniosku oraz usunięcie braków formalnych w terminie 14 dni, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.

W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku minister właściwy do spraw środowiska wystąpi z wnioskiem o możliwość dokonania odstępstwa do Komisji Europejskiej. W przypadku negatywnej weryfikacji wniosku, minister właściwy do spraw środowiska, w drodze decyzji administracyjnej, odmówi wystąpienia z wnioskiem do Komisji Europejskiej.

Art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 zezwala, w drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 dotyczącego zakazu wprowadzania do obrotu i stosowania substancji kontrolowanych, na wprowadzanie do obrotu i stosowanie halonów do zastosowań krytycznych, określonych w załączniku VI do tego rozporządzenia, przez przedsiębiorców, którzy uzyskali autoryzację właściwego organu państwa członkowskiego na przechowywanie halonów do zastosowań krytycznych.

Mając na uwadze przedmiotowe postanowienia rozporządzenia, wprowadzono postanowienia, zgodnie z którymi minister właściwy do spraw środowiska prowadzi i ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra rejestr podmiotów, którym udzielił autoryzacji. Na takiej liście mogą zostać umieszczone podmioty spełniające następujące wymagania:

- 1) posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie w działalności związanej ze stosowaniem gazowych środków gaśniczych lub obrotem takimi środkami;
- 2) posiada zezwolenia na zbieranie odpadów niebezpiecznych i ich przetwarzanie;
- 3) posiada możliwość magazynowania halonów w szczelnie zamkniętych opakowaniach zabezpieczonych przed promieniami UV i wilgocią, w warunkach zapewniających zminimalizowanie ich emisji do środowiska.

Podmiot występujący z wnioskiem (w postaci pisemnej lub elektronicznej) do ministra właściwego do spraw środowiska o umieszczenie w rejestrze załączałby do wniosku oświadczenie o spełnieniu wymagań wymienionych w pkt 3 oraz dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań, o których mowa w pkt 1 i 2, na podstawie którego minister właściwy do spraw środowiska umieszczałby podmiot na liście. Projektowana regulacja zakłada, że minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie autoryzacji.

W przypadku niezłożenia dokumentów lub oświadczenia (wymienionych powyżej), minister właściwy do spraw środowiska odmówi udzielenia autoryzacji. Odmowa wpisania do rejestru nastąpi w drodze decyzji administracyjnej.

Projektowana ustawa zakłada również wprowadzenie obowiązku rejestracji przedsiębiorstw produkujących, stosujących i wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje, o których mowa w art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009. Celem wprowadzenia obowiązku rejestracji takich przedsiębiorstw jest uzyskanie informacji o wykorzystywaniu nowych substancji w Polsce. Brak tych informacji uniemożliwi wypracowanie stanowiska Polski w przypadku propozycji Komisji Europejskiej objęcia nowych substancji dodatkowymi restrykcjami. Wnioski będą przekazywane do ministra właściwego do spraw środowiska w postaci elektronicznej opatrzonej podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, na formularzu według wzoru określonego w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. Ponadto obowiązek rejestracji powinien obejmować przedsiębiorstwa stosujące substancje kontrolowane w charakterze substratów oraz przedsiębiorstwa prowadzące niszczenie substancji kontrolowanych, w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1005/2009. Zakłada się, że przedsiębiorstwa, o których mowa powyżej, występować będą do ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o wpisanie ich do rejestru. Minister właściwy do spraw środowiska będzie prowadził i ogłaszał taki rejestr w Biuletynie Informacji Publicznej. Przedmiotowa regulacja wprowadza delegację, zgodnie z którą minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpisanie do rejestru podmiotów, o których mowa powyżej. Wnioski będą przekazywane do ministra właściwego do spraw środowiska w postaci elektronicznej opatrzonej podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, na formularzu według wzoru określonego w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy. W przypadku uznania stosowania substancji kontrolowanych w charakterze substratów za niezgodne z definicją substratu zawartą w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 lub w przypadku uznania niszczenia substancji kontrolowanych za niezgodne z technologiami wymienionymi w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, minister właściwy do spraw środowiska odmawia wpisania do rejestru. Odmowa wpisania do rejestru nastąpi w drodze decyzji administracyjnej.

Projektowana ustawa umożliwi przedsiębiorstwom przyjęcie dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego w celu wykonywania czynności wymagających posiadania certyfikatu dla personelu lub zaświadczenia o odbytym szkoleniu, jeżeli zapewnią oni, że dostawę taką będzie odbierała osoba posiadająca certyfikat dla personelu odpowiedni do wykonywanych przez tę osobę czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi lub – w przypadku przedsiębiorców oferujących usługi serwisowe i naprawcze systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – osoba posiadająca odpowiednie zaświadczenie.

Powyższa regulacja jest realizacją obowiązku, jaki na państwa członkowskie nakłada m.in. art. 5 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Przez przyjęcie dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego należy rozumieć pisemne potwierdzenie przyjęcia pojemników zawierających tę substancję lub gaz na stan magazynowy przedsiębiorcy w celu ich wykorzystania do czynności, wykonywanych przez personel przedsiębiorcy.

Za przyjęcie dostawy nie uważa się przyjęcia na stan magazynowy przedsiębiorcy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowych substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych odzyskanych z tych urządzeń, pojemników, ruchomych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic lub systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, jak również przeznaczonych do recyklingu, regeneracji lub zniszczenia.

Projekt ustawy wprowadza także zakaz przekazywania substancji kontrolowanych osobom fizycznym na ich własne potrzeby, z wyjątkiem przekazywania wodorochlorofluorowęglowodorów w ramach usługi instalacji, konserwacji lub serwisowania urządzeń, z zastrzeżeniem przepisów art. 11 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, a także przekazywania halonów w ramach usługi instalacji, konserwacji lub serwisowania systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, udokumentowanej fakturą VAT lub rachunkiem lub – w przypadku gdy usługa wykonana została nieodpłatnie – oświadczeniem potwierdzającym wykonanie tej usługi.

Ponadto projektowana ustawa nakłada zakaz przekazywania fluorowanych gazów cieplarnianych osobom fizycznym na ich własne potrzeby, z wyjątkiem przekazywania w ramach usługi instalacji, konserwacji lub serwisowania urządzeń i ruchomych urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i ruchomych systemów ochrony

przeciwpożarowej, a także gaśnic i systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, udokumentowanej fakturą VAT lub rachunkiem lub – w przypadku gdy usługa wykonana została nieodpłatnie – oświadczeniem potwierdzającym wykonanie tej usługi.

W projektowanej ustawie uregulowane zostało również zagadnienie dotyczące odzysku substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych ze stacjonarnych urządzeń i stacjonarnych systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic oraz ruchomych urządzeń i ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej. Wprawdzie przepisy art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz większość przepisów rozporządzenia (WE) nr 842/2006 odnosi się wyłącznie do stacjonarnych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, to jednak art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 mówią o odzysku odpowiednio substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych także z ruchomych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej przez odpowiednio wykwalifikowany personel, czyli personel posiadający odpowiednie certyfikaty.

Oznacza to, że odzysk substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń i systemów znajdujących się np. na statkach oraz ich serwisowanie będą mogły wykonywać jedynie osoby posiadające odpowiednie certyfikaty do wykonywania tych czynności, czyli w praktyce technicy zatrudnieni w wyspecjalizowanych firmach serwisowych.

Proponuje się też, aby przepisy dotyczące odzysku substancji kontrolowanych miały zastosowanie również do odzysku substancji kontrolowanych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych. W przypadku systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych przepisy dotyczące dostaw substancji kontrolowanych, a także instalowania, serwisowania lub konserwacji takich systemów nie będą miały zastosowania, gdyż napełnianie urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych chlorofluorowęglowodorami jest zakazane na mocy rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, a wodorochlorofluorowęglowodorów nie stosuje się do napełniania takich systemów ze względów technicznych.

W projektowanej ustawie wprowadzono dwie delegacje, zgodnie z którymi minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska lub minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych

określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie muszą być spełnione przy przeprowadzaniu sprawdzenia pod względem wycieków urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych, uwzględniając parametry techniczne tych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej oraz bezpieczeństwo podczas przeprowadzania sprawdzenia pod względem wycieków.

W przepisach ogólnych projektowanej ustawy wprowadzono regulację, zgodnie z którą podmioty wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkty, urządzenia, systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające substancje kontrolowane i fluorowane gazy cieplarniane, a także pojemniki zawierające te substancje i gazy będą obowiązane do umieszczenia na nich sporządzonej w języku polskim etykiety zgodnie z wymaganiami zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006. Umożliwi ona identyfikację towarów zawierających substancje kontrolowane i fluorowane gazy cieplarniane wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Ponadto wymagane jest również dołączenie instrukcji dotyczącej ich przeznaczenia i funkcjonowania. Zakłada się, że etykiety oraz instrukcje będą musiały być sporządzane w języku polskim, biorąc pod uwagę fakt, że nie wszyscy mieszkańcy naszego kraju posługują się językiem angielskim. Taka regulacja przyczyni się także do bezpieczeństwa użytkowania takich produktów oraz systemów.

Mając na uwadze powyższe, wprowadzono postanowienia, zgodnie z którymi minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do środowiska może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób etykietowania produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, zawierających substancje kontrolowane, a także pojemników zawierających takie substancje, uwzględniając konieczność ich jednoznacznej identyfikacji;
- 2) wzór etykiety, uwzględniając zróżnicowanie etykiety w zależności od rodzaju substancji kontrolowanej oraz stopnia zagrożenia dla warstwy ozonowej, składu chemicznego, pochodzenia i przeznaczenia danej substancji kontrolowanej.

Ponadto wydaje się zasadne, aby minister uwzględnił konieczność zharmonizowania wymagań dotyczących etykietowania produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, zawierających substancje kontrolowane, a także

pojemników zawierających takie substancje z wymaganiami dotyczącymi etykietowania produktów, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej i pojemników zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1494/2007 z dnia 17 grudnia 2007 r. określającym, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, formę etykiet oraz dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania produktów i urządzeń zawierających niektóre fluorowane gazy cieplarniane.

Zarówno rozporządzenie (WE) nr 1005/2009, jak i rozporządzenie (WE) nr 842/2006 nakładają szereg obowiązków na podmioty prowadzące określoną działalność związaną z substancjami kontrolowanymi i fluorowanymi gazami cieplarnianymi, w szczególności w zakresie kontroli wycieków, instalacji, konserwacji i serwisowania określonych urządzeń lub systemów, prowadzenia odzysku substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych z określonych produktów, urządzeń lub systemów oraz gaśnic, a także wykorzystywania pojemników zawierających substancje kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane do celów transportu lub magazynowania.

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009 w art. 23 ust. 3 oraz rozporządzenie (WE) nr 842/2006 w art. 3 ust. 6 nakładają na operatorów urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, pomp ciepła i systemów przeciwpożarowych zawierających co najmniej 3 kg, odpowiednio, substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych obowiązek prowadzenia dokumentacji.

Mając na uwadze postanowienia wskazanych powyżej aktów prawa Unii Europejskiej, wprowadzono regulację, zgodnie z którą dokumentacja, o której mowa powyżej, powinna być prowadzona nie tylko przez operatorów urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła zawierających co najmniej 3 kg fluorowanych gazów cieplarnianych, ale również przez operatorów urządzeń będących rozdzielnicami wysokiego napięcia i zawierających rozpuszczalniki, zawierających te gazy w ilości co najmniej 3 kg. Takie rozwiązanie wydaje się niezbędne dla zapewnienia pełnego monitorowania postępowania z fluorowanymi gazami cieplarnianymi, co pozwoli na uniknięcie niekontrolowanej emisji tych gazów do środowiska. W przypadku rozdzielnic wysokiego napięcia oraz urządzeń zawierających rozpuszczalniki, zawarte w nich gazy cieplarniane mają wyjątkowo wysoki współczynnik ocieplenia globalnego (GWP) i postępowanie z tymi gazami powinno być monitorowane.

Kolejną kwestią, która została uregulowana projektowaną ustawą, jest sposób prowadzenia dokumentacji, o której mowa powyżej. Operatorzy będą obowiązani sporządzać i prowadzić dokumentację w formie Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, przy czym karty te będą miały postać elektroniczną i będą znajdowały się w systemie teleinformatycznym.

Proponuje się, aby Karty Urządzenia oraz Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej były oddzielne dla urządzeń i systemów zawierających odpowiednio substancję kontrolowaną lub fluorowany gaz cieplarniany. Zakłada się, że Karty dla fluorowanych gazów cieplarnianych oraz dla substancji kontrolowanych będą maksymalnie zharmonizowane. Umożliwi to przedsiębiorcom łatwiejsze ich wypełnianie oraz zapewni czytelność i przejrzystość tych Kart.

Karty będą stanowiły element Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, prowadzonego przy użyciu systemów teleinformatycznych, i sporządzane będą w terminie 10 dni od dnia dostarczenia urządzenia lub systemu na miejsce jego funkcjonowania, a w przypadku gdy urządzenie lub system ochrony przeciwpożarowej wymaga zainstalowania, w terminie 10 dni od dnia zakończenia jego instalacji i napełnienia urządzenia lub systemu substancją kontrolowaną lub fluorowanym gazem cieplarnianym. Należy w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 instalowanie urządzeń zawierających substancje kontrolowane lub od nich uzależnionych będzie dozwolone jedynie w przypadku przyznania przez Komisję Europejską wyłączenia na podstawie art. 11 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 lub w innych przypadkach objętych przepisami wymienionymi w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

Operatorzy urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej będących na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej będą obowiązani do przekazywania Ministrowi Obrony Narodowej rocznych sprawozdań, zawierających informacje z prowadzonych przez nich w danym roku kalendarzowym Kart Urządzeń oraz Kart Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dane dotyczą.

Podmioty będące jednostkami organizacyjnymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej będą obowiązane do przekazywania sprawozdań zawierających informacje o danych z prowadzonych przez nich w danym roku kalendarzowym Kart Urządzenia i Kart Systemu Ochrony Przeciwpożarowej raz w roku, do dnia 31 stycznia roku

następującego po roku, którego dane dotyczą, Ministrowi Obrony Narodowej, który będzie obowiązany do opracowania zbiorczego zestawienia otrzymanych sprawozdań i przesłania go do wyspecjalizowanej jednostki, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego to zestawienie dotyczy.

Podmioty użytkujące systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony i przeznaczone do celów krytycznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009, będące na wyposażeniu jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, będą przekazywać do Ministra Obrony Narodowej sprawozdania, w terminie do dnia 28 lutego za rok poprzedni.

Wymienione powyżej 3 rodzaje sprawozdań nie będą stanowiły elementu Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej.

Operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej mocą przepisów projektowanej ustawy zostaną zobowiązani do zapewnienia, aby wpisu danych do Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej dotyczących czynności, o których mowa powyżej, dokonywały osoby posiadające certyfikat dla personelu uprawniającego do wykonywania czynności, których dane te dotyczą.

Kopie Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej w postaci elektronicznej w systemie teleinformatycznym i w wydruku w postaci papierowej powinny być przechowywane w miejscu funkcjonowania urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej.

Wprowadzono również postanowienia, zgodnie z którymi minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wzór Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej oraz sposób jej sporządzania i prowadzenia, a minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór Karty Urządzenia oraz sposób jej sporządzania i prowadzenia. Zaś wzór formularza rejestracyjnego zostanie określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Mając na uwadze wskazane powyżej rozwiązanie, minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania zawierającego informacje o danych z Kart Urządzenia i Kart Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, jakie operatorzy będący jednostkami organizacyjnymi Sił Zbrojnych

Rzeczypospolitej Polskiej będą obowiązani przekazywać Ministrowi Obrony Narodowej.

Celem zapewnienia:

- 1) możliwości gromadzenia i dokonywania analiz danych o wykorzystywaniu substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych w Polsce,
- 2) realizacji bieżących zaleceń organów Unii Europejskiej w zakresie substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych,
- 3) monitoringu przez organy administracji rządowej wykonywania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006, przepisów wykonawczych Komisji oraz przepisów ustawy przez podmioty użytkujące produkty, urządzenia i systemy zawierające substancje kontrolowane oraz fluorowane gazy cieplarniane oraz podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie produkcji i usług związanych ze stosowaniem substancji kontrolowanych oraz niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych oraz z ich obrotem, a także
- 4) oceny wpływu przepisów unijnych i krajowych na ograniczanie stosowania i emisji substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych – niezbędne stało się wskazanie w projekcie ustawy wyspecjalizowanej jednostki, która wykonywałaby te zadania.

Biorąc pod uwagę powyższe obowiązki, w projekcie ustawy zostały zawarte postanowienia dotyczące zakresu działań wyspecjalizowanej jednostki. Zakłada się, że finansowanie zadań wyspecjalizowanej jednostki dokonywane będzie ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Skutki finansowe związane z działalnością wyspecjalizowanej jednostki przedstawiono szczegółowo w Ocenie Skutków Regulacji (OSR).

Zgodnie z przyjętymi założeniami, w projekcie ustawy realizację przedmiotowych zadań, finansowanych ze środków NFOŚiGW, powierzono Instytutowi Chemii Przemysłowej im. prof. Ignacego Mościckiego w Warszawie, który od wielu lat współpracuje ściśle z Ministerstwem Środowiska i Ministerstwem Gospodarki w zakresie substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych, wykonując zadania związane z realizacją zaleceń Komisji Europejskiej w zakresie substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych.

Ponadto, w związku z podjęciem przez Polskę od dnia 11 października 1990 r. zobowiązań zawartych w Protokole Montrealskim w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, ówczesny Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z ówczesnym Ministrem Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa zlecił Instytutowi Chemii Przemysłowej w Warszawie utworzenie wyspecjalizowanej komórki organizacyjnej w celu realizacji zadań związanych z ochroną warstwy ozonowej. Obecnie Instytut Chemii Przemysłowej pełni również funkcję punktu kontaktowego w ramach współpracy między państwami członkowskimi w zakresie ochrony warstwy ozonowej i fluorowanych gazów cieplarnianych. Zgromadzony bank danych oraz przygotowanie i doświadczenie pracowników Instytutu w sprawach ochrony warstwy ozonowej gwarantują właściwe wsparcie dla działań podejmowanych przez resort środowiska.

Pracownicy Instytutu posiadają wiedzę specjalistyczną i doświadczenie w zakresie zagadnień, których dotyczy projektowana ustawa, obejmujące wszystkie sektory, w których substancje kontrolowane i fluorowane gazy cieplarniane są wykorzystywane. Instytut Chemii Przemysłowej od wielu lat uczestniczy w pracach dotyczących identyfikacji zużycia fluorowanych gazów cieplarnianych, kontrolowanych przez Protokół z Kioto, i ma bogatą bazę danych w tym zakresie. Od kilku lat Instytut zaangażowany jest również w działania prowadzone w ramach Unii Europejskiej w zakresie ograniczania emisji niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, a jego przedstawiciele uczestniczą również w pracach Komisji Europejskiej nad regulacjami w zakresie ograniczania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych. Dotychczasowa działalność Instytutu dotycząca ograniczania emisji fluorowanych gazów cieplarnianych i ochrony warstwy ozonowej oraz współpraca z Komisją Europejską w tym zakresie gwarantują, iż powierzenie Instytutowi Chemii Przemysłowej funkcji wyspecjalizowanej jednostki w ramach projektowanej ustawy jest uzasadnione.

Koszty związane z utworzeniem centralnego systemu do gromadzenia danych przekazywanych w sprawozdaniach dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową oraz fluorowanych gazów cieplarnianych, w tym zakup odpowiedniego sprzętu komputerowego, szacuje się na 100 tys. zł – przy założeniu, że nie będzie konieczne tworzenie nowej bazy danych od podstaw, a wykorzystana zostanie istniejąca baza w Instytucie Chemii Przemysłowej w Warszawie, który pełni obecnie funkcję wyspecjalizowanej jednostki w ramach ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r.

o substancjach zubożających warstwę ozonową. Koszt utworzenia Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, w tym zakup odpowiedniego sprzętu komputerowego, przewidywany jest na około 100 tys. zł. Koszt prowadzenia Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej i analizy danych zawartych w tym systemie przewidywany jest na około 100 tys. zł rocznie, przy założeniu że rejestr będzie prowadzony w tej samej wyspecjalizowanej jednostce wskazanej w ustawie, która będzie gromadzić dane ze sprawozdań. W przypadku rozdzielenia tych zadań koszty byłyby kilkakrotnie większe. Proponuje się także, aby minister właściwy do spraw środowiska sprawował nadzór nad wykonywaniem przez wyspecjalizowaną jednostkę zadań określonych w projekcie ustawy. Wyspecjalizowana jednostka będzie zobowiązana do składania raportu z wykonanych zadań do dnia 31 maja roku następującego po roku, którego będzie dotyczyć raport. W przypadku gdy dany raport byłby niepełny lub budził zastrzeżenia, minister właściwy do spraw środowiska może zażądać jego uzupełnienia lub udzielenia dodatkowych wyjaśnień w wyznaczonym przez siebie terminie. Jeżeli w wyznaczonym terminie wyspecjalizowana jednostka nie uzupełni raportu lub nie złoży żądanych wyjaśnień, a także, jeśli złożony raport nadal budzi zastrzeżenia, minister właściwy do spraw środowiska może zlecić imiennie upoważnionym pracownikom obsługującego go urzędu przeprowadzenie kontroli w zakresie zadań wykonywanych przez wyspecjalizowaną jednostkę. W przypadku niezrealizowania przez wyspecjalizowaną jednostkę zaleceń pokontrolnych, minister właściwy do spraw środowiska nakłada na wyspecjalizowaną jednostkę, w drodze decyzji administracyjnej, administracyjną karę pieniężną w wysokości od 20 000 zł do 250 000 zł, w zależności od wagi zaleceń oraz stopnia uchybienia w ich realizacji przez wyspecjalizowaną jednostkę.

Analizy i opracowania danych przekazywanych do Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej oraz do bazy danych ze sprawozdań, a także analizy i opracowania dotyczące realizacji bieżących zaleceń Unii Europejskiej w zakresie substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych będą wykonywane przez wyspecjalizowaną jednostkę na zlecenie ministra właściwego do spraw środowiska. Analizy i opracowania danych przekazywanych do Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej oraz do bazy danych ze sprawozdań będą mogły być bezpłatnie udostępniane organom administracji publicznej.

Proponuje się jednak, aby wyspecjalizowana jednostka mogła także sporządzać odpłatnie, na podstawie informacji zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej i bazie danych utworzonej w oparciu o dane zawarte w sprawozdaniach przekazywanych w związku z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 6 ust. 1 i 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 przez podmioty prowadzące działalność w poszczególnych sektorach, inne analizy i opracowania na potrzeby organów administracji publicznej innych niż minister właściwy do spraw środowiska oraz organizacji samorządu gospodarczego i organizacji pracodawców, przy czym analizy i opracowania sporządzone na zlecenie podmiotów innych niż organy administracji publicznej nie będą mogły zawierać informacji umożliwiających identyfikację poszczególnych podmiotów ani osób, które przekazały te dane.

Niezbędne jest, aby wyspecjalizowana jednostka została określona w ustawie, gdyż jedynie w takim przypadku możliwe będzie zapewnienie profesjonalnego i niezależnego od wpływu zainteresowanych podmiotów funkcjonowania proponowanego mechanizmu przekazywania i gromadzenia danych o wykorzystywaniu substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych oraz o urządzeniach i systemach zawierających te substancje i gazy.

W związku z koniecznością gromadzenia i dokonywania analiz danych o wykorzystywaniu substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych w urządzeniach i systemach ochrony przeciwpożarowej zawierających co najmniej 3 kg tych substancji lub gazów, w projektowanej ustawie zakłada się utworzenie Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, zwanego dalej „Centralnym Rejestrem Operatorów”.

Zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 operatorzy urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła i systemów ochrony przeciwpożarowej, a także zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 operatorzy urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających odpowiednio substancje

kontrolowane lub fluorowane gazy cieplarniane w ilości co najmniej 3 kg¹⁾ mają obowiązek gromadzenia określonych w rozporządzeniu danych o tych urządzeniach i systemach, w tym w szczególności danych o czynnościach wykonywanych z tymi urządzeniami i systemami przy wykorzystywaniu tych substancji i gazów, i ich przekazywania na żądanie właściwych organów państwa członkowskiego i Komisji Europejskiej.

Dane te, w formie Kart Urządzeń i Kart Systemów Ochrony Przeciwpożarowych, będą gromadzone w Centralnym Rejestrze Operatorów i na ich podstawie sporządzane będą analizy i opracowania na potrzeby administracji publicznej i Komisji Europejskiej.

Centralny Rejestr Operatorów będzie umożliwiać identyfikację urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej oraz ich operatorów, a także rodzaju i ilości substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego zawartych w urządzeniu lub systemie, oraz zawierać informacje dotyczące instalacji, konserwacji i serwisowania urządzenia lub systemu, a także kontroli wycieków oraz odzysku tych substancji lub gazów z urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej.

Należy podkreślić, że utworzenie takiego rejestru jest niezbędne z punktu widzenia potrzeb administracji publicznej i Komisji Europejskiej, ale również będzie stanowić skuteczny środek wobec operatorów zmuszający ich do wypełniania obowiązków nałożonych na nich mocą rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006 i w znacznym stopniu ułatwi organom Inspekcji Ochrony Środowiska i organom Państwowej Straży Pożarnej kontrolę przestrzegania przepisów rozporządzenia zarówno przez operatorów, jak i przez przedsiębiorców serwisujących urządzenia i systemy ochrony przeciwpożarowej.

Dane zawarte w Centralnym Rejestrze Operatorów zostaną zabezpieczone, a dostęp do nich będą miały wyłącznie osoby upoważnione, tj. osoba upoważniona przez kierownika wyspecjalizowanej jednostki oraz operator urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, dla którego została sporządzona konkretna Karta Urządzenia lub Karta Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, lub osoba przez niego upoważniona. Operator oraz upoważniona przez niego osoba będą miały dostęp do danych zawartych w Centralnym Rejestrze Operatorów dotyczących wyłącznie ich urządzenia lub systemu.

¹⁾ Dotyczy to np. urządzeń chłodniczych w supermarketach, urządzeń klimatyzacyjnych w centrach handlowych i hotelach, dużych rozdzielnic wysokiego napięcia, systemów ochrony przeciwpożarowej w zakładach przemysłowych i dużych serwerowniach itp.

Przepisy projektowanej ustawy zobowiązują ministra właściwego do spraw środowiska do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu prowadzenia Centralnego Rejestru Operatorów, gromadzenia w nim danych, a także sposobu udostępniania tych danych i sposobu ich zabezpieczenia.

Zgodnie z postanowieniami projektowanej ustawy personel wykonujący czynności określone w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 303/2008, w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 304/2008, jak również zgodnie z postanowieniami art. 1 rozporządzenia (WE) nr 305/2008 oraz art. 1 rozporządzenia (WE) nr 306/2008, tj. kontrola szczelności, odzysk, instalacja, konserwacja lub serwisowanie w stosunku do urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych i pomp ciepła, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, jest zobowiązany – na mocy powołanych rozporządzeń – do posiadania odpowiedniego certyfikatu dla personelu.

Ponadto, zgodnie z przepisami rozporządzeń (WE) nr 303/2008 i nr 304/2008, przedsiębiorstwa zajmujące się instalacją, konserwacją lub serwisowaniem urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, jak również systemów ochrony przeciwpożarowej lub gaśnic, zawierających fluorowane gazy cieplarniane, zobowiązane są posiadać certyfikat dla przedsiębiorstw, wskazany odpowiednio w jednym z dwóch wymienionych aktów.

Projekt ustawy zakłada, że czynności, do wykonywania których konieczne jest uzyskanie certyfikatu, będą wykonywane jedynie z wykorzystaniem odpowiedniego wyposażenia technicznego.

Minimalne wyposażenie techniczne odpowiednie dla wykonywania powyższych czynności określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych. Wydając rozporządzenie, ministrowie będą kierować się koniecznością zapewnienia zarówno bezpieczeństwa osób wykonujących te czynności, jak również ochrony poszczególnych komponentów środowiska.

Przywołane rozporządzenia Komisji nie precyzują jednak szeregu kwestii związanych z wydawaniem i uzyskiwaniem certyfikatów. Stąd wykonanie przepisów unijnych wymaga wprowadzenia odpowiedniej regulacji do porządku krajowego.

Personel wykonujący czynności takie jak instalacja, konserwacja lub serwisowanie oraz sprawdzanie pod względem wycieków w stosunku do urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej, w których

wykorzystywane są fluorowane gazy cieplarniane, oraz odzysk fluorowanych gazów cieplarnianych z takich urządzeń i systemów, a także personel dokonujący odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z rozdzielnic wysokiego napięcia, urządzeń zawierających rozpuszczalniki oraz z gaśnic jest zobowiązany do posiadania certyfikatu dla personelu. Mając na względzie powyższe, w przepisach projektowanej ustawy zaproponowano, aby certyfikat dla personelu był wydawany bezterminowo.

Personel wykonujący czynności takie jak instalacja, konserwacja lub serwisowanie oraz sprawdzanie pod względem wycieków w stosunku do urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych, pomp ciepła oraz systemów ochrony przeciwpożarowej, w których wykorzystywane są substancje kontrolowane, a także odzysk substancji kontrolowanych z takich systemów i z urządzeń zawierających rozpuszczalniki oraz z gaśnic jest zobowiązany do posiadania certyfikatu dla personelu odpowiedniego do wykonywania tych czynności w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych. Ustanowienie w ustawie wymogu posiadania certyfikatu w odniesieniu do substancji kontrolowanych w zakresie czynności sprawdzania pod względem wycieków oraz odzysku stanowi spełnienie obowiązku ustanowienia przez państwo członkowskie minimalnych wymagań kwalifikacyjnych w stosunku do tych czynności zawartego w art. 22 ust. 5 oraz art. 24 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

Z uwagi na fakt, iż substancje kontrolowane są wykorzystywane w większości w tych samych zastosowaniach co fluorowane gazy cieplarniane, proponuje się, aby do wykonywania danej czynności w odniesieniu do obu grup substancji wymagany był jeden wspólny certyfikat.

Certyfikat dla personelu może uzyskać osoba pełnoletnia, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku i złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin teoretyczny i praktyczny przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez jednostkę oceniającą personel.

Zgodnie z rozporządzeniami wykonawczymi do rozporządzenia (WE) nr 842/2006, certyfikaty dla personelu powinny być wydawane przez jednostki certyfikujące, ustanowione w krajowych przepisach ustawowych lub wykonawczych albo wyznaczone przez właściwy organ państwa członkowskiego bądź przez inne uprawnione organy. Jednostka certyfikująca personel powinna ustanowić i stosować procedury wydawania i wycofywania certyfikatów dla personelu oraz tworzyć i prowadzić rejestry umożliwiające sprawdzenie statusu osoby posiadającej certyfikat

dla personelu, rejestry jednostek oceniających i szkolących oraz wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniach. W związku z powyższym wymogiem, a także z koniecznością zharmonizowania wymagań dla personelu wykonującego określone czynności związane z substancjami kontrolowanymi oraz fluorowanymi gazami cieplarnianymi proponuje się przyjęcie powyższych rozwiązań również w odniesieniu do substancji zubożających warstwę ozonową.

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie postanowień, zgodnie z którymi jednostkę certyfikującą personel wskaże minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, kierując się potrzebą zapewnienia przez ten podmiot bezstronności i niezależności jednostki certyfikującej, dotychczasowym doświadczeniem podmiotu w certyfikacji osób, a także możliwością pełnienia przez ten podmiot roli jednostki certyfikującej dla wszystkich sektorów i rodzajów czynności objętych obowiązkiem uzyskiwania certyfikatów dla personelu.

W związku z powyższym postanowiono, aby jednostka certyfikująca personel mogła pobierać opłaty za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu i wydanie certyfikatu dla personelu;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu;
- 3) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki prowadzącej szkolenia;
- 4) dokonanie wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia;
- 5) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki oceniającej personel;
- 6) dokonanie wpisu do rejestru jednostek oceniających personel;
- 7) wydanie wtórnika certyfikatu.

Zaproponowano, aby górna wysokość opłat była odniesiona do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 592, z późn. zm.), obowiązującego w dniu złożenia wniosku i wynosiła za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu i wydanie certyfikatu dla personelu oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu – łącznie 3% tego wynagrodzenia;
- 2) dokonanie wpisu do rejestru jednostek prowadzących szkolenia albo dokonanie wpisu do rejestru jednostek oceniających – 5% tego wynagrodzenia;
- 3) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia roli jednostki oceniającej personel albo rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki prowadzącej szkolenia – 70% tego wynagrodzenia.

Opłata za wydanie wtórnika certyfikatu będzie wynosiła 50 zł za każdy wydany wtórnik.

Jednostkowe stawki tych opłat winny zostać określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw gospodarki.

Opłaty te stanowiąc będą dochód jednostki certyfikującej personel i są przeznaczone na zadania związane z czynnościami związanymi z wydawaniem certyfikatów, dokonywaniem wpisów do rejestrów oraz kontrolą jednostek oceniających oraz osób fizycznych, którym wydane zostały certyfikaty dla personelu. Dowód uiszczenia opłaty będzie załączany do wniosku o dokonanie czynności, której dotyczy opłata.

Jednocześnie w rozporządzeniach wykonawczych do rozporządzenia (WE) nr 842/2006 wprowadzono pojęcie „jednostki oceniającej” na określenie podmiotu organizującego egzamin dla personelu i wskazano, że jednostki takie powinny być wyznaczane przez właściwy organ państwa członkowskiego lub inne organy do tego uprawnione.

Projekt ustawy wprowadza również postanowienia, zgodnie z którymi jednostkami oceniającymi personel będą mogły być podmioty, do których zakresu działania należy kształcenie lub prowadzenie badań w zakresie substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych w odniesieniu do czynności, których dotyczy egzamin, oraz dysponujące odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzenia egzaminów w części praktycznej, zgodnie z zakresem tematycznym egzaminów, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008, rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, rozporządzeniu (WE) nr 305/2008 oraz rozporządzeniu (WE) nr 306/2008, a także osobami posiadającymi odpowiednią wiedzę praktyczną i teoretyczną umożliwiającą ocenę umiejętności praktycznych i teoretycznych osób fizycznych przystępujących do egzaminu.

Jednostki takie powinny opracować i stosować procedury w zakresie przygotowywania i prowadzenia egzaminów oraz prowadzić rejestry i dokumentować jednostkowe i łączne wyniki dokonywanych ocen, oraz zapewnić, że egzaminatorzy wyznaczeni do przeprowadzenia egzaminu mają doświadczenie w przeprowadzaniu egzaminów, posiadają wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne w dziedzinie będącej przedmiotem egzaminu, a także zapoznali się z dokumentacją egzaminacyjną.

Podmiot zamierzający pełnić rolę jednostki oceniającej personel będzie zobowiązany do zgłoszenia takiego zamiaru do jednostki certyfikującej personel przed zamierzonym rozpoczęciem organizowania egzaminów. Podmiot ubiegający się o działanie jako jednostka oceniająca personel będzie zobowiązany dołączyć do zgłoszenia o zamiarze przeprowadzania egzaminów dla osób ubiegających się o certyfikat dla personelu w postaci pisemnej lub elektronicznej oświadczenie o dysponowaniu odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzenia egzaminów oraz osobami posiadającymi odpowiednią wiedzę praktyczną i teoretyczną umożliwiającą ocenę umiejętności praktycznych i teoretycznych osób przystępujących do egzaminu.

Co więcej, w projekcie ustawy postanowiono, aby jednostka certyfikująca personel, po wizytacji jednostki oceniającej personel i potwierdzeniu spełnienia przez jednostkę oceniającą personel wymagań, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia dokonywała wpisu jednostki oceniającej personel do rejestru jednostek oceniających personel, jaki będzie prowadzić na swojej stronie internetowej, lub odmawiała dokonania takiego wpisu.

W przypadku gdy jednostka certyfikująca personel stwierdzi, że podmiot zamierzający pełnić rolę jednostki oceniającej personel nie spełnia wymagań zawartych w przepisach Unii Europejskiej oraz w przepisach projektowanej ustawy, odmawia dokonania wpisu. W przypadku odmowy dokonania wpisu do rejestru jednostek oceniających personel przysługuje odwołanie, które wnosi się do Komitetu Odwoławczego w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wpisu do rejestru jednostek oceniających personel.

Projekt ustawy zakłada, że jednostka certyfikująca personel zobowiązana będzie również do przeprowadzania okresowych kontroli jednostek oceniających personel pod względem zgodności z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008, rozporządzeniu (WE) nr 304/2008, rozporządzeniu (WE) nr 305/2008 i rozporządzeniu (WE) nr 306/2008 oraz przepisach ustawy. Kontrolę taką będą mogli

przeprowadzać pracownicy jednostki certyfikującej personel, posiadający upoważnienie kierownika tej jednostki.

W razie stwierdzenia naruszenia przez jednostkę oceniającą personel wymagań określonych w projekcie ustawy i ww. rozporządzeniach UE, kierownik jednostki certyfikującej personel wykreśla jednostkę oceniającą personel z rejestru jednostek oceniających personel, zawiadamiając o wykreśleniu tę jednostkę, której przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wykreśleniu z rejestru jednostek oceniających personel.

Projektowana regulacja wprowadza, zgodnie z przepisami rozporządzeń Komisji nr 305/2008 i nr 306/2008, wyjątek dotyczący odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych z urządzeń będących rozdzielnicami wysokiego napięcia lub zawierających rozpuszczalniki, dopuszczając pełnienie w tym zakresie roli jednostek oceniających personel również przez podmioty będące producentami lub użytkownikami tych urządzeń, bez konieczności spełnienia wymagań odnoszących się – w przypadku ubiegania się o status jednostki oceniającej – do obowiązku prowadzenia określonej działalności. Jednakże podmioty te miałyby obowiązek dysponowania odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzenia egzaminów w części praktycznej, zgodnie ze szczegółowym zakresem tematów egzaminacyjnych, oraz osobami posiadającymi odpowiednią wiedzę praktyczną i teoretyczną umożliwiającą ocenę umiejętności praktycznych i teoretycznych osób przystępujących do egzaminu.

Jednostki te miałyby również obowiązek zgłaszania do jednostki certyfikującej personel zamiaru pełnienia roli jednostek oceniających personel oraz podlegałyby kontroli przez jednostkę certyfikującą personel w trybie określonym dla kontroli jednostek oceniających personel.

Podmiot ubiegający się o działanie jako jednostka prowadząca szkolenia będzie zobowiązany dołączyć do zgłoszenia o zamiarze przeprowadzania szkoleń pisemne lub elektroniczne oświadczenie o dysponowaniu odpowiednim wyposażeniem technicznym, programami szkoleń i materiałami szkoleniowymi niezbędnymi do przeprowadzenia szkoleń oraz osobami posiadającymi odpowiednią wiedzę praktyczną i teoretyczną gwarantującą prawidłowy przebieg szkolenia.

Zakłada się, że ten sam podmiot będzie mógł prowadzić szkolenie i być jednostką oceniającą personel, jeśli spełni wymagania dla podmiotów prowadzących szkolenie

oraz jednostek oceniających personel, pod warunkiem udokumentowania rozdzielania obu funkcji, szczególnie w zakresie oceny części praktycznej egzaminu.

Osoba, która odbyła szkolenie w jednostce prowadzącej szkolenie pełniącej jednocześnie rolę jednostki oceniającej, nie będzie mogła zdawać egzaminu w tej jednostce.

Jednostka certyfikująca personel zobowiązana będzie do wykonywania czynności wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 303/2008, rozporządzenia (WE) nr 304/2008, rozporządzenia (WE) nr 305/2008 i rozporządzenia (WE) nr 306/2008, a także do:

- 1) ustanawiania i stosowania procedury wydawania i cofania certyfikatów dla personelu;
- 2) tworzenia, prowadzenia i udostępniania na swojej stronie internetowej rejestru jednostek oceniających personel oraz jednostek prowadzących szkolenia, rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytym szkoleniu oraz wydanych certyfikatów;
- 3) ustanowienia procedury dotyczącej sprawdzania spełnienia wymagań przez jednostkę oceniającą personel i jednostki prowadzące szkolenia oraz jednostki wydające zaświadczenia o odbytym szkoleniu;
- 4) przeprowadzania okresowych kontroli jednostek oceniających i szkolących personel oraz podmiotów ubiegających się o pełnienie tej funkcji.

Jednostki oceniające personel zobowiązane będą do:

- 1) posiadania procedury przygotowywania egzaminów, w tym posiadania puli pytań egzaminacyjnych i jej aktualizowania, wskazania pytań egzaminacyjnych na konkretny egzamin, z uwzględnieniem zasady tajności pytań egzaminacyjnych;
- 2) posiadania procedury przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych;
- 3) wyznaczenia składu komisji egzaminacyjnej oraz wyznaczania spośród członków komisji przewodniczącego komisji egzaminacyjnej;
- 4) zapewnienia, aby członkami komisji egzaminacyjnej nie były osoby, które przeprowadziły szkolenie osoby egzaminowanej;
- 5) wydania osobie, która złożyła egzamin z wynikiem pozytywnym, dokumentu potwierdzającego zdanie egzaminu i określającego zakres egzaminu;

- 6) opracowania i stosowania procedur w zakresie sprawozdawczości z przeprowadzonych egzaminów oraz prowadzenia rejestru przeprowadzonych egzaminów.

Jednostki prowadzące szkolenia będą zobowiązane do opracowania programów szkolenia zgodnie z zakresem tematycznym egzaminów określonym w rozporządzeniu.

Minister właściwy do spraw gospodarki zostanie mocą projektowanej regulacji zobowiązany do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, m.in.:

- 1) minimalnych wymagań odnośnie do wyposażenia technicznego niezbędnego do prowadzenia szkoleń i przeprowadzania egzaminów, kierując się potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności objęte szkoleniem oraz zapewnienia ochrony środowiska;
- 2) minimalnych wymagań odnośnie do wykształcenia i doświadczenia praktycznego osób przeprowadzających egzaminy, kierując się potrzebą zapewnienia możliwości właściwego sprawdzenia umiejętności praktycznych i teoretycznych osób przystępujących do egzaminu;
- 3) wymagań dotyczących przeprowadzania egzaminów, w tym:
 - a) szczegółowych wymagań odnośnie do składu komisji egzaminacyjnej oraz regulaminu jej działania, kierując się potrzebą zapewnienia udziału w komisji egzaminacyjnej minimum trzech osób z odpowiednią wiedzą teoretyczną i doświadczeniem praktycznym w zakresie objętym egzaminem oraz potrzebą zapewnienia obiektywnego działania komisji,
 - b) sposobu organizowania i regulaminu przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminu poprawkowego, kierując się potrzebą sprawnego i obiektywnego przeprowadzenia egzaminu oraz egzaminu poprawkowego oraz zapewnienia, aby egzaminy obejmowały część teoretyczną i część praktyczną, a także potrzebą zapewnienia przez jednostkę oceniającą wyposażenia umożliwiającego przeprowadzenie egzaminu w części praktycznej;
- 4) zakresu tematycznego egzaminów, uwzględniając minimalne wymagania zawarte w rozporządzeniach (WE) nr 303/2008, nr 304/2008, nr 305/2008, nr 306/2008, a także zapewniając, że programy te obejmą zagadnienia teoretyczne i praktyczne dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009, oraz zagadnienia teoretyczne i praktyczne

dotyczące odzysku fluorowanych gazów cieplarnianych i substancji kontrolowanych z ruchomych urządzeń i ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic;

- 5) wzoru dokumentu potwierdzającego, w celu wydania certyfikatu dla personelu, złożenie egzaminu z wynikiem pozytywnym oraz określającego zakres zdanego egzaminu;
- 6) wzoru wniosku o wydanie certyfikatu dla personelu;
- 7) wzorów certyfikatów dla personelu wraz z wyszczególnieniem zakresu tych certyfikatów, uwzględniając minimalne wymagania dotyczące wydawania certyfikatów dla personelu zawarte w ww. rozporządzeniach Komisji, a także potrzebę wydawania certyfikatu w formie odpornej na zniszczenie karty o niewielkich wymiarach umożliwiającej identyfikację jednostki, która wydała certyfikat, rodzaju certyfikatu oraz jego posiadacza.

Koszt funkcjonowania jednostki certyfikującej personel, jednostki certyfikującej przedsiębiorców oraz jednostek oceniających i prowadzących szkolenia nie będzie pokryty z budżetu państwa, lecz z opłat ponoszonych na rzecz tych jednostek przez zainteresowane podmioty i osoby, w związku z czynnościami, jakie będą one wykonywać zgodnie z projektowaną ustawą na rzecz tych podmiotów i osób.

Przedsiębiorcy prowadzący działalność określoną w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 i rozporządzeniu (WE) nr 304/2008 są obowiązani posiadać certyfikat dla przedsiębiorców, wskazany w tym rozporządzeniu. Zatem certyfikaty dla przedsiębiorców obowiązywać będą wyłącznie dla przedsiębiorców prowadzących działalność w odniesieniu do stacjonarnych urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych, pomp ciepła w odniesieniu do systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających fluorowane gazy cieplarniane.

W projekcie ustawy zaproponowano natomiast, aby certyfikat dla przedsiębiorców był wydawany bezterminowo przez jednostkę certyfikującą przedsiębiorców. Certyfikat dla przedsiębiorców może uzyskać przedsiębiorca, który:

- 1) spełnia wymagania, odpowiednio do rodzaju prowadzonej działalności, określone w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 albo rozporządzeniu (WE) nr 304/2008;
- 2) będąc osobą fizyczną, nie został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku w związku z prowadzoną działalnością albo za takie przestępstwo nie zostały skazane osoby wchodzące w skład organów

przedsiębiorcy będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną;

- 3) złoży do jednostki certyfikującej przedsiębiorców wniosek o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców.

Do wniosku o wydanie certyfikatu dołącza się deklarację spełnienia powyższych warunków.

Jednostka certyfikująca przedsiębiorców zobowiązana będzie do wykonywania czynności wynikających z rozporządzenia (WE) nr 303/2008 oraz rozporządzenia (WE) nr 304/2008, a także do:

- 1) tworzenia, prowadzenia i udostępniania na swojej stronie internetowej rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców;
- 2) przeprowadzania kontroli przedsiębiorców, każdorazowo przed wydaniem certyfikatu dla przedsiębiorców oraz nie rzadziej niż raz na 7 lat po wydaniu certyfikatu, w celu sprawdzenia spełniania warunków określonych w ustawie.

Sposób kontroli spełniania wymagań przez przedsiębiorców określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw gospodarki, kierując się potrzebą sprawdzenia prawidłowości wypełniania nałożonych na przedsiębiorcę obowiązków.

Projektowana regulacja wprowadza postanowienia, zgodnie z którymi w razie stwierdzenia w wyniku kontroli przez jednostkę certyfikującą przedsiębiorców niespełnienia przez przedsiębiorcę ww. wymagań, certyfikat ten podlega zawieszeniu lub cofnięciu.

Przedsiębiorca, którego certyfikat dla przedsiębiorców został zawieszony, może wystąpić z wnioskiem do kierownika jednostki certyfikującej przedsiębiorców o jego odwieszenie. Jeśli podczas kontroli przedsiębiorcy posiadającego certyfikat dla przedsiębiorców, który został już wcześniej zawieszony, jednostka certyfikująca przedsiębiorców stwierdzi, że przedsiębiorca ten nie dysponuje odpowiednim wyposażeniem technicznym, certyfikat dla przedsiębiorców podlega cofnięciu. Cofnięcie certyfikatu dla przedsiębiorców następuje także wtedy, gdy przedsiębiorca będący osobą fizyczną albo osobą wchodzącą w skład organów przedsiębiorcy będących osobą prawną albo jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko środowisku w związku z prowadzoną działalnością przez jednostkę. Przedsiębiorca, któremu certyfikat dla

przedsiębiorców został cofnięty, może otrzymać ponownie certyfikat dla przedsiębiorców jedynie w przypadku powtórnego złożenia wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców na zasadach określonych w projektowanej ustawie.

O zawieszeniu lub cofnięciu lub odwieszeniu certyfikatu dla przedsiębiorców kierownik jednostki certyfikującej przedsiębiorców zawiadamia przedsiębiorcę. W przypadku zawieszenia, cofnięcia lub odmowy odwieszenia certyfikatu dla przedsiębiorców przysługuje odwołanie do Komitetu Odwoławczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o zawieszeniu lub cofnięciu, lub odwieszeniu certyfikatu dla przedsiębiorców.

Proponuje się, aby jednostka certyfikująca przedsiębiorców mogła pobierać opłaty za:

- 1) rozpatrzenie wniosku o wydanie lub odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców i wydanie lub odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 2) dokonanie wpisu lub wpisu o odwieszeniu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców;
- 3) wydanie wtórnika certyfikatu.

W projekcie ustawy zaproponowano, aby górna wysokość opłaty była odniesiona do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, obowiązującego w dniu złożenia wniosku, i wynosiła:

- 1) za rozpatrzenie wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców i wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych, zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców – łącznie 50% tego wynagrodzenia;
- 2) za rozpatrzenie wniosku o odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców i odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców po jego zawieszeniu oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych, odwieszonych, zawieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców – łącznie 25% tego wynagrodzenia.

Opłata za wydanie wtórnika certyfikatu będzie wynosiła 50 zł za każdy wydany wtórnik.

Opłaty te stanowiąc będą dochód jednostki certyfikującej przedsiębiorców i mogą być w szczególności przeznaczane na zadania związane z czynnościami związanymi

z wydawaniem certyfikatów, dokonywaniem wpisów do rejestru oraz kontrolą przedsiębiorców, którym mają być wydane lub zostały wydane certyfikaty dla przedsiębiorców.

Dowód uiszczenia opłaty będzie załączany do wniosku o dokonanie czynności, której dotyczy opłata.

Przepisy projektowanej ustawy przewidują upoważnienie dla ministra właściwego do spraw gospodarki do określenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzoru wniosku o wydanie certyfikatu dla przedsiębiorców;
- 2) wzoru certyfikatu dla przedsiębiorców, kierując się potrzebą zapewnienia kompletności danych w certyfikacie;
- 3) wysokości jednostkowych stawek opłat za rozpatrzenie wniosku o wydanie albo odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców, wydanie albo odwieszenie certyfikatu dla przedsiębiorców oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych zawieszonych, odwieszonych i cofniętych certyfikatów dla przedsiębiorców, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

Do zadań Komitetu Odwoławczego należy rozpatrywanie odwołań w sprawach:

- 1) odmowy wydania, zawieszenia, cofnięcia oraz odwieszenia certyfikatu;
- 2) odmowy dokonania wpisu do rejestrów, o których mowa w ustawie, oraz wykreślenia z tych rejestrów.

Po rozpatrzeniu odwołania Komitet Odwoławczy:

- 1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę kierownikowi jednostki certyfikującej personel albo przedsiębiorców do ponownego rozpoznania albo
- 2) oddala odwołanie.

Kadencja Komitetu Odwoławczego trwa 4 lata, a w jego skład wchodzi od 8 do 11 członków, w tym po co najmniej dwóch przedstawicieli: organów administracji rządowej; stowarzyszeń i organizacji: pracodawców, gospodarczych i naukowo-technicznych, których zakres działania obejmuje zadania dotyczące działalności objętej certyfikacją na podstawie przepisów ustawy. Członków powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii kierownika jednostki certyfikującej personel

i kierownika jednostki certyfikującej przedsiębiorców, wskazując jednocześnie przewodniczącego, dwóch zastępców przewodniczącego i sekretarza.

Obsługę organizacyjną i finansową Komitetu Odwoławczego zapewnia kierownik jednostki certyfikującej personel, ze środków jednostki certyfikującej personel uzyskanych z opłat za wydanie certyfikatów.

W związku z obowiązkiem dla państw członkowskich zawartym w art. 22 ust. 5 i art. 23 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 niezbędne jest też określenie minimalnych wymagań kwalifikacyjnych dla personelu dokonującego odzysku substancji kontrolowanych lub przeprowadzającego sprawdzanie pod względem wycieków, urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, lub systemów ochrony przeciwpożarowej zawierających te substancje. W związku z harmonizacją przepisów dotyczących fluorowanych gazów cieplarnianych i substancji zubożających warstwę ozonową proponuje się, aby w stosunku do czynności, o których mowa powyżej, wymagania kwalifikacyjne dla personelu były takie same jak wymagania kwalifikacyjne dla personelu, określone w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych.

W przypadku stwierdzenia wycieku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemu klimatyzacji, w niektórych pojazdach silnikowych w ilości odbiegającej od normalnej, podmiot oferujący usługi serwisowe i naprawcze tego systemu klimatyzacji samochodowej będzie zobowiązany, przed napełnieniem systemu, do dokonania jego naprawy, zapewniającej odpowiednie uszczelnienie zapobiegające wyciekom.

Jednostkami prowadzącymi szkolenia w zakresie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych i uprawnionymi do wydawania zaświadczeń potwierdzających ukończenie szkolenia w zakresie odzysku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 307/2008 mogą być podmioty, w których zakresie działalności jest dokonywanie napraw i przeglądów systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych lub prowadzenie badań w zakresie klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, i dysponujące osobami posiadającymi odpowiednią wiedzę praktyczną i teoretyczną, umożliwiającą przeprowadzenie szkolenia, w szczególności posiadające udokumentowaną praktykę, minimum

3 miesiące, w wykonaniu napraw i przeglądów systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych.

Jednostki te powinny dysponować materiałami szkoleniowymi oraz odpowiednim wyposażeniem technicznym niezbędnym do przeprowadzenia szkoleń w części praktycznej w zakresie zgodnym z zakresem programu szkolenia określonym w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008.

Jednostki te będą obowiązane do prowadzenia rejestru wydanych zaświadczeń oraz umieszczania tego rejestru w postaci elektronicznej listy na swojej stronie internetowej oraz do zgłoszenia zamiaru rozpoczęcia prowadzenia szkoleń i wydawania zaświadczeń o odbytych szkoleniach do jednostki certyfikującej personel. Zakłada się, że tryb kontroli jednostek prowadzących szkolenia i wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniach będzie taki, jak określono dla jednostki oceniającej personel. Rejestr wydanych zaświadczeń prowadzony będzie przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Jednostka certyfikująca personel będzie obowiązana do prowadzenia rejestru wszystkich jednostek wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniach i do przeprowadzania przed dokonaniem wpisu do rejestru i następnie nie rzadziej niż raz na 3 lata kontroli tych jednostek w celu stwierdzenia, czy spełniają one wymagania określone dla tych jednostek. W razie stwierdzenia przez jednostkę certyfikującą personel niewypełnienia przez jednostkę wydającą zaświadczenia wymagań, podmiot taki nie zostanie wpisany do rejestru lub zostanie wykreślony z tego rejestru.

W przypadku odmowy wpisu jednostki do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniach lub wykreślenia jednostki z tego rejestru przysługuje odwołanie, które wnosi się do Komitetu Odwoławczego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wpisu jednostki do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniach lub wykreśleniu jednostki z tego rejestru.

Projekt ustawy wprowadza postanowienia, zgodnie z którymi jednostka certyfikująca personel mogła pobierać opłaty za rozpatrzenie zgłoszenia i dokonanie wpisu lub jego zmianę do rejestru jednostek prowadzących szkolenia i wydających zaświadczenia. Opłaty te stanowiąc będą dochód jednostki certyfikującej personel i są przeznaczone na zadania związane z dokonaniem wpisu do rejestru oraz kontrolą jednostek wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniach.

Proponuje się, aby górna wysokość opłat była odniesiona do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim i wynosiła za:

- 1) dokonanie wpisu do rejestru jednostek wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniu lub jego zmianę – 5% tego wynagrodzenia;
- 2) rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia funkcji jednostki wydającej zaświadczenia o odbytych szkoleniu – 70% tego wynagrodzenia.

Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania dotyczące wyposażenia technicznego, jakim powinna dysponować jednostka prowadząca szkolenia w zakresie odzysku substancji kontrolowanych oraz fluorowanych gazów cieplarnianych z systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, kierując się zakresem części praktycznej szkoleń określonym w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008, jak też potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa osób wykonujących czynności objęte szkoleniem oraz zapewnienia ochrony środowiska;
- 2) minimalne wymagania w zakresie wiedzy teoretycznej i praktycznej osób prowadzących szkolenia;
- 3) wzór zaświadczenia o odbytych szkoleniu wraz z wyszczególnieniem jego zakresu, uwzględniając minimalne wymagania dotyczące wydawania zaświadczeń zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 307/2008;
- 4) jednostkowe stawki opłat za wpis do rejestru zaświadczeń i rozpatrzenie zgłoszenia podmiotu o zamiarze pełnienia roli jednostki wydającej zaświadczenia, kierując się oceną wysokości ponoszonych kosztów z uwzględnieniem odrębności i specyfiki wykonywanych czynności.

Z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 wynika obowiązek składania Komisji Europejskiej sprawozdań dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową. Z przepisu tego wynika również obowiązek przesłania kopii sprawozdania do właściwego organu państwa członkowskiego. W związku z powyższym postanowiono, aby kopie sprawozdań, o których mowa w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, przekazywane były do wyspecjalizowanej jednostki. Zasady składania tych sprawozdań określa powołany art. 27.

Z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 wynika obowiązek składania Komisji Europejskiej sprawozdań dotyczących fluorowanych gazów cieplarnianych. Z przepisu tego wynika również obowiązek przesłania kopii sprawozdania do właściwego organu państwa członkowskiego. W związku z powyższym proponuje się, aby kopie sprawozdań, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, przekazywane były do wyspecjalizowanej jednostki. Zasady składania tych sprawozdań określa powołany art. 6 ust. 1.

Ponadto art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 nakłada na państwo członkowskie obowiązek ustalenia systemu składania sprawozdań dla odpowiednich sektorów, w których są wykorzystywane fluorowane gazy cieplarniane.

W projekcie ustawy została wprowadzona regulacja, zgodnie z którą w ustawie zostanie utworzony zharmonizowany system gromadzenia i przekazywania przez podmioty danych dotyczących zarówno substancji zubożających warstwę ozonową, jak i fluorowanych gazów cieplarnianych.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono, że w ustawie zostanie nałożony na podmioty przywożące substancje zubożające warstwę ozonową i fluorowane gazy cieplarniane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wywożące te substancje i gazy z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązek przekazywania do wyspecjalizowanej jednostki rocznych sprawozdań dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych z wyodrębnieniem ilości substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych przywożonych na teren Unii Europejskiej i wywożonych z terenu Unii Europejskiej. Zakłada się, że obowiązek przekazywania rocznych sprawozdań dotyczyć będzie także podmiotów stosujących substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, w rozumieniu definicji stosowania zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 (w odniesieniu do substancji kontrolowanych i substancji nowych) oraz w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 (w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych) z uwzględnieniem ich stosowania w produkcji, instalacji, serwisowaniu lub konserwacji urządzeń i systemów ruchomych, gaśnic oraz systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, a także prowadzących ich odzysk, recykling, regenerację lub niszczenie w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 (w odniesieniu do substancji kontrolowanych i substancji nowych)

oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych).

Oznacza to, iż obowiązek przekazywania sprawozdań będzie dotyczył podmiotów stosujących, a nie użytkujących substancje kontrolowane, a więc dotyczył będzie serwisantów, którzy będą te substancje stosowali w urządzeniach bądź systemach ochrony przeciwpożarowej znajdujących się np. na statkach, a nie armatorów czy kapitanów statków będących użytkownikami tych urządzeń lub systemów.

Zakłada się, że obowiązek przekazywania sprawozdań dotyczyć będzie również podmiotów przywożących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkty, stacjonarne i ruchome urządzenia, stacjonarne i ruchome systemy ochrony przeciwpożarowej, gaśnice, a także systemy klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierające substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, oraz podmiotów dokonujących wywozu takich produktów, urządzeń i systemów z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zaprojektowany w ustawie system przekazywania sprawozdań w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych umożliwi realizację przepisu art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, który nakłada na państwo członkowskie obowiązek składania sprawozdań dla poszczególnych sektorów, tak aby uzyskać w możliwie szerokim zakresie dane o emisji tych gazów, a w odniesieniu do substancji zubożających warstwę ozonową umożliwi uzyskanie danych, które państwa członkowskie muszą przekazać Komisji Europejskiej w postaci informacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009.

Dane o ilości substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych zastosowanych do konserwacji i serwisowania urządzeń i systemów oraz gaśnic funkcjonujących w poszczególnych sektorach pozwolą na ocenę faktycznej emisji fluorowanych gazów cieplarnianych z tych urządzeń, systemów i gaśnic. Dane o ilości substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w poszczególnych rodzajach produktów, urządzeń i systemów oraz gaśnic przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej również pozwolą na oszacowanie potencjalnej emisji tych substancji i gazów z takich produktów, urządzeń i systemów. Dane wynikające ze zbilansowania ilości substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych zmagazynowanych przez poszczególne podmioty przekazujące sprawozdania pozwolą

na określenie wielkości emisji podczas przechowywania tych substancji i gazów. Pozwoli to również na ocenę skutków oddziaływania przepisów rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006 dotyczących ograniczania emisji, np. przepisów w sprawie kontroli wycieków, w stosunku do poszczególnych sektorów i poszczególnych rodzajów urządzeń i systemów.

Zakłada się, że sprawozdania będą przekazywane jako formularze w postaci elektronicznej. Sprawozdania będą przekazywane przy użyciu systemów teleinformatycznych, raz w roku do dnia 28 lutego za rok poprzedni, do bazy danych utworzonej i prowadzonej przez wyspecjalizowaną jednostkę.

Podmioty będące jednostkami organizacyjnymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej będą obowiązane, raz w roku do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, którego dane dotyczą, do przekazania, w postaci elektronicznej przekazywanej w systemie teleinformatycznym, Ministrowi Obrony Narodowej sprawozdań zawierających informacje jak wyżej. Minister Obrony Narodowej będzie obowiązany do dokonania zbiorczego zestawienia otrzymanych sprawozdań i przesłania go, w postaci elektronicznej, do wyspecjalizowanej jednostki, do dnia 31 marca roku następującego po roku, którego to zestawienie dotyczy. Sprawozdania przekazywane będą przy użyciu systemów teleinformatycznych.

Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób gromadzenia danych zawartych w sprawozdaniach;
- 2) wzór elektronicznych dokumentów stanowiących formularze sprawozdań;
- 3) sposób zapewnienia ochrony danych osobowych podmiotów i osób przekazujących sprawozdanie.

Rozporządzenie (WE) nr 1005/2009 zawiera wykaz dozwolonych krytycznych zastosowań halonów. Zgodnie z art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 Komisja Europejska wymaga, aby państwa członkowskie przekazywały sprawozdania o ilości halonów zainstalowanych, zastosowanych i przechowywanych do zastosowań krytycznych, środkach podjętych w zakresie redukcji ich emisji i oszacowania takich emisji, jak również o postępach w ocenie i stosowaniu równoważnych alternatyw. W związku z tym proponuje się nałożenie na użytkowników halonów do celów krytycznych obowiązek przekazywania, w postaci elektronicznej przekazywanej

w systemie teleinformatycznym, sprawozdań zawierających powyższe informacje do wyspecjalizowanej jednostki, która dokonywałaby analizy danych w nich zawartych i przekazywałaby zbiorcze sprawozdanie do ministra właściwego do spraw środowiska. Użytkownicy halonów do celów krytycznych znajdujących się w obiektach pozostających we właściwości Ministra Obrony Narodowej przekazywaliby sprawozdania do Ministra Obrony Narodowej, który sporządzałby sprawozdanie zbiorcze i przekazywałby je do wyspecjalizowanej jednostki. Sprawozdania przekazywane będą przy użyciu systemów teleinformatycznych.

Proponuje się, aby minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określił, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania zawierającego informacje o halonach, jakie użytkownicy halonów do celów krytycznych będą obowiązani przekazywać wyspecjalizowanej jednostce lub Ministrowi Obrony Narodowej.

Jeśli przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych stanowią o wykonywaniu czynności przez właściwe organy państwa członkowskiego, czynności te wykonywał będzie minister właściwy do spraw środowiska, z wyjątkiem przypadków określonych w projektowanej ustawie.

Organami właściwymi w sprawie certyfikacji i wydawania zaświadczeń na mocy ustawy będą minister właściwy do spraw gospodarki i minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swoich właściwości. Certyfikaty lub zaświadczenia wydane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej będą mogły być uznane tylko wtedy, gdy posiadacz certyfikatu lub zaświadczenia będzie dysponował tłumaczeniem przysięgłym certyfikatu lub zaświadczenia na język polski.

Zakłada się, że kopie licencji, o których mowa w art. 18 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, będą przekazywane bezpośrednio do wyspecjalizowanej jednostki.

Projektowana regulacja stanowi, że kontrolę przestrzegania przepisów ustawy, jak również rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006, a także rozporządzeń wykonawczych do tych rozporządzeń (z wyłączeniem systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, certyfikacji i zaświadczeń), sprawować będą organy Inspekcji Ochrony Środowiska.

W zakresie sprawowanej kontroli, organy Inspekcji Ochrony Środowiska będą zobowiązane do:

- 1) przeprowadzania kontroli postępowania z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi oraz kontroli postępowania z produktami i urządzeniami oraz systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, zawierającymi substancje kontrolowane i nowe substancje oraz fluorowane gazy cieplarniane, postępując zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka;
- 2) dokonywania okresowych ocen stanu przestrzegania przepisów dotyczących substancji kontrolowanych, nowych substancji i fluorowanych gazów cieplarnianych, poza przepisami odnoszącymi się do systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, zawierających substancje kontrolowane i nowe substancje oraz fluorowane gazy cieplarniane.

Kontrolę przestrzegania przepisów ustawy, rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz rozporządzenia (WE) nr 842/2006 dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową i fluorowanych gazów cieplarnianych, w odniesieniu do systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic (z wyłączeniem przepisów dotyczących certyfikacji i zaświadczeń), a także przepisów rozporządzeń (WE) nr 1497/2007, (WE) nr 1494/2007, oraz w zakresie posiadania wymaganych certyfikatów wynikających z rozporządzenia (WE) nr 304/2008 sprawować będą organy Państwowej Straży Pożarnej.

W zakresie sprawowanej kontroli organy Państwowej Straży Pożarnej będą zobowiązane do:

- 1) przeprowadzania kontroli postępowania z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami i fluorowanymi gazami cieplarnianymi, a także systemami ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnicami, zawierającymi substancje kontrolowane i nowe substancje oraz fluorowane gazy cieplarniane, postępując zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka;
- 2) dokonywania okresowych ocen stanu przestrzegania przepisów dotyczących substancji kontrolowanych, nowych substancji i fluorowanych gazów cieplarnianych w odniesieniu do systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, zawierających substancje kontrolowane i nowe substancje oraz fluorowane gazy cieplarniane.

Kontrolę w zakresie krytycznych zastosowań halonów wymienionych w załączniku VI rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 w zależności od kategorii wykonują organy

kontrolne: Państwowej Straży Pożarnej, Inspekcji Ochrony Środowiska, Minister Obrony Narodowej lub organy przez niego wskazane. Organy kontrolne, w związku ze sprawowaną kontrolą, będą sprawdzać m.in.: zastosowanie krytyczne halonów i rodzaj halonu, przestrzeganie dat granicznych oraz końcowych zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz właściwe ich oznakowanie.

Organy kontrolne, w związku ze sprawowaną kontrolą, będą mogły żądać informacji i okazania dokumentów związanych z postępowaniem przez dany podmiot z substancjami kontrolowanymi, nowymi substancjami oraz fluorowanymi gazami cieplarnianymi, a także odpowiednio produktami i urządzeniami, systemami klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych oraz systemami ochrony przeciwpożarowej i gaśnicami, zawierającymi te substancje lub gazy, w szczególności udostępnienia Kart Urządzeń lub Kart Systemów Ochrony Przeciwpożarowej.

Organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz organy Państwowej Straży Pożarnej, w związku ze sprawowaną kontrolą, będą mogły żądać również okazania do wglądu pojemników zawierających substancje kontrolowane, nowe substancje i fluorowane gazy cieplarniane oraz ich udostępnienia w celu sprawdzenia zgodności ich zawartości z dokumentacją, przy pomocy identyfikatora substancji kontrolowanych, nowych substancji i gazów fluorowanych lub pobrania próbki w celu przeprowadzenia odpowiedniej analizy laboratoryjnej.

Organy kontrolne podczas stosowania identyfikatora syntetycznych czynników chłodniczych nie będą obowiązane do posiadania specjalnych dokumentów uprawniających do wykonywania czynności z jego zastosowaniem.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska oraz Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej będą mieli obowiązek przedstawiać odpowiednio ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, z kopią do wiadomości ministra właściwego do spraw środowiska, do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, raport w sprawie przestrzegania przepisów dotyczących substancji kontrolowanych, nowych substancji oraz fluorowanych gazów cieplarnianych w roku poprzednim, w zakresie swoich kompetencji.

Przeszkolenie pracowników Państwowej Straży Pożarnej oraz zakup sprzętu do identyfikacji i pobierania próbek fluorowanych gazów cieplarnianych zostaną sfinansowane w ramach „zobowiązania wieloletniego wygasającego”, ze środków NFOŚiGW.

Art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 nakłada na państwa członkowskie obowiązek przeprowadzania kontroli w zakresie przywozu i wywozu substancji kontrolowanych oraz produktów i urządzeń zawierających takie substancje lub od nich uzależnionych.

Substancje kontrolowane zatrzymane przez organ celny w związku z nielegalnym wprowadzeniem na obszar celny Wspólnoty Europejskiej będą podlegać cofnięciu poza ten obszar, a w przypadku gdy cofnięcie nie jest możliwe, substancje te traktowane będą jak odpady i podlegać będą unieszkodliwieniu w trybie określonym w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.) na koszt osoby, na której ciąży obowiązek wynikający z przepisów prawa celnego.

W przypadku braku możliwości unieszkodliwienia substancji kontrolowanej na koszt osoby, o której mowa powyżej, koszty unieszkodliwienia pokrywane będą ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Proponuje się, aby środki, o których mowa powyżej, przeznaczone na unieszkodliwienie substancji kontrolowanej, realizowane przez państwową jednostkę budżetową, przekazywane były tej jednostce zgodnie z art. 410c ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.).

Ponadto należy dodać, że art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 nakłada na państwa członkowskie obowiązek przekazywania Komisji UE informacji na temat przypadków nielegalnego handlu, w szczególności tych wykrytych podczas kontroli przeprowadzanych zgodnie z art. 28 tego rozporządzenia.

W związku z powyższym proponuje się zobowiązać organy celne do przedłożenia ministrowi właściwemu do spraw środowiska rocznego sprawozdania o ilości zatrzymanej substancji kontrolowanej oraz terminie przekazania jej do unieszkodliwienia z podaniem nazwy i adresu podmiotu, któremu ta substancja została przekazana do unieszkodliwienia, a także do poinformowania o wszczętym i zakończonym postępowaniu celnym kontrolowanej w związku z wykryciem nielegalnego przemieszczania substancji kontrolowanej.

Zgodnie z art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 13 rozporządzenia (WE) nr 842/2006 wymaga się, aby państwa członkowskie wprowadziły do krajowych systemów prawnych kary, które będą stosowane w przypadkach naruszeń przepisów wspólnotowych oraz krajowych. Kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. W związku z tym w projekcie ustawy wprowadzono administracyjne

kary pieniężne w wysokości od 3000 zł do 30 000 zł, które będą wymierzać, w drodze decyzji administracyjnej, wojewódzki inspektor ochrony środowiska albo komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, każdy w zakresie swoich kompetencji.

Wprowadzenie kar pieniężnych wydaje się być skutecznym narzędziem egzekwowania ustawowych obowiązków nałożonych na podmioty podlegające przepisom projektowanej ustawy. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

W sprawach dotyczących kar pieniężnych stosowane będą odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej.

Poza karami pieniężnymi proponuje się wprowadzenie kary grzywny albo kary ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 dla osoby, która, wbrew zakazom lub bez dochowania warunków, o których mowa w art. 4–13, art. 15, art. 17, art. 20 i art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, produkuje, przywozi, wywozi, wprowadza do obrotu, stosuje substancje kontrolowane lub substancje nowe oraz produkty, urządzenia i instalacje zawierające substancje kontrolowane. Jeżeli sprawca czynu określonego powyżej działałby nieumyślnie, podlegałby grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

W rozdziale wprowadzającym przepisy przejściowe na operatorów urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, został nałożony obowiązek, zgodnie z którym będą oni zobowiązani do zapewnienia założenia dla każdego takiego urządzenia lub systemu Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwożarowej, w terminie 60 dni od wejścia w życie przepisów dotyczących sposobu prowadzenia Kart Urządzenia i Kart Systemu Ochrony Przeciwożarowej, wydanych na podstawie projektowanej ustawy.

Projektowana regulacja zakłada się, że w okresie 12 miesięcy od wejścia w życie ustawy jednostka certyfikująca przed wydaniem certyfikatu dla przedsiębiorców nie będzie zobowiązana do przeprowadzania kontroli. W takim przypadku przedsiębiorca powinien dołączyć do wniosku o wydanie certyfikatu oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w ustawie, dotyczących certyfikatów dla przedsiębiorców.

Pierwsza kontrola przedsiębiorcy powinna być przeprowadzona nie później niż przed upływem 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Projekt ustawy w przepisach przejściowych przewiduje możliwość, aby świadectwa kwalifikacji wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową zachowały ważność przez okres, na jaki zostały wydane.

Projektowana ustawa reguluje ponadto kwestie dotyczące opłat ustalonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową należnych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy; do tego czasu będą stosowane przepisy dotychczasowe.

W projekcie ustawy zastosowano konstrukcję tzw. zobowiązania wieloletniego wygasającego, która odwołuje się do stanu zobowiązania wieloletniego określonego w art. 401c ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska na dzień przed uchyceniem art. 401c ust. 6, tj. do stanu tego zobowiązania ustalonego na dzień poprzedzający dzień wejścia w życie projektowanej ustawy. Planuje się, iż ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 19, art. 20 ust. 1–5, art. 22, art. 31, art. 33, art. 38, art. 40 i art. 41 ustawy, które wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Zgodnie z projektem ustawy wszystkie rejestry określone w projekcie prowadzone będą przy użyciu systemów teleinformatycznych, w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej oraz nie zawiera norm technicznych, a także przepisów technicznych podlegających procedurze notyfikacji wymaganej zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Ustawa o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Wiodące – Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Marcin Korolec – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu p. Agnieszka Sosnowska – 22-579-20-02, agnieszka.sosnowska@mos.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 04.12.2014</p> <p>Źródło: Wykonanie przepisów (rozporządzeń) UE w zakresie F-gazów i SZWO oraz wdrożenie art. 6 ust. 3 dyrektywy PE i Rady (WE) 40/2006</p> <p>Nr w wykazie prac UC 101</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Problem stanowi zbyt wysokie zużycie i emisja fluorowanych gazów cieplarnianych oraz brak harmonizacji przepisów krajowych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową (SZWO) i niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (F-gazy). Niezbędne jest również wykonanie przepisów UE w zakresie fluorowanych gazów cieplarnianych – m.in. wprowadzenie kar za nieprzestrzeganie przepisów UE, ustanowienie systemu certyfikacji osób wykonujących określone czynności oraz przedsiębiorstw prowadzących określoną działalność w obszarze fluorowanych gazów cieplarnianych i substancji zubożających warstwę ozonową.

Emisja fluorowanych gazów przemysłowych (HFCs, PFCs i SF₆) w roku 2012 wyniosła łącznie 7 784,09 Gg ekwiwalentu CO₂, co stanowi ok. 1,9% całkowitej emisji gazów cieplarnianych w roku 2012. Emisja gazów przemysłowych była o 2491,3% wyższa w stosunku do roku bazowego (1995). Tak znaczący wzrost emisji w tej grupie gazów spowodowany jest wzrostem emisji związanym z użytkowaniem urządzeń chłodzących i klimatyzacyjnych. Udziały emisji HFCs, PFCs i SF₆ w całkowitej emisji w roku 2012 wynoszą odpowiednio: 1,93%, 0,010% i 0,011%.¹⁾ Wprowadzenie w życie przepisów projektowanej regulacji pozwoli na zmniejszenie emisji i poprawę jakości środowiska.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się wprowadzenie następujących rozwiązań:

- obowiązek zapewnienia przez operatorów okresowego sprawdzania pod względem wycieków urządzeń i systemów zawierających SZWO lub F-gazy,
- obowiązek zapewnienia wykonywania instalacji, serwisowania i demontażu urządzeń zawierających F-gazy i SZWO przez personel posiadający odpowiednie do zakresu wykonywanych czynności certyfikaty,
- wprowadzenie systemów gromadzenia i przekazywania danych o F-gazach i SZWO oraz urządzeniach zawierających te substancje,
- wprowadzenie systemu monitorowania i kontroli przepisów UE i przepisów ustawy dotyczących F-gazów i SZWO,
- wprowadzenie systemu kar, w tym zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne przepisów karnych za naruszenie obowiązków wynikających z prawa UE oraz ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Do chwili obecnej regulacje prawne w zakresie F-gazów (tj. rozporządzenie (WE) nr 842/2006 i rozporządzenia wykonawcze) zostały wprowadzone we wszystkich krajach UE z wyjątkiem Polski. W krajach skandynawskich przepisy dotyczące fluorowanych gazów cieplarnianych są bardziej zaostrzone; zarówno w tych krajach, jak i w niektórych nowych krajach członkowskich UE (np. Węgry, Czechy) wdrożono dodatkowo obowiązkowe opłaty za wprowadzanie F-gazów na terytorium danego kraju. W innych krajach OECD (np. USA, Kanada, Japonia) ograniczenia w zakresie F-gazów i SZWO nie są tak restrykcyjne jak w państwach członkowskich UE.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Operatorzy urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych zawierających SZWO lub F-gazy	Szczegółowe wyliczenia w załączonej tabeli nr 1.	Opracowanie wykonane dla MŚ i konsultacje społeczne	Obowiązki nałożone przepisami ustawy na operatorów (kontrola szczelności i odzysk F-gazów przez personel posiadający odpowiednie certyfikaty, prowadzenie kart urządzeń)
Operatorzy systemów przeciwpożarowych	ok. 700	Opracowanie wykonane dla MŚ i konsultacje społeczne	Obowiązki nałożone przepisami ustawy na operatorów (kontrola

zawierających SZWO lub F-gazy			szczelności i odzysk F-gazów przez personel posiadający odpowiednie certyfikaty, prowadzenie kart systemów ochrony przeciwpożarowej)
Przedsiębiorstwa prowadzące działalność wymagającą posiadania certyfikatu dla przedsiębiorstw	ok. 3000	Opracowanie wykonane dla MŚ i konsultacje społeczne	Obowiązki nałożone przepisami ustawy na przedsiębiorstwa (obowiązkowe certyfikaty, obowiązki sprawozdawcze)
Osoby fizyczne wykonujące czynności wymagające posiadania certyfikatu dla personelu	ok. 7000	Opracowanie wykonane dla MŚ i konsultacje społeczne	Obowiązki nałożone przepisami ustawy na personel (obowiązkowe certyfikaty)
Osoby fizyczne wykonujące czynności wymagające zaświadczenia w zakresie odzysku F-gazów z systemów klimatyzacji samochodowej	Brak szczegółowych danych (ponieważ nie ma aktualnie obowiązku sprawozdawczego)		Obowiązki nałożone przepisami ustawy na personel (obowiązkowe szkolenie i zaświadczenie)
Producenci produktów (np. pianek) i urządzeń (np. chłodniczych i klimatyzacyjnych)	Ok. 30	Dane z IChP	Obowiązki nałożone przepisami ustawy na producentów (wymóg etykietowania i sprawozdawczości)
Przedsiębiorstwa przywożące do Polski i wywożące z Polski F-gazy oraz produkty i urządzenia zawierające F-gazy (przywóz i wywóz SZWO w praktyce nie odbywa się w związku z zakazami wynikającymi z przepisów UE)	Eksport i import F-gazów ok. 20, Eksport i import produktów i urządzeń ok. 100. W przypadku SZWO – zakaz.	Dane i raport IChP z ewidencji za rok 2012.	Obowiązki nałożone ustawą na przedsiębiorstwa (obowiązek sprawozdawczości i etykietowania)
Podmioty prowadzące szkolenia personelu i wydające zaświadczenia, oceniające personel oraz certyfikujące personel i przedsiębiorców	Dane te będą znane mniej więcej po roku obowiązywania ustawy	Ustawa	Obowiązki nałożone przepisami ustawy na jednostki: certyfikujące, szkolące i oceniające (np. wymóg rejestracji, prowadzenia rejestrów, posiadania odpowiedniego zaplecza technicznego)
Wyspecjalizowana jednostka	1	Ustawa	Obowiązki nałożone przepisami ustawy na wyspecjalizowaną jednostkę (np. prowadzenie baz danych, obowiązek sprawozdawczości)
Organy Inspekcji Ochrony Środowiska (IOŚ) oraz pionu kontrolno-rozpoznawczego Państwowej Straży Pożarnej (PSP)	Dotyczy tych organów na terenie całego kraju	Ustawa	Obowiązki nałożone przepisami ustawy na IOŚ oraz PSP (prowadzenie kontroli, ocena stopnia przestrzegania przepisów)
Minister Obrony Narodowej lub organy przez niego wskazane		Ustawa	Obowiązki nałożone przepisami ustawy na IOŚ oraz PSP (prowadzenie kontroli w zakresie krytycznych zastosowań halonów)

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOŚiGW)	1	Ustawa	Obowiązki dotyczące finansowania nałożone przepisami ustawy na NFOŚiGW (finansowanie zadań realizowanych przez wyspecjalizowaną jednostkę, sfinansowanie utworzenia baz danych, finansowanie zadań realizowanych przez gminy i podmioty określonych w ustawie)
Ministerstwo Środowiska i Ministerstwo Gospodarki	2	Ustawa	Obowiązki nałożone przepisami ustawy (m.in. udzielanie autoryzacji na przechowywanie halonów do zastosowań krytycznych, nadzór nad wyspecjalizowaną jednostką, wybór jednostki certyfikującej)

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został skonsultowany z następującymi podmiotami:

- 1) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 2) Centralny Ośrodek Chłodnictwa;
- 3) Centrum Naukowo-Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej;
- 4) Centrum Prawa Ekologicznego;
- 5) Fundacja Ochrony Warstwy Ozonowej „PROZON”;
- 6) Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego;
- 7) Instytut Chemii Przemysłowej – Biuro Ochrony Warstwy Ozonowej i Klimatu;
- 8) Instytut Transportu Samochodowego;
- 9) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”;
- 10) Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji;
- 11) Krajowe Forum Chłodnictwa;
- 12) Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich;
- 13) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług;
- 14) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 15) Ośrodek Certyfikacji Usług Przeciwpożarowych;
- 16) Polskie Centrum Akredytacji;
- 17) Polska Izba Handlu;
- 18) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 19) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 20) Polska Rada Centrów Handlowych;
- 21) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 22) Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Chłodnictwa i Klimatyzacji;
- 23) Stowarzyszenie Polskich Energetyków;
- 24) Stowarzyszenie Serwisantów Polskich Chłodnictwa;
- 25) Towarzystwo Chłodnictwa Klimatyzacji i Pomp Ciepła (SIMP);
- 26) Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego;
- 27) Związek Prywatnych Przetwórców Mleka;
- 28) Związek Rzemiosła Polskiego.

Treść projektu została podana do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0**	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem	Ok. 10,326***	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	Ewentualne wpływy z kar.*****

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NFOŚiGW	10,326	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Wydatki ogółem	0	0,660* ***	0,510	0,523	0,536	0,549	0,562	0,576	0,590	0,604	0,618	5,728*****
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0*****
NFOŚiGW	0	0,660* ***	0,510	0,523	0,536	0,549	0,562	0,576	0,590	0,604	0,618	5,728
Saldo ogółem	10,326	9,666	9,156	8,633	8,097	7,548	6,986	6,410	5,820	5,216	4,598	Pozostanie ok. 4,598
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	Pozostaną uzyskane wpływy z kar.
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
NFOŚiGW	10,326	9,666	9,156	8,633	8,097	7,548	6,986	6,410	5,820	5,216	4,598	Pozostanie ok. 4,598

Źródła finansowania

Sfinansowanie przeszkolenia pracowników Państwowej Straży Pożarnej oraz zakup sprzętu do identyfikacji i pobierania próbek fluorowanych gazów cieplarnianych do kontroli (ok. 0,2 mln zł) zabezpieczono ze środków NFOŚiGW.

W celu sfinansowania powyższych działań, w projekcie ustawy w ramach posiadanych już środków w NFOŚiGW zastosowano konstrukcję tzw. zobowiązania wieloletniego wygasającego, która odwołuje się do stanu zobowiązania wieloletniego określonego w art. 401c ust. 6 ustawy – POŚ na dzień przed uchynieniem art. 401c ust. 6, tj. do stanu tego zobowiązania ustalonego na dzień poprzedzający dzień wejścia w życie projektowanej ustawy.

Wszystkie ww. wydatki dotyczące wdrożenia projektu ustawy zostaną pokryte ze środków NFOŚiGW, bez konieczności wyasygnowania środków ponad limit.

Zgodnie z projektem ustawy zaplanowano limit wydatków dla NFOŚiGW, będących skutkiem finansowym jej wejścia w życie.

Nie przewiduje się również uzyskania innych dochodów w odniesieniu do sektora finansów publicznych niż te wynikające z wymierzenia kar, a których w chwili obecnej nie można oszacować. Wpływy z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Działania jednostek certyfikujących personel i przedsiębiorców będą finansowane natomiast z wpływów z opłat, które zgodnie z projektem ustawy mogą pobierać te jednostki, i nie przewiduje się potrzeby ich dofinansowywania. Obsługę organizacyjną i finansową Komitetu Odwoławczego zapewnia jednostka certyfikująca personel. Finansowanie ww. jednostek nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

** Rok 0 – przyjęto, że to rok 2014 r.

*** Wartość całkowita środków zgromadzonych w NFOŚiGW, z wpływów za SZWO w ramach ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. z 2014 r. poz. 436). (Dane pochodzące z NFOŚiGW).

**** W tym 0,2 mln zł to koszt przeszkolenia pracowników PSP i zakupu sprzętu do pobierania i identyfikacji próbek.

***** Koszty działań wyspecjalizowanej jednostki oraz stworzenia i prowadzenia centralnych systemów baz danych oraz przeszkolenia pracowników PSP i zakupu sprzętu do pobierania i identyfikacji próbek. Finansowanie tych działań będzie dokonywane ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

***** W związku z brakiem możliwości oszacowania wpływów z kar, które w roku poprzednim wyniosły 2200 zł (dane z raportu GIOŚ), przyjęto wartość 0.

***** Projektowany przepis art. 71 pkt 3 ustawy ma na celu zachowanie możliwości finansowania ze środków NFOŚiGW – w ramach konstrukcji zobowiązania wieloletniego wygasającego, określonego w art. 71 – również dotychczasowych celów zobowiązania wieloletniego wskazanych w uchylanym art. 401c ust. 6 ustawy – POŚ.

Realizując zadanie z obecnie obowiązującej ustawy NFOŚiGW przekazał na realizację zadań wynikających z uchylanego art. 401c ust. 6 ustawy – POŚ – dla jednostek samorządu terytorialnego – gmin i powiatów, kwoty w wysokości:

- w latach 2006 i 2007 – 2 084 111,56 zł,
- w latach 2009 i 2010 – 848 781,60 zł,
- w latach 2011–2014 nie zgłoszono wniosków w tym zakresie.

Dlatego przyjęto tu wartość 0.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	Duże przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw		5,25	Nie można podzielić kosztów pomiędzy duże i MSP. Koszty w latach kolejnych będą nieznaczące, tylko w przypadku nowych firm działających w tym zakresie lub w przypadku potrzeby wznowienia certyfikatu.				Min. ok. 5,25 (koszty uzyskania certyfikatów)
	Użytkownicy pojazdów silnikowych – ok. 3,7 mln szt. samochodów posiadających klimatyzację (dane GUS)			Wzrost kosztów związanych z serwisowaniem pojazdów silnikowych w latach kolejnych będzie nieznaczący i może wystąpić tylko w przypadku, gdy firmy serwisujące podniosą koszty napraw systemów klimatyzacyjnych w pojazdach.				b. d.
	Personel/ Przedsiębiorstwo (w zależności, kto płaci) i przy założeniu, iż część osób zapłaci za szkolenia		3,85	Koszty w latach kolejnych będą nieznaczące, tylko w przypadku nowych pracowników działających w tym zakresie.				Min. ok. 3,85 (koszty uzyskania certyfikatów i ewentualnego przeszkolenia)
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	duże przedsiębiorstwa, sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Potrzeba uzyskania certyfikatu dla przedsiębiorstw może spowodować wzrost konkurencyjności na rynku, ze względu na potrzebę spełnienia odpowiednich wymagań (określonych w projektowanej regulacji) w celu uzyskania certyfikatu dla przedsiębiorstw.						
	Personel	Potrzeba uzyskania certyfikatu dla personelu może spowodować wzrost konkurencyjności pomiędzy pracownikami, ze względu na potrzebę spełnienia odpowiednich wymagań (określonych w projektowanej regulacji) w celu uzyskania certyfikatu dla personelu, w tym najważniejszego, tj. zdania egzaminu.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<ol style="list-style-type: none"> 1) W ujęciu pieniężnym – w chwili obecnej nie można oszacować kosztów, związanych z wydatkami wynikającymi z wprowadzenia kar pieniężnych, gdyż jest to uzależnione od przestrzegania przepisów. Wstępną (statystyczną) ocenę będzie można wykonać po roku od momentu wdrożeniu przepisów. 2) W przypadku obowiązku sprawozdawczego i łatwego dostępu do Internetu oraz zastąpienia sprawozdawczości w wersji papierowej na elektroniczną (w przypadku SZWO) działanie to nie będzie powodować dodatkowych kosztów. 3) Obowiązki wynikające z przepisów ustawy wynikają bezpośrednio z przepisów UE w tym zakresie, a ustawa tylko precyzuje sposób ich realizacji. 4) W przypadku wystąpienia awarii rozdzielnic wysokiego napięcia zawierających SF₆ (ok. 4000 szt. w Polsce), niemożliwe jest określenie kosztów związanych z ich usunięciem. Wstępną, statystyczną ocenę będzie można wykonać po roku od momentu wdrożeniu przepisów. 5) Wprowadzenie ustawy spowoduje zyski oraz niewielkie koszty dla jednostek: certyfikujących, 						

	<p>prowadzących szkolenia i oceniających. Kwoty będą uzależnione od liczby tych jednostek oraz liczby chętnych ubiegających się o certyfikaty dla personelu oraz dla przedsiębiorców.</p> <p>6) Wstępnie szacuje się, iż osób, które będą ubiegały się o uzyskanie certyfikatu dla personelu, będzie ok. 7000, a przedsiębiorstw, które będą zobowiązane uzyskać certyfikat, ok. 3000. Zakłada się, iż czas niezbędny na przeprowadzenie certyfikacji dla personelu i przedsiębiorstw to około 0,5–1 roku. Okres ten jest zależny od liczby powstałych jednostek w ramach systemu certyfikacji i dlatego w celu przeprowadzenia tego procesu w optymalny sposób, zaproponowano odroczenie wejścia w życie części przepisów projektowanej ustawy.</p> <p>7) Ocena kosztów dostosowania się podmiotów wymienionych w załączonej tabeli nr 1 do przepisów zawartych w projektowanej regulacji jest bliska zeru, gdyż na podstawie przeprowadzonych konsultacji wiadomo, iż podmioty obecnie praktycznie wykonują obowiązki nałożone na nie, a wynikające z prawa UE.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ nie ☒ tak ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Sprawozdawczość w zakresie SZWO zostanie uproszczona poprzez wprowadzenie elektronicznego systemu przekazywania danych, a w przypadku F-gazów elektroniczne przekazywanie danych zostanie wprowadzone po raz pierwszy do przepisów krajowych.

Utworzenie Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej zostanie sfinansowane ze środków NFOŚiGW. Utworzenie takiego rejestru jest niezbędne z punktu widzenia potrzeb administracji publicznej i Komisji Europejskiej.

Koszty związane z prowadzeniem Kart Urządzeń oraz Kart Systemów Ochrony Przeciwpożarowej będą nieznaczące, ponieważ karty te będą miały postać elektroniczną i przygotowanie ich nie będzie wymagało dodatkowego oprogramowania. Wydaje się jednak, iż będą to jedynie skutki organizacyjne (założenie karty urządzenia/systemu i dopilnowanie jej prawidłowego wypełniania).

Koszty prowadzenia rejestrów przez jednostkę certyfikującą, jednostki oceniające i jednostki szkolące oraz wydające zaświadczenie zostaną pokryte ze środków uzyskanych przez te jednostki. Szacuje się, iż koszt utworzenia i prowadzenia 1 rejestru w ciągu pierwszego roku wyniesie ok. 5000 zł.

W przypadku prostych rejestrów prowadzonych przez Ministra Środowiska działanie to nie będzie powodowało dodatkowych obciążeń finansowych.

9. Wpływ na rynek pracy

Regulacje prawne zaproponowane w ustawie mogą mieć nieznaczący wpływ na rynek pracy. Mogą nastąpić zmiany personalne dotyczące aktualnego zatrudnienia, na skutek zastąpienia aktualnie pracujących osób nieposiadających uprawnień przez pracowników posiadających odpowiednie certyfikaty dla personelu.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	Wprowadzenie ustawy pozwoli na ograniczenie zużycia i emisji F-gazów oraz SZWO, co będzie miało pozytywny wpływ na zmniejszenie efektu cieplarnianego oraz spowolnienie procesu ubożenia warstwy ozonowej. W chwili obecnej nie można tego szczegółowo wyliczyć, ponieważ obecny system sprawozdawczości jest niedokładny i niepełny. Dlatego dopiero w momencie wejścia w życie projektowanej regulacji będzie można odnosić się i wskazywać konkretne efekty wynikające z wypełniania obowiązków uregulowanych projektowaną ustawą.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Podstawowe cele ustawy zostaną osiągnięte w momencie wejścia w życie aktu normatywnego. Ustawa przewiduje 6 miesięcy *vacatio legis* w przypadku wdrożenia systemu certyfikacji i wydawania zaświadczeń.

Mimo że ustawa dotyczy przedsiębiorstw, ze względu na grożące kary za niewdrożenie przepisów UE w zakresie dla certyfikacji i kary związane ze stosowaniem F-gazów, proponuje się odstąpienie od założeń projektu ustawy i uchwały RM z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych i wprowadzenie innego terminu wejścia w życie ustawy „po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Efekty wdrożenia przepisów ustawy będą monitorowane poprzez analizę danych przekazywanych do Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej oraz do bazy danych prowadzonej przez wyspecjalizowaną jednostkę, przez operatorów urządzeń oraz podmioty objęte obowiązkiem sprawozdawczości. Efekty wprowadzenia ustawy w życie będą mierzone raz do roku. Miernikiem efektywności zastosowania przepisów ustawy będzie zmniejszenie emisji oraz zużycia F-gazów i SZWO.

Ponadto będzie można ocenić uzyskane efekty poprzez porównanie coroczne wyników prowadzonych kontroli przez PSP oraz IOŚ. Miernikiem wdrożenia i przestrzegania przepisów będzie również liczba kontroli, które wykryją jakieś nieprawidłowości z zakresu przestrzegania przepisów ustawy, w stosunku do liczby kontroli „negatywnych” z roku poprzedniego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Załącznik – tabela. Wykaz podmiotów objętych przepisami ustawy w odniesieniu do sektora chłodnictwa i klimatyzacji (dla F-gazów).

¹⁾ Dane o emisjach wymienione w pkt 1 OSR pochodzą z „Krajowego Raportu Inwentaryzacji 2014 – Inwentaryzacja gazów cieplarnianych w Polsce dla lat 1998–2012 r.”.

Tabela. Wykaz podmiotów objętych przepisami ustawy
w odniesieniu do sektora chłodnictwa i klimatyzacji

Grupa podmiotów	Obowiązki wynikające z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 842/2006					Liczba podmiotów	
	Ustęp 1* zapobieganie wyciekom i dokonywanie szybkich napraw	Ustęp 2** kontrola wycieków przez uprawniony personel			Ustęp 3*** instalacja systemu wykrywania wycieków i jej kontrola		Ustęp 6**** prowadzenie dokumentacji dot. serwisowania, konserwacji i unieszkodliwiania
		Przedziały, kg					
		3-29	30-299	300+ ¹⁾			
Hipermarkety	V		V	V	V	283	
Supermarkety	V		V	V	V	976	
Sklepy spożywcze o powierzchni od 100 do 2000 m ²	V	V			V	3000	
Sklepy spożywcze o powierzchni poniżej 100 m ²	V					100 000	
Mleczarnie	V	V			V	160	
Hurtownie spożywcze	V	V			V	3500	
Chłodnie wolno stojące	V	V			V	500	
Zakłady przetwórstwa warzyw, owoców, mięsa, browary	V	V	V		V	3425	
Szpitala	V	V	V		V	1610	
Hotele	V	V	V		V	3500	
Banki	V	V	V		V	9020	
Biura dużych firm	V		V		V	1000	
Urzędy, archiwa, biblioteki, instytucje użyteczności publicznej	V	V			V	22 500	
Lotniska	V	V	V		V	32	
Centra handlowe	V	V	V		V	260	
Restauracje i lokale gastronomiczne	V	V			V	22 829	
Wojsko i Marynarka Wojenna	V	?	?	?	?	?	
MSP	V	V			V	4500	

¹⁾ dodatkowy zakup i instalacja detektorów wycieków

* Zgodnie z przeprowadzonym oszacowaniem w Polsce jest łącznie 4 910 222 stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła, które są objęte przepisami art. 3 ust. 1.

** Zgodnie z przeprowadzonym oszacowaniem w Polsce jest łącznie 305 567 stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła, które są objęte przepisami art. 3 ust. 2, w tym: 296 062 w przedziale 3–29 kg, 8286 w przedziale 30–299 kg i 1219 w przedziale 300 kg i więcej.

*** Zgodnie z przeprowadzonym oszacowaniem w Polsce jest łącznie 1219 stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła, które są objęte przepisami art. 3 ust. 3.

**** Zgodnie z przeprowadzonym oszacowaniem w Polsce jest łącznie 305 567 stacjonarnych urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych oraz pomp ciepła, które są objęte przepisami art. 3 ust. 3.

RAPORT Z KOSULTACJI PUBLICZNYCH. Zestawienie uwag.

Nr art.	Treść uwagi	Nazwa zgłaszającego uwagi	Komentarz
	<p>Wątpliwości dotyczące celowości wprowadzania Ustawy napisanej na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 842/2006 z dnia 17 maja 2006 r., które z dniem 1 stycznia 2015 r. zostanie zastąpione Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych. Z dniem rozpoczęcia obowiązywania ustawy, będzie ona odwoływać się do nieistniejącej już legislacji unijnej (rozporządzenia nr 842/2006).</p>	<p>Prozon, IBPR-S, COCH</p>	<p>NIE. Pomimo wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych, uchylającego z dniem 1 stycznia 2015 r. rozporządzenie (WE) nr 842/2006, zgodnie z opinią MSZ i MŚ wstrzymanie prac nad projektem ustawy w celu opracowania nowego projektu, dostosowującego polskie ustawodawstwo do nowego rozporządzenia, jest niewskazane. Prowadziłoby to bowiem do wydłużenia procesu legislacyjnego. Dalsza zwłoka we wprowadzeniu systemu certyfikacji oraz sankcji w zakresie fluorowanych gazów cieplarnianych zaprzepaściłaby szansę na pozytywne dla Polski zakończenie postępowania w sprawie C-303/14. Ponadto w chwili obecnej brak jest nowych rozporządzeń wykonawcze do ww. rozporządzenia, co również nie pozwoliłoby na właściwe opracowanie ustawy i inne kraje UE nie zmieniają na razie swoich legislacji krajowych. Dodatkowo duża część przepisów rozporządzenia 517/2014 będzie obowiązywać od 1.01.2017 r., w tym przepisy za brak których w krajowej legislacji grożą Polsce kary. Poza tym w art. 26 rozporządzenia 517/2014 zapisano, iż odesłania do rozporządzenia 842/2006 odczytuje się jako odesłania do</p>

			<p>nowego rozporządzenia zgodnie z tabela korelacji (w zał. VIII).</p> <p>Oprócz tego należy wyjaśnić, iż projekt ustawy przygotowany w oparciu o rozporządzenie 842/2006 jest zgodny z przyjętymi przez RM Załoženiami do ustawy. W chwili w celu uniknięcia kar i wypełnienia zobowiązań, należy zakończyć jak najszybciej proces legislacyjny dotyczący przedmiotowej ustawy i rozporządzeń wykonawczych, a w dalszej perspektywie czasowej przygotować nowelizację ustawy.</p>
	<p>Wprowadza się kilka rejestrów przedsiębiorców i osób fizycznych.</p> <p>Propozycja :</p> <p>Zwracamy uwagę na konieczność odpowiedniego zabezpieczenia tych rejestrów. Firmy i osoby znajdujące się w nich mogą stać się przedmiotem niechcianych akcji marketingowych: listowych, telefonicznych i mailingowych. Rozdział 4 odwołuje się do ustawy o ochronie informacji niejawnych, niemniej jednak to zagadnienie jest podnoszone przez uczestników branży chłodniczej.</p>	Prozon	TAK. Doprecyzowano odpowiednie zapisy, zgodnie z uwagami RCL i MAiC
	<p>W naszym rozumieniu wg projektu Ustawy dystrybutorzy muszą mieć Certyfikat. Jeżeli tak to której kategorii ?</p> <p>Propozycja:</p> <p>Powinien być to Certyfikat kategorii II, który wymaga m.in. umiejętności praktycznych w zakresie odzysku, a co za tym idzie przetwarzania czynników.</p>	Prozon	NIE. Wszyscy dystrybutorzy, nie potrzebują certyfikatu. Certyfikat jest wymagany tylko wtedy, gdy również dokonywany jest np. odzysk.
	<p>Od stycznia 2015 obowiązywać będzie Dyrektywa UE 517/2014 i prawdopodobnie polska ustawa F-gazowa.</p> <p>Propozycja:</p> <p>Wnoskujemy o przygotowanie jasnej informacji dla branży chłodniczej o stanie legislacji po 1.01.2015 roku – kiedy wchodzi w życie poszczególne zapisy ustawy i jak uczestnicy branży mają zachować się w przypadku sprzeczności prawa unijnego i przygotowywanej polskiej „Ustawy F-gazowej”. Inaczej mówiąc: które prawo będzie nadrzędne – polskie czy unijne ?</p>	Prozon	TAK. Spotkania informacyjne i odpowiednia informacja dotyczące rozporządzenia 517/2014 są obecnie przygotowywane.
1	<p>Art. 1 ust. 2 pkt 1</p> <p>Ustawa reguluje:</p> <p>obowiązki podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji i usług związanych ze stosowaniem substancji zubożających warstwę ozonową lub fluorowanych gazów cieplarnianych, a także z obrotem tymi substancjami i gazami oraz produktami, urządzeniami, gaśnicami i systemami zawierającymi te substancje lub gazy lub od nich uzależnionymi, oraz</p>	KFCh	Nie, niezgodne z założeniami. Proponowana definicja znajduje się w rozporządzeniu 842/2006 i w rozporządzeniu 1005/2009.

	<p>obowiązki podmiotów użytkujących produkty, urządzenia, gaśnice i systemy zawierające te substancje lub gazy.</p> <p>KFCh proponuje dodanie definicji w oparciu o definicje zawarte w unijnej legislacji dotyczącej czynników chłodniczych.</p> <p>Potrzeba i możliwość precyzyjniejszego określenia podmiotów, których dotyczą obowiązki ustawy (w nawiązaniu do legislacji unijnej).</p> <p>W przeciwnym wypadku mogą powstawać niejasności w zakresie zakresu podmiotów, do których skierowana jest regulacja.</p>		
2	<p>Ilość wielokrotnych odesłań do przepisów Rozporządzeń PE i R 842/2006 i 1005/2009 powinna zostać zminimalizowana. Wskazane byłoby wpisanie poszczególnych definicji gdzie mają miejsce odesłania wprost w ustawie lub zastosowanie w Rozdziale 1 ustawy ogólnego sformułowania, że w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy ww. legislacji unijnej.</p> <p>(Ilość odesłań do legislacji unijnej w Projekcie ustawy jest ogólnie nadmierna).</p> <p>Opracowany w zaproponowany sposób tekst jest przystępniejszy dla adresata – obecnie występuje nadmierne nagromadzenie odesłań do unijnych aktów prawnych.</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami. Należy pozostawić odesłania do przepisów UE.
2	<p>Propozycja: Art. 2 ust. 1 pkt 9</p> <p>9) operator - rozumie się przez to osobę fizyczną lub prawną sprawującą faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem instalacji i urządzeń, które działają przy użyciu fluorowanych gazów cieplarnianych i substancji kontrolowanych.</p> <p>Rozporządzenie 1005/2009 w art. 3 pkt 26 lit. e określa przedsiębiorcą każdą osobę fizyczną lub prawną, która <u>obsługuje</u> urządzenia chłodnicze lub klimatyzacyjne, pompy ciepła lub systemy ochrony przeciwpożarowej zawierające substancje kontrolowane.</p> <p>Definicją operatora poprzez użycie pojęcia „obsługuje” mogą być objęte firmy serwisowe i instalacyjne co nie jest właściwym rozwiązaniem. Proponujemy definicję operatora występującą w unijnej legislacji</p>	KFCh	NIE. Treść definicji wynika z potrzeby połączenia zagadnień wynikających z 2 rozporządzeń UE (1005/2009 i 842/2006) i nie ma możliwości wprowadzenia innej definicji, gdyż spowoduje to błędną interpretację.
2	<p>Propozycja: Art. 2 ust. 1 pkt 3</p> <p><i>ilości substancji kontrolowanych lub ilości fluorowanych gazów cieplarnianych zawartych w:</i></p> <p><i>a) urządzeniach chłodniczych, klimatyzacyjnych i pompach ciepła - rozumie się przez to maksymalne dopuszczalne napełnienie pojedynczego obiegu czynnika chłodniczego, określone w specyfikacji technicznej producenta danego urządzenia, lub w przypadku jej braku określa się napełnienie doświadczalnie przy pierwszej czynności serwisowej.</i></p> <p>Brak dokumentacji wymaga doświadczalnego określenia napełnienia.</p>	SNTChiK	Uwzględniono częściowo. Zapis był szeroko dyskutowany na etapie uzgadniania założeń do projektu ustawy.
	<p>Propozycja: Art. 2 ust. 2</p>	SNTChiK	NIE. Ponieważ definicja odnosi się do ogólnie do urządzeń, a nie tylko do urządzeń

	<p>W każdym przypadku gdy w ustawie jest mowa o urządzeniu oznacza to również układ chłodniczy wraz z wyposażeniem, w szczególności zewnętrznymi, integralnie powiązаныmi zespołami, obiegami substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego, zaworami, złączkami elementami serwisowymi, przyrządami pomiarowymi i sterującymi. Definicja jest nieczytelna.</p>		chłodniczych.
4	<p>Propozycja: „Art. 4. Osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną staje się operatorem urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej w dniu dostarczenia tego urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej na miejsce jego użytkowania, a w przypadku gdy urządzenie lub system ochrony przeciwpożarowej wymaga instalacji - w dniu rozpoczęcia jego instalacji.”</p> <p>Zapis nie wypełnia wymogu, o którym mowa w art.5 ust. 3 Rozp. 842/2006.</p>	SNTChIK	NIE. Podczas uzgodnień i konsultacji projektu założeń do ustawy ustalono takie podejście, iż można wskazać operatora, gdy instalacja zostanie już stworzona, a nie wcześniej, np. w chwili dostarczenia. Przepis jest zgodny z wymogami prawa UE.
4	<p>Art. 4 ust. 4 „Operator może zlecić osobie trzeciej, w formie pisemnej, sprawowanie kontroli nad technicznym działaniem urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej. W takim przypadku odpowiedzialność za sprawowanie takiej kontroli przez osobę trzecią ponosi operator.”</p> <p>Naszym zdaniem, jeżeli osoba trzecia (osoba fizyczna lub przedsiębiorca) posiadają opisany w ustawie certyfikat, odpowiedzialność za prawidłową realizację kontroli technicznej winna ponosić osoba posiadająca certyfikat nie operator.</p>	PIPC	Nie. Zgodnie z przyjętymi założeniami. W projekcie ustawy zapisano, iż operator obowiązany jest sprawować faktyczną kontrolę nad technicznym działaniem urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej, a w przypadku braku możliwości ustalenia operatora, jego obowiązki wykonuje właściciel urządzenia lub systemu ochrony przeciwpożarowej.
6	<p>Art. 6 ust. 3 Zawartość wniosku o odstępstwa określona w ust. 3 odzwierciedla tylko wymagania Komisji Europejskiej w odniesieniu do wniosku o odstępstwa, o którym mowa w art. 11 ust. 8 Rozporządzenia (WE) nr 1005/2009. Można też przyjąć, że te same punkty będą zawarte we wniosku o odstępstwo wobec art. 12 ust. 3 tego rozporządzenia. W odniesieniu do wniosku o odstępstwo od art. 13 ust. 4 i art. 17 ust. 3 tego rozporządzenia należy sformułować dodatkowe punkty, a część punktów z ust. 3 nie będzie miała w tych przypadkach zastosowania. W związku z tym proponujemy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dodanie w ust. 3, że wniosek zawiera informacje wymagane zgodnie z punktami 1) do 3) i 5) oraz, w zależności od rodzaju odstępstwa, informacje zawarte w punktach 4) i 6) do - dodanie punktów zawierających informacje wymagane w przypadku wniosków o odstępstwa wobec art. 13 ust. 4 i art. 17 ust. 3. 	IChP	TAK. Poprawiono zapisy.
8	<p>Art. 8 ust. 1, 2 i 6 pkt 4 Proponujemy wykreślenie w obu ustępach słów „do obrotu”, gdyż termin „wprowadzanie do</p>	IChP	TAK.

	<p>obrotu” jest zdefiniowany w Rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 jako każde przekazanie osobie trzeciej, co nie odpowiada wprowadzaniu na terytorium RP w rozumieniu art. 8 ust. 1. W związku z tym proponujemy zmianę tekstu ust. 1, 2 i 6 pkt 4 na następujący:</p> <p><i>1. Tworzy się rejestr przedsiębiorstw produkujących, stosujących lub wprowadzających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje.</i></p> <p><i>2. Przedsiębiorstwa produkujące lub wprowadzające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowe substancje do zastosowania w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009, a także stosujące te substancje w charakterze substratów lub do celów laboratoryjnych i analitycznych obowiązane są uzyskać wpis do rejestru, o którym mowa w ust. 1.</i></p> <p><i>6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera:</i></p> <p>.....</p> <p><i>4) informację, czy przedsiębiorstwo jest producentem nowych substancji, stosującym te substancje, czy wprowadzającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej te substancje</i></p>		
2	<p>Propozycja: Art. 10 ust. 1. <i>Przedsiębiorca może przyjmować dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego, gdy zatrudniony personel posiada certyfikat dla personelu odpowiedni` do wykonywanych przez tę osobę czynności związanych` z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi.</i> Zapis sprzeczny z art. 5 ust. 4 Rozp. 842/2006</p>	SNTChiK	NIE. Obecny zapis doprecyzowano. Osoba posiadająca certyfikat lub zaświadczenie może nabyć czynnik chłodniczy do wykonywania czynności dla których wymagany jest certyfikat lub zaświadczenie.
2	<p>Art. 10 ust. 2. Propozycja: <i>Przez przyjęcie dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego rozumie się fizyczny odbiór w imieniu przedsiębiorcy przez osobę fizyczną, będącą jego pracownikiem, posiadającą certyfikat dla personelu przyjęcia pojemników zawierających tę substancję lub gaz na stan magazynowy przedsiębiorcy.</i> Zapis niewłaściwy.</p>	SNTChiK	NIE. Doprecyzowano i zmodyfikowano zapis.
10	<p>Art. 10 ust. 1 i 2 W obecnym brzmieniu tekstu ust. 1 i 2 każda osoba fizyczna przyjmująca dostawę substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego jest zobowiązana do posiadania certyfikatu „...odpowiedniego do wykonywanych przez tę osobę czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi...”, a jednocześnie posiadanie certyfikatu jest wymagane przez ustawę jedynie w przypadku wykonywania ściśle określonych w art. 20 czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi. Powstaje zatem pytanie, czy osoba fizyczna przyjmująca dostawę substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego, która nie będzie wykorzystywać tej</p>	IChP	TAK, doprecyzowano i zmodyfikowano zapis.

	<p>substancji lub gazu do czynności wymagających posiadania certyfikatu (np. do celów laboratoryjnych lub analitycznych, do produkcji pianek, do dalszej dystrybucji itp.) także musi posiadać certyfikat, a jeśli tak, to jaki. Naszym zdaniem zapis art. 10 ust. 1 i 2 nie nakłada na takie osoby obowiązku posiadania certyfikatu, ale ze względu na to, że ten przepis wydaje się niejasny proponujemy jego doprecyzowanie tak, aby przyjął następujące brzmienie:</p> <p><i>1. Przyjmowania dostaw substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego w celu wykonywania czynności wymagających posiadania certyfikatu dla personelu określonego w art. 20 lub zaświadczenia o odbytym szkoleniu określonego w art. 38 ust. 1 może dokonywać osoba fizyczna posiadająca certyfikat dla personelu odpowiedni do wykonywanych przez tę osobę czynności związanych z substancjami kontrolowanymi lub fluorowanymi gazami cieplarnianymi albo – w przypadku osoby fizycznej wykonującej czynności serwisowe i naprawcze systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych – zaświadczenie, o którym mowa w art. 38 ust. 1.</i></p> <p><i>Przez przyjęcie dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego rozumie się pisemne potwierdzenie przez osobę fizyczną przyjęcia pojemników zawierających tę substancję lub gaz na stan magazynowy przedsiębiorcy.</i></p>		
10	<p>Propozycja: Art. 10 ust. 2</p> <p>2. Przez przyjęcie dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego rozumie się pisemne potwierdzenie przez osobę fizyczną posiadającą certyfikat dla personelu przyjęcia pojemników zawierających tę substancję lub gaz na stan magazynowy przedsiębiorcy.</p> <p>3. Za przyjęcie dostawy nie uważa się przyjęcia na stan magazynowy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego przeznaczonych do recyklingu, regeneracji lub zniszczenia, odzyskanych z urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej.</p> <p>Poprzez projektowane sformułowanie powstaje niepotrzebne pole do nadużyć. Brak uzasadnienia dla tworzenia wyjątku.</p>	KFCh	Nie. Osoby, które wykonują recykling, regenerację lub niszczenie substancji lub gazów nie muszą mieć certyfikatu. Dlatego w projekcie ustawy musi być ujęty przepis, wyjaśniający, że przyjęcie substancji lub gazów tylko w takich celach nie jest równoznaczne z przyjęciem dostawy. Zapis ten był uzgadniany na etapie konsultacji projektu założeń do ustawy.
10	<p>Art. 10 ust. 3</p> <p>Odzysk substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego może być dokonywany nie tylko z urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, ale również i z pojemników, produktów, ruchomych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic lub systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych. W związku z tym proponujemy doprecyzowanie tego zapisu tak, aby przyjął następujące brzmienie:</p> <p><i>2. Za przyjęcie dostawy nie uważa się przyjęcia na stan magazynowy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu cieplarnianego przeznaczonych do recyklingu, regeneracji lub zniszczenia, odzyskanych z pojemników, urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej, ruchomych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic</i></p>	IChP	TAK, doprecyzowano.

	<i>lub systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych.</i>		
10	<p>Art. 10 ust. 5</p> <p>Naszym zdaniem nie jest potrzebne dodawanie określenia „stacjonarne” lub „stacjonarny” do terminu „urządzenie” lub „system ochrony przeciwpożarowej”, jeśli w ustawie mówi się o stacjonarnych urządzeniach lub systemach ochrony przeciwpożarowej, gdyż termin „urządzenie” jest zdefiniowany odpowiednio w art. 2 ust. 1 pkt 18 i pkt 17 jako urządzenie stacjonarne, a system ochrony przeciwpożarowej jako stacjonarny system ochrony przeciwpożarowej. W związku z tym proponujemy doprecyzowanie ust. 5 następująco:</p> <p><i>5. Zakazuje się przekazywania, odpłatnie bądź nieodpłatnie, fluorowanych gazów cieplarnianych osobom fizycznym na ich własne potrzeby, z wyjątkiem przekazywania w ramach usługi instalacji, konserwacji lub serwisowania urządzeń, ruchomych urządzeń, systemów ochrony przeciwpożarowej, ruchomych systemów ochrony przeciwpożarowej, a także gaśnic i systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, udokumentowanych fakturą VAT lub – w przypadku gdy usługa wykonana została nieodpłatnie – oświadczeniem pisemnym, potwierdzającym wykonanie tej usługi.</i></p>	IChP	TAK, doprecyzowano.
10	<p>Firmy serwisowe wystawiając fakturę VAT po naprawie urządzeń chłodniczych najczęściej nie uwzględniają ilości ani rodzaju wprowadzonego do instalacji, czyli de facto sprzedanego, czynnika. Uniemożliwia to weryfikację obowiązkowej sprawozdawczości.</p> <p>3. Propozycja:</p> <p>W każdym przypadku, jeżeli usługa serwisowa wiąże się z wpuszczeniem do instalacji czynnika chłodniczego, powinien istnieć obowiązek doprecyzowania rodzaju i ilości czynnika na fakturze VAT</p>	Prozon	Nie. Proponowany zapis byłby niezgodny z przyjętymi założeniami. Ponadto takie informacje o „dużych urządzeniach” będą zapisane w karcie urządzenia, a w przypadku „małych urządzeń” w raportach przekazywanych przez firmy.
12	<p>Propozycja:</p> <p>Art. 12. Zalecane skopiowanie konkretnych terminów badań szczelności z unijnej legislacji.</p> <p>Operatorzy powinni mieć łatwy dostęp do krajowej legislacji by sprawdzić terminy, które ich dotyczą zwłaszcza gdy ich naruszenie zagrożone jest karami.</p>	KFCh	Nie. Nie należy powtarzać tych samych przepisów UE tylko do nich odsyłać.
13	<p>W drodze rozporządzenia mają powstać wzory etykiet.</p> <p>Propozycja:</p> <p>Uważamy za konieczne wprowadzenia wzorów etykiet zgodnych z rozporządzeniem 517/2014, żeby uniknąć tymczasowości i zbędnych kosztów dopasowywania etykiet po wprowadzeniu tej dyrektywy w życie</p>	Prozon	Nie. Niezgodne z założeniami. Ponadto w chwili obecnej brak nowych rozporządzeń wykonawczych (w tym w sprawie etykietowania) do rozporządzenia 517/2014.
14	<p>Art. 14</p> <p>W celu zapobieżenia sporządzania fałszywych Kart Urządzeń i fałszywych Kart Ochrony Przeciwpożarowej proponujemy dodanie w art. 14 ust. 5a o następującym brzmieniu:</p> <p><i>5a. Przed sporządzeniem pierwszej Karty Urządzenia lub Karty Systemu Przeciwpożarowego operator jest zobowiązany do zarejestrowania się w Centralnym Rejestrze Operatorów, o którym mowa w art. 19 poprzez wypełnienie w tym rejestrze formularza rejestracyjnego. Operator</i></p>	IChP	Uwzględniono częściowo. Reszta zapisów znajdzie się w rozporządzeniu wykonawczym.

	<p>potwierdza dane zawarte w formularzu rejestracyjnym poprzez wypełnienie oświadczenia, w którym operator wyznacza też osobę kontaktową do obsługi przypisanych do tego operatora Kart Urządzenia i Kart Systemu Ochrony Przeciwpożarowej podając jej imię i nazwisko oraz PESEL. Operator jest zobowiązany do wydrukowania oświadczenia wygenerowanego na podstawie wprowadzonych danych oraz do zapewnienia podpisania go przez siebie, jeśli jest osobą fizyczną, lub przez osobę upoważnioną do podpisywania dokumentów w imieniu operatora, a następnie wprowadzenia podpisanego oświadczenia do Centralnego Rejestru Operatorów. Administrator Centralnego Rejestru Operatorów w terminie do 10 dni roboczych w przypadku operatorów o których mowa w art. 61 lub w terminie 2 dni roboczych w przypadku operatorów o których mowa w art. 15 ust. 1 dokonuje weryfikacji oświadczenia w Centralnym Rejestrze Operatorów i aktywuje w Centralnym rejestrze Operatorów konto operatora oraz informuje o tym pocztą elektroniczną osobę kontaktową wyznaczoną przez operatora, co umożliwi sporządzenie pierwszej Karty Urządzenia lub pierwszej Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej.</p>		
14	<p>Proponujemy zmianę treści art. 14 ust. 6 pkt 2 na następującą: 2) nazwę operatora, jego adres i siedzibę oraz NIP, a w przypadku operatora będącego osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – adres i miejsce wykonywania działalności oraz PESEL, a także dane osoby kontaktowej wyznaczonej przez operatora oraz osoby lub osób dokonującej lub dokonujących wpisów w karcie, datę sporządzenia oraz datę dokonania każdego kolejnego wpisu.</p>	IChP	Tak, uzupełniono w ust. 3.
15	<p>Art. 15 ust. 2 W związku z naszą propozycją dodania w art. 14 pkt 5 lit. a niezbędne będzie wydłużenie w art. 15 ust. 1 do 5 dni roboczych terminu dokonywania wpisów przez operatorów urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, gdyż w przypadku, gdy wpis danych będzie dokonywany po raz pierwszy (czyli będzie zakładana pierwsza Karta Urządzenia lub karta Systemu Ochrony Przeciwpożarowej) administrator Centralnego Rejestru Operatorów będzie miał 2 dni na potwierdzenie prawidłowości rejestracji operatora. Ust. 2 przyjąłby wtedy następujące brzmienie: 2. Wpisy danych są dokonywane w terminie 5 dni roboczych od dnia wykonania czynności, o których mowa w ust. 1.</p>	IChP	TAK, uwzględniono.
15	<p>Art. 15 ust. 4 i 5. W związku z naszą propozycją dodania w art. 14 pkt 5 lit. a niezbędne będzie uzupełnienie delegacji dla Ministra zawartej w art. 15 ust. 4 tak, aby przyjęła ona następujące brzmienie: „4. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe dane i informacje, jakie powinny być zamieszczone w Karcie Urządzenia, wzór oświadczenia operatora, wzór formularza rejestracyjnego, wzór Karty Urządzenia oraz sposób jej sporządzania i prowadzenia, biorąc pod uwagę: 1) wymogi wynikające z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 oraz art. 3 ust. 6</p>	IChP	TAK, art.14 ust. 12 i 13.

	<p>rozporządzenia (WE) nr 842/2006;</p> <p>2) specyfikę poszczególnych rodzajów urządzeń;</p> <p>3) konieczność zapewnienia kompleksowej informacji o danym urządzeniu oraz jego operatorze, a także osobie kontaktowej wyznaczonej przez operatora do obsługi Kart Urządzenia i o osobach dokonujących wpisów do tych Kart;</p> <p>4) konieczność sporządzania Karty Urządzenia i dokonywania w niej wpisów w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym gromadzenie informacji zawartych w Karcie Urządzenia w Centralnym Rejestrze Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19;</p> <p>5) konieczność zharmonizowania sposobu sporządzania i prowadzenia oraz wzoru Karty Urządzenia ze sposobem sporządzania i prowadzenia oraz wzorem Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej.”</p> <p>Analogiczne zmiany należałoby wprowadzić w ust. 5.</p>		
16	<p>Wydaje się, że odniesienie w art. 16 pkt 4 lit. b do art. 26 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 1005/2009 jest błędne. Naszym zdaniem odniesienie powinno dotyczyć art. 27 ust. 1 tego Rozporządzenia.</p>	IChP	Tak, omyłka.
18	<p>W naszym rozumieniu wyspecjalizowana jednostka będzie wykonywać na zlecenie ministra właściwego do spraw środowiska wszystkie zadania określone w art. 16. W związku z tym proponujemy odpowiednie uzupełnienie tekstu art. 18 ust. 7 tak, aby przyjął następujące brzmienie:</p> <p>„7. Analizy i opracowania danych przekazywanych do Centralnego Rejestru Operatorów Urządzeń i Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 19, oraz do bazy danych ze sprawozdań, o których mowa w art. 40, i danych zawartych w zbiorczych zestawieniach, o których mowa w art. 14 ust. 10 oraz w art. 41 ust. 5, a także analizy i opracowania dotyczące wykonywania bieżących zaleceń Unii Europejskiej w zakresie fluorowanych gazów cieplarnianych oraz substancji kontrolowanych, jak również pozostałe zadania wyspecjalizowanej jednostki określone w art. 16, są wykonywane przez wyspecjalizowaną jednostkę na zlecenie ministra właściwego do spraw środowiska.”</p> <p>Alternatywnym rozwiązaniem byłoby przyjęcie następującego zapisu ust. 7:</p> <p>„7. Zadania wyspecjalizowanej jednostki określone w art. 16 są wykonywane przez tę jednostkę na zlecenie ministra właściwego do spraw środowiska.”</p>	IChP	Nie. Zapis jest jednoznaczny, poprawiono tylko odniesienie z art. 40 do nowego art. 42 ust. 1, w którym jest mowa o tworzeniu bazy danych.
18	<p>Naszym zdaniem analizy i opracowania sporządzone na zlecenie podmiotów innych, niż organy administracji publicznej, zgodnie z art. 18 ust. 10, nie mogą zawierać również informacji umożliwiających identyfikację podmiotów oraz osób przekazujących kopie sprawozdań, o których mowa w art. 40 ust. 1 oraz sprawozdania, o których mowa w art. 40 ust. 2. W związku z tym proponujemy następujące brzmienie art. 18 ust. 10:</p> <p>„10. Analizy i opracowania sporządzone na zlecenie podmiotów innych niż organy administracji</p>	IChP	TAK, uzupełniono.

	publicznej nie mogą zawierać informacji umożliwiających identyfikację operatorów oraz osób dokonujących wpisów w Kartach Urządzeń i Kartach Systemów Ochrony Przeciwpożarowej, a także podmiotów i osób przekazujących kopie sprawozdań i sprawozdań, o których mowa, odpowiednio, w art. 40 ust. 1 i art. 40 ust. 2.”		
19	Propozycja: Art. 19. ust. 3 3. Dane zawarte w Centralnym Rejestrze Operatorów są jawne w zakresie podobnym do danych określonych w art. 24 ust. 1 pkt a-d) zabezpieczone przed dostępem osób trzecich, a dostęp do nich mają wyłącznie osoby upoważnione przez kierownika wyspecjalizowanej jednostki oraz operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej lub osoby przez nich upoważnione. Brak uzasadnienia dla wyłączenia jawności jednego tylko z rejestrów określonych w ustawie (może być to jednak zrozumiałe jedynie w odniesieniu do danych wrażliwych). W przeciwnym wypadku także przynajmniej inspektorzy WIOŚ powinni mieć ułatwiony dostęp do danych operatorów instalacji zawierających f-gazy i substancje kontrolowane by móc weryfikować m. in. terminowość wykonywania badań szczelności urządzeń i instalacji zawierających ww. substancje.	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami. Dane te nie mogą być ogólnie dostępne, ze względu na ich charakter. Organy kontrolne będą mogły korzystać z tych danych.
Rozdział 5	1. Krajowy system szkolenia, oceny i certyfikacji personelu oraz certyfikacji przedsiębiorstw oparty na akredytowanych jednostkach certyfikujących w lepszym stopniu zapewniłby bezstronność i niezależność, dostępność dla wszystkich zainteresowanych oraz możliwość skutecznego nadzoru i kontroli od zaproponowanego w projekcie ww. ustawy. 2. Za zasadne uznaje się wprowadzenie okresu ważności certyfikatów dla personelu oraz certyfikatów dla przedsiębiorców, uzasadniając to postępem technicznym i potrzebą podnoszenia kompetencji.	COCH	Nie. Niezgodne z przyjętymi założeniami. Nie. Niezgodne z założeniami. Na etapie uzgadniania założeń do ustawy MSZ wskazał to jako nadregulację.
22	Propozycja bezterminowych Świadectw Kwalifikacji F-gazowych dla personelu jest niewłaściwa – powinny być odnawialne, np. co 5 lat (jak we wszystkich krajach UE). Jest to uzasadnione ze względu na szybki postęp technologiczny oraz zmiany przepisów legislacyjnych i BHP.	IBPR-S	Nie. Niezgodne z założeniami. MSZ na etapie przyjmowania założeń do ustawy uznał to za nadregulację
22	Certyfikat dla personelu powinien być odnawiany po upływie 5 lat poprzez zdanie egzaminu w jednostce oceniającej. Uważamy, że jest to niezbędne, gdyż zmieniają się przepisy i są wprowadzane nowe zamienniki substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych, a także nowe konstrukcje urządzeń i systemów dostosowane do tych zamienników. Większość państw członkowskich UE przyjęło takie właśnie rozwiązanie. Rozwiązaniem alternatywnym, także stosowanym w niektórych krajach, jest zbieranie przez posiadających certyfikat „punktów” przyznawanych przez jednostkę certyfikującą lub oceniającą za uczestnictwo w szkoleniach, konferencjach itp., przy czym ciągłość pracy w kierunku objętym certyfikatem oraz zdobycie określonej liczby punktów w ciągu 5 lat upoważnia do automatycznego odnowienia certyfikatu. W innym wypadku posiadacz certyfikatu musi zdać egzamin po upływie 5 lat.	IChP	Nie. Niezgodne z przyjętymi założeniami. Na etapie uzgadniania założeń do ustawy MSZ wskazał to jako nadregulację.

22	<p>Propozycja: Art. 22 ust. 2</p> <p>Certyfikat dla personelu wydawany jest beztymczasowo na okres 5 lat. Pożądana jest okresowa weryfikacja umiejętności i aktualizacja wiedzy personelu dotyczących zmieniających się technologii by substancje chłodnicze nie przedostawały się do atmosfery wskutek niewłaściwej obsługi urządzeń i niezajomości nowych technologii.</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami. MSZ na etapie przyjmowania założeń do ustawy uznał to za nadregulację.
23	<p>Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych wskaże, w drodze rozporządzenia, podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej personel, kierując się potrzebą zapewnienia przez ten podmiot bezstronności i niezależności jednostki certyfikującej personel, dotychczasowym doświadczeniem podmiotu w certyfikacji osób fizycznych, a także możliwością pełnienia przez ten podmiot roli jednostki certyfikującej personel dla wszystkich sektorów i rodzajów czynności objętych obowiązkiem uzyskiwania certyfikatów dla personelu. Jesteśmy zdania, że jednostką certyfikującą personel powinien być Urząd Dozoru Technicznego.</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.
25	<p>Propozycja: Art. 25. ust. 2</p> <p>2. Górna wysokość opłat odnosi się do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 592, z późn. zm.), obowiązującego w dniu złożenia wniosku lub zgłoszenia i wynosi za:</p> <p>1) wydanie certyfikatu dla personelu oraz dokonanie wpisu do rejestru wydanych certyfikatów dla personelu – łącznie 2% tego wynagrodzenia; Opłata za wydanie certyfikatu powinna być zredukowana do 2% ze względu na niewielki koszt tej czynności i jej prostotę</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.
25 26	<p>Analogia do art. 25 KFCh postuluje dodanie poniższego zapisu w treści ustawy:</p> <p>„Górna wysokość opłat odnosi się do przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, zgodnie z art. 5 ust. 7 ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, obowiązującego w dniu egzaminu - za przeprowadzenie egzaminu poprzedzającego wydanie certyfikatu dla personelu – 3% tego wynagrodzenia”.</p> <p>Opłata za przeprowadzenie egzaminu powinna być ograniczona kwotowo w sposób analogiczny do kosztów wydania certyfikatu i wpisu do rejestru.</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.
25	<p>Propozycja:</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.

26 28	<p>Art. 25 ust. 4</p> <p>„4. Opłaty stanowią dochód jednostki certyfikującej personel i są przeznaczane na zadania związane z wydawaniem certyfikatów dla personelu, dokonywaniem wpisów do rejestrów, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2, kontrolą jednostek oceniających personel oraz osób fizycznych, którym wydane zostały certyfikaty dla personelu, oraz finansowanie działalności Komitetu Odwoławczego, o którym mowa w art. 36 ust. 1, oraz na kampanie uświadamiające operatorów urządzeń i instalacji, że korzystanie z usług niecertyfikowanego personelu jest niedozwolone.”</p> <p>Kwoty pozyskiwane z certyfikacji należy wydatkować także na akcje informacyjne dotyczące znaczenia certyfikatów i obowiązków operatorów.</p>		
	<p>Propozycja: Art. 26 ust. 1</p> <p>„1. Jednostką oceniającą personel może być osoba prawna nie prowadząca działalności gospodarczej w zakresie instalowania, serwisowania i konserwacji urządzeń i systemów przeciwpożarowych.”</p> <p><i>Jednostką oceniającą nie może być firma prywatna</i></p>	SNTChi K	NIE. Niezgodne z założeniami.
	<p>Postuluje się usunięcie poniższego zapisu w treści ustawy: Art. 28 ust. 7</p> <p>„Osoba, która odbyła szkolenie w jednostce prowadzącej szkolenia pełniącej jednocześnie funkcję jednostki oceniającej personel, nie może zdawać egzaminu w tej jednostce”.</p> <p>Proponowane rozwiązanie jest niezgodne z rozwiązaniami przyjętymi w szeroko pojętym szkolnictwie. Nie obowiązuje np. w szkolnictwie zawodowym przy nabywaniu kwalifikacji zawodowych a nawet w szkolnictwie wyższym podczas uzyskiwania tytułów naukowych.</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.
28	<p>Nie widzimy uzasadnienia, aby osoba, która odbyła szkolenie w jednostce prowadzącej szkolenia, pełniącej jednocześnie funkcję jednostki oceniającej personel, nie mogła zdawać egzaminu w tej jednostce (art. 28 ust. 7).</p> <p>Taka zasada nie obowiązuje ani w szkolnictwie wyższym, ani przy nabywaniu kwalifikacji zawodowych.</p>	IBPR-S	Nie. Niezgodne z założeniami.
28	<p>Zakaz zdawania egzaminów w jednostce, w której odbyło się szkolenie (opisany w art 28 pkt 7) podnosi koszty i utrudnia logistykę zdobywania certyfikatów.</p> <p>Propozycja: Wystarczy stosować powszechną zasadę, że wykładowcy nie mogą pełnić jednocześnie roli egzaminatorów. Tę zasadę niezależności można wzmocnić obowiązkowym udziałem jednego Członka Komisji z innego ośrodka szkoleniowego</p>	Prozon	Nie. Niezgodne z założeniami.
29	<p>W art. 29 pkt 6 opisane zostały certyfikaty (rozumiemy, że chodzi o dodatkowe) w formie „karty</p>	Prozon	Nie. Niezgodne z założeniami. W projekcie

	<p>o niewielkich rozmiarach umożliwiające identyfikacji”. Od 1999 roku w Polsce zostało wydanych kilka tysięcy Zielonych Kart. Do dnia dzisiejszego Zielona Karta z zapisanymi danymi Świadectwa Kwalifikacji jest dokumentem, którym legitymują się serwisy chłodnicze.</p> <p>Propozycja: Uważamy, że należy kontynuować wydawanie Zielonych Kart na zasadzie porozumienia pomiędzy Jednostką Certyfikującą a Fundacją PROZON, dopasowując ich treść i zasady wydawania do zapisów Ustawy.</p>		ustawy jest mowa o wzorach certyfikatów „podstawowych” i nie ma mowy o dodatkowych.
31	<p>Propozycja: Art. 31 ust. 4 2. Certyfikat dla przedsiębiorców może uzyskać przedsiębiorca, który: 4) dysponuje, w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach, minimalnym wyposażeniem technicznym, odpowiednim do zakresu prowadzonej działalności, określonym w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 albo rozporządzeniu (WE) nr 304/2008. Wyposażenie techniczne nie jest określone w tych aktach prawnych.</p>	KFCh	Tak. Poprawiono zapis, aby brzmiał właściwie, tzn. „4) dysponuje, w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach, minimalnym wyposażeniem technicznym, odpowiednim do zakresu prowadzonej działalności, <u>określonej</u> w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 albo rozporządzeniu (WE) nr 304/2008”;
31	<p>Art. 31 ust. 2 pkt 2 i 4 Naszym zdaniem sformułowania zawarte w pkt 2 i 4 są niewłaściwe, gdyż w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 i w 304/2008 nie są określone ani procedury prowadzenia działalności, ani wyposażenie techniczne, natomiast są określone rodzaje działalności. Przedsiębiorca nie może zatem posiadać i stosować procedur ani wyposażenia technicznego określonych w tych rozporządzeniach. Rozumiemy, jednak, że przedsiębiorca powinien jakieś swoje własne procedury posiadać i stosować, a także powinien posiadać odpowiednie minimalne wyposażenie techniczne określone w drodze rozporządzenia przez właściwego ministra zgodnie z art. 35 ust. 7. W związku z tym proponujemy następujące brzmienie pkt 2 i 4: „2) posiada i stosuje, w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach, procedury prowadzenia działalności, określonej w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 albo rozporządzeniu (WE) nr 304/2008 4) dysponuje, w głównym miejscu wykonywania działalności oraz we wszystkich oddziałach, minimalnym wyposażeniem technicznym, odpowiednim do zakresu prowadzonej działalności, określonej w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 albo rozporządzeniu (WE) nr 304/2008;”</p>	ICHp	Tak, poprawiono omyłkę.
32	<p>Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, wyznacza, w drodze rozporządzenia, podmiot pełniący funkcję jednostki certyfikującej przedsiębiorców, kierując się potrzebą zapewnienia bezstronności i niezależności jednostki certyfikującej przedsiębiorców, dotychczasowym doświadczeniem podmiotu w certyfikacji przedsiębiorców, a także możliwością pełnienia przez ten podmiot funkcji jednostki</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami. MG wskaże tę jednostkę.

	<p>certyfikującej dla sektorów i rodzajów działalności objętych obowiązkiem uzyskiwania certyfikatów dla przedsiębiorców oraz koniecznością spełnienia wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 303/2008 i rozporządzeniu (WE) nr 304/2008.</p> <p>Jesteśmy zdania, że jednostką certyfikującą przedsiębiorców powinien być Urząd Dozoru Technicznego.</p>		
40	<p>Postuluje się usunięcie art. 40 ust. 3 pkt 1 w treści ustawy: Niejasny zapis całego ustępu. Wymóg obciążania obowiązkami sprawozdawczymi podmiotów określonych w tym ustępie nie wynika z legislacji unijnej. Ewentualnie jest to zbędne powielenie w pewnej części zapisów ust. 2. Brak uwzględnienia tego, że przedsiębiorcy są obowiązani przez aktualnie obowiązujące przepisy do raportowania do KOBiZE i w zakresie korzystania ze środowiska. Brak sensowności obciążania firm serwisowych (w większość w Polsce to Małe i Mikroprzedsiębiorstwa) trzecim obowiązkiem raportowania zasadniczo tych samych danych.</p>	KFCh	<p>Nie. Niezgodne z założeniami. Ustanowienie obowiązków sprawozdawczych jest niezbędne, aby uzyskać informację o emisjach w poszczególnych sektorach, a która jest wymagana os Państw członkowskich, zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia 842/2006.</p>
40	<p>Art. 40 ust. 3 pkt 1 W pkt 1 brak jest podmiotów stosujących fluorowane gazy cieplarniane w innych procesach, np. produkcji pianek lub przedmiotów polioliowych, w celach laboratoryjnych lub analitycznych, jako surowiec w procesach chemicznych, jako rozpuszczalnik itp. Dane przekazywane w sprawozdaniach byłyby więc niepełne i uniemożliwiałyby ich prawidłową analizę. W związku z tym proponujemy następujące brzmienie punktu 1: „1) stosujących substancje zubożające warstwę ozonową lub fluorowane gazy cieplarniane, w rozumieniu definicji stosowania zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 1005/2009 w odniesieniu do substancji kontrolowanych i nowych substancji, oraz w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem ich stosowania w produkcji, instalacji, serwisowaniu lub konserwacji urządzeń lub systemów stacjonarnych i ruchomych, gaśnic lub systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, a także w innych procesach;”</p>	ICHp	<p>Tak, uzupełniono.</p>
41	<p>W celu zapobieżenia przekazywania sprawozdań przez nieupoważnione osoby proponujemy dodanie ust. 4a o następującym brzmieniu: „4a. Przed sporządzeniem pierwszego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 podmiot jest zobowiązany do zarejestrowania się w bazie danych, o której mowa w art. 16 pkt 3, poprzez wypełnienie w tej bazie formularza rejestracyjnego. Podmiot potwierdza dane zawarte w formularzu rejestracyjnym poprzez wypełnienie oświadczenia, w którym podmiot wyznacza też osobę kontaktową do celów sprawozdawczości wymaganej ustawą podając jej imię i nazwisko oraz PESEL. Podmiot jest zobowiązany do wydrukowania oświadczenia wygenerowanego na podstawie wprowadzonych danych oraz do zapewnienia podpisania go przez siebie, jeśli jest osobą fizyczną, lub przez osobę upoważnioną do podpisywania dokumentów w imieniu</p>	ICHp	<p>Uwzględniono częściowo. Uzupełniono art. 41 ust. 2, a reszta wytycznych zostanie uwzględniona w rozporządzeniu wykonawczym.</p>

	<p>podmiotu, a następnie wprowadzenia podpisanego oświadczenia do bazy danych, o której mowa w art. 16 ust. 3. Administrator bazy danych w terminie do 3 dni roboczych dokonuje weryfikacji oświadczenia w bazie danych i aktywuje konto podmiotu w bazie danych oraz informuje o tym pocztą elektroniczną osobę kontaktową wyznaczoną przez podmiot, co umożliwi sporządzenie pierwszego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.”</p>		
41	<p>W ust. 3 pkt 2 proponujemy doprecyzowanie dokładności, z jaką mają być przekazywane ilości substancji kontrolowanej i fluorowanego gazu cieplarnianego. Ilości te (poza ilościami stosowanymi do celów laboratoryjnych lub analitycznych) powinno się podawać z dokładnością do 0,1 kg, a w przypadku stosowania do celów laboratoryjnych i analitycznych – z dokładnością do 0,001 kg. W związku z tym proponujemy następujący tekst pkt 2:</p> <p>„2) ilość każdej substancji kontrolowanej, nowej substancji oraz każdego z fluorowanych gazów cieplarnianych, z dokładnością do 0,1 kg poza przywozem, wywozem lub stosowaniem tych substancji lub gazów do celów laboratoryjnych i analitycznych, przyjmując, że wartości do 49 g zaokrągła się w dół, a wartości od 50 g zaokrągła się w górę:</p> <p>a)</p> <p>b)</p> <p>.....</p> <p>W przypadku przywozu, wywozu lub stosowania substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych do celów laboratoryjnych lub analitycznych ilości tych substancji lub gazów powinno się podawać z dokładnością do 0,001 kg, przyjmując, że wartości do 0,49 g zaokrągła się w dół, a wartości od 0,50 g zaokrągła się w górę.”</p>	IChP	Tak częściowo. Uwzględniono, ale formułując to częściowo inaczej.
41	<p>W związku z naszą propozycją dodania „innych procesów” w art. 40 ust. 3 pkt. 1 tekst art. 9 pkt 3 lit. b powinien zostać również w taki sam sposób uzupełniony. W związku z tym proponujemy następujące brzmienie tego punktu:</p> <p>„b) stworzenia możliwości uzyskania z bazy danych informacji o ilościach substancji kontrolowanych i nowych substancji, a także fluorowanych gazów cieplarnianych przywiezionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odrębnie z terytorium Unii Europejskiej i spoza terytorium Unii Europejskiej, wywiezionych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odrębnie na terytorium Unii Europejskiej i poza terytorium Unii Europejskiej, zmagazynowanych przez podmioty przekazujące sprawozdania oraz zastosowanych w poszczególnych sektorach do wytwarzania poszczególnych rodzajów produktów, stacjonarnych i ruchomych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic oraz systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, do napełniania, konserwacji lub serwisowania poszczególnych rodzajów stacjonarnych i ruchomych urządzeń i systemów ochrony przeciwpożarowej, gaśnic oraz systemów klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, a także w innych procesach, oraz ilości substancji kontrolowanych i nowych substancji, a także fluorowanych gazów cieplarnianych odzyskanych, poddanych recyklingowi, zregenerowanych i zniszczonych na</p>	IChP	Tak, uzupełniono przepis w nowym art. 42 ust. 4 pkt 3 lit. b.

	terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”		
41	ust. 10. Wydaje się, że delegacja dla Ministra Obrony Narodowej do wydania tego rozporządzenia jest zbędna, gdyż format sprawozdań, jakie będą przekazywane do Ministra Obrony Narodowej przez podmioty będące jednostkami Sił Zbrojnych, o których mowa w art. 41 ust. 4, będzie taki sam, jak format sprawozdań przekazywanych przez pozostałe podmioty, który zostanie określony w rozporządzeniu Ministra właściwego do spraw środowiska zgodnie z art. 41 ust. 9. W związku z tym proponuje się, aby w art. 41 ust. 9 zapisać, że minister właściwy do spraw środowiska określi ten format w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych i Ministrem Obrony Narodowej.	ICHP	Tak, nowy art. 42 ust. 4. Uzgodniono na spotkaniu międzyresortowym, iż przedmiotowe rozporządzenie wyda Minister do spraw Środowiska w porozumieniu z MON i MSW.
42	Zgodnie z formatką sprawozdania, o którym mowa w art. 42 ust. 1, wymaganą przez Komisję Europejską nie jest konieczne podawanie ilości halonów zawartych w sprzęcie lub obiektach na dzień 1 stycznia roku objętego sprawozdaniem. Natomiast jest wymagane podanie w sprawozdaniu informacji o postępie w zastępowaniu halonów oraz o podjętych działaniach w celu ograniczenia emisji halonów. W związku z tym proponujemy następujące brzmienie ust. 1 uwzględniające te wymagania: „1. Podmioty użytkujące systemy ochrony przeciwpożarowej i gaśnice zawierające halony i przeznaczone do celów krytycznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2009, przekazują do wyspecjalizowanej jednostki sprawozdania zawierające informacje o ilościach halonów zawartych w poszczególnych rodzajach sprzętu lub obiektach na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem, zastosowanych w tych rodzajach sprzętu lub obiektach i wyemitowanych z nich w ciągu roku objętego sprawozdaniem oraz zmagazynowanych na dzień 31 grudnia roku objętego sprawozdaniem, a także informacje o postępie w zastępowaniu halonów i podjętych działaniach w celu ograniczenia emisji halonów, w postaci elektronicznej, do dnia 28 lutego za rok poprzedni.”	ICHP	Tak, poprawiono datę.
46	Wydaje się, że w tekście ust. 2 brak jest przecinka po słowie ”silnikowych”, co zmienia sens tekstu. Proponujemy dodanie tego przecinka.	ICHP	Tak, dodano.
48	Propozycja: „Art. 48. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 600 zł do 3 000 zł wymierza się za: Wysokie kary pieniężne nie powinny być bezwzględne i powinna mieć miejsce możliwość ich miarkowania z uwzględnieniem zakresu naruszenia przepisów, dotychczasowej działalności podmiotu oraz jego możliwości finansowych.” Wyrokiem z dnia 15 października 2013 r. Sygn. akt P 26/11 Trybunał Konstytucyjny uznał formułowanie przepisów o karach pieniężnych w bezwzględny sposób za niezgodne z Konstytucją i uchylił przepisy ustawy o odpadach sformułowane w taki sposób. Naraziło to Skarb Państwa na zbędne koszty.	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.
48	Niektóre kary zapisane w art. 48 wydają się za wysokie i niewspółmierne do winy. Przykładem	Prozon	Nie. Niezgodne z założeniami.

	niewspółmierności jest taka sama kara za spóźnienia się w raportowaniu o 1 dzień i za całkowity brak sprawozdania. W obu przypadkach Inspektor WIOŚ nie jest upoważniony do stosowania tzw. widełek kary. Propozycja: Należy wprowadzić zapis o maksymalnej wysokości kar, do których Inspektorzy będą mogli karać przedsiębiorców łamiących zapisy Ustawy, proporcjonalnie do winy i okoliczności.		
49	Propozycja: „Art. 49. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 1 000 zł do 5 000 zł wymierza się za: Wysokie kary pieniężne nie powinny być bezwzględne i powinna mieć miejsce możliwość ich miarkowania z uwzględnieniem zakresu naruszenia przepisów, dotychczasowej działalności podmiotu oraz jego możliwości finansowych.” Wyrokiem z dnia 15 października 2013 r. Sygn. akt P 26/11 Trybunał Konstytucyjny uznał formułowanie przepisów o karach pieniężnych w bezwzględny sposób za niezgodne z Konstytucją i uchylił przepisy ustawy o odpadach sformułowane w taki sposób. Naraziło to Skarb Państwa na zbędne koszty.	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.
49	Trudno nam się pogodzić z faktem, że jedna z najważniejszych czynności ekologicznych w chłodnictwie jaką jest odzysk, z powodu braku ważnego zaświadczenia o odbytym szkoleniu może być surowo karana co jest opisane w art. 49 pkt. 8. Propozycja: Należy wprowadzić zapis o maksymalnej wysokości kar, do których Inspektorzy będą mogli karać przedsiębiorców łamiących zapisy Ustawy stosując zasadę miarkowania kary do winy i okoliczności.	Prozon	Nie. Niezgodne z założeniami.
50	Propozycja: Art. 50. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 2 000 zł do 10 000 zł wymierza się za: Wysokie kary pieniężne nie powinny być bezwzględne i powinna mieć miejsce możliwość ich miarkowania z uwzględnieniem zakresu naruszenia przepisów, dotychczasowej działalności podmiotu oraz jego możliwości finansowych. Wyrokiem z dnia 15 października 2013 r. Sygn. akt P 26/11 Trybunał Konstytucyjny uznał formułowanie przepisów o karach pieniężnych w bezwzględny sposób za niezgodne z Konstytucją i uchylił przepisy ustawy o odpadach sformułowane w taki sposób. Naraziło to Skarb Państwa na zbędne koszty.	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.
51	Propozycja: Art. 51. Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 4 000 zł do 20 000 zł wymierza się za: Wysokie kary pieniężne nie powinny być bezwzględne i powinna mieć miejsce możliwość ich miarkowania z uwzględnieniem zakresu naruszenia przepisów, dotychczasowej działalności	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.

	<p>podmiotu oraz jego możliwości finansowych.</p> <p>Wyrokiem z dnia 15 października 2013 r. Sygn. akt P 26/11 Trybunał Konstytucyjny uznał formułowanie przepisów o karach pieniężnych w bezwzględny sposób za niezgodne z Konstytucją i uchylił przepisy ustawy o odpadach sformułowane w taki sposób. Naraziło to Skarb Państwa na zbędne koszty.</p>		
51 powi nno być 52	<p>Propozycja: Art. 52.</p> <p>Administracyjną karę pieniężną w wysokości od 6 000 zł do 30 000 zł wymierza się za: Wysokie kary pieniężne nie powinny być bezwzględne i powinna mieć miejsce możliwość ich miarkowania z uwzględnieniem zakresu naruszenia przepisów, dotychczasowej działalności podmiotu oraz jego możliwości finansowych.</p> <p>Wyrokiem z dnia 15 października 2013 r. Sygn. akt P 26/11 Trybunał Konstytucyjny uznał formułowanie przepisów o karach pieniężnych w bezwzględny sposób za niezgodne z Konstytucją i uchylił przepisy ustawy o odpadach sformułowane w taki sposób. Naraziło to Skarb Państwa na zbędne koszty.</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.
51	<p>Kara opisana w Art. 51 pkt 3. za „przyjęcie dostawy substancji kontrolowanej lub fluorowanego gazu” jest taka sama dla 1 butli jak i 10 cystern. Inspektor WIOŚ nie ma możliwości dopasowania kary do skali winy.</p> <p>Propozycja: Należy wprowadzić zapis o maksymalnej wysokości kar, do których Inspektorzy będą mogli karać przedsiębiorców łamiących Ustawę stosując zasadę miarkowania kary do winy.</p>	Prozon	Nie. Niezgodne z założeniami.
Rozdział XI	<p>Uważamy, że termin „niezapewnienie” powinien znaleźć się w definicjach, gdyż z niezapewnienia różnych czynności wynikają surowe kary.</p> <p>Propozycja: Konieczne jest jasne zdefiniowanie czy, i w jakim stopniu dotyczy to operatora i firmy serwisowej.</p>	Prozon	Nie. Niezgodne z założeniami i nie widzimy potrzeby wprowadzania dodatkowo takiej definicji. Kary są opisane wystarczająco jasno i odnoszą się do konkretnych przepisów.
59	<p>Art. 59 pkt. 1.</p> <p>Naszym zdaniem odniesienia do artykułów 14, 15 i 16 ustawy w punkcie 1 są niewłaściwe, brakuje natomiast odniesienia do art. 40. Proponujemy wykreślić odniesienia do art. 14, 15 i 16 i umieścić tam tylko odniesienia do art. 13 i 40.</p>	ICHp	Nie. Zmieniono przepis, ale w inny sposób, odnosząc się tylko do art. 20 i 40.
61	<p>Propozycja: Art.61</p> <p>Operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, zainstalowanych w dniu wejścia w życie ustawy, są zobowiązani do zapewnienia urządzenia dla każdego takiego urządzenia lub systemu Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, w terminie 120 dni od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 15 ust. 4 albo</p>	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami.

	ust. 5. 60 dni to niewiele dni na wprowadzenie tego obowiązku. Jak szacuje samo ministerstwo w Polsce działa kilkaset tysięcy urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych i pomp ciepła. Większość z nich działa w oparciu o fluorowane gazy cieplarniane.		
61	„Operatorzy urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających co najmniej 3 kg substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych, zainstalowanych w dniu wejścia w życie ustawy, są zobowiązani do zapewnienia sporządzenia <u>dla każdego urządzenia lub systemu Karty Urządzenia lub Karty Systemu Ochrony Przeciwpożarowej, w terminie 60 dni</u> od wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 15 ust. 4 albo ust. 5.” Naszym zdaniem 60 dniowy termin na sporządzenie kart przez operatora dla wszystkich eksploatowanych urządzeń w przypadku operatorów posiadających dużą ich ilość jest nie do przyjęcia. Wydanie rozporządzenia opisującego szczegółowo jakie informacje winny znaleźć się w Karcie Urządzenia, w wielu firmach zapoczątkuje proces wyboru wykonawcy nowych Kart. W ciągu 60 dni nie jest możliwe rozstrzygnięcie przetargu i zakończenie prac wybranego wykonawcy. Proponujemy aby był to okres 6 miesięcy, działające urządzenia wszak i obecnie posiadają identyfikujące je karty, nie widzimy więc konieczności działania pod tak dużą presją czasu.	PIPCh	Nie. Niezgodne z założeniami.
63	Propozycja: „Art. 63. 1. Świadczenia kwalifikacji wydane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 73, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, zastępując w swoim zakresie certyfikaty dla personelu, o których mowa w art. 20, w stosunku do czynności wykonywanych w odniesieniu do substancji kontrolowanych wymagających, zgodnie z przepisami ustawy, posiadania certyfikatu dla personelu. 2. Personel posiadający świadectwo kwalifikacji przedłużone na podstawie ust. 4 przepisów ustawy, o którym mowa w art. 73 uznaje się, do czasu upływu ważności tego świadectwa, za spełniający wymóg, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt. a Rozporządzenia Komisji (WE) nr 303/2008.” Umożliwienie rozpoczęcia certyfikacji przedsiębiorców w najbliższym okresie po wejściu w życie ustawy i odpowiednich przepisów wykonawczych.	SNTChi K	Nie. Niezgodne z przyjętymi założeniami i sprzeczne z rozporządzeniem 303/2008.
63	Propozycja: Art. 63. Świadczenia kwalifikacji wydane na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 73, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, zastępując w swoim zakresie certyfikaty dla personelu, o których mowa w art. 20, w stosunku do czynności wykonywanych w odniesieniu	KFCh	Nie. Niezgodne z założeniami. Ponieważ minął okres ważności certyfikatów tymczasowych, nie ma możliwości wprowadzenia ich w chwili obecnej, a wydawane świadectwa certyfikacji odnoszą

	<p>do substancji kontrolowanych a wydane do dnia 31.12.2014 r. także w odniesieniu do fluorowanych gazów cieplarnianych wymagających, zgodnie z przepisami ustawy, posiadania certyfikatu dla personelu.</p> <p>Zakres kwalifikacji do wykonywania czynności w odniesieniu do substancji kontrolowanych i fluorowanych gazów cieplarnianych jest analogiczny. Osoby, które uzyskały świadectwo kwalifikacji były szkolone także w zakresie fluorowanych gazów cieplarnianych, ponieważ w okresie ostatnich 5 lat f-gazy wyparły niemal całkowicie z rynku substancje kontrolowane w identycznych zastosowaniach. Osoby dysponujące świadectwami kwalifikacji są nie tylko odpowiednio przeszkolone i dysponują stosowną wiedzą lecz także w praktyce stosują f-gazy wykorzystując wiedzę odpowiadającą wymaganiom unijnej legislacji f-gazowej obowiązującej i stosowanej w Polsce od blisko 10 lat.</p>		<p>się zgodnie z krajową legislacją tylko do substancji zubożających warstwę ozonową.</p>
74	<p>Propozycja: 12 miesięczne <i>vacatio legis</i> wprowadzić dla art. 19, 20, 38, 40 i 41</p> <p>6 miesięczne <i>vacatio legis</i> proponujemy dla art. 22 ust. 1, 31 i 33.</p>	Prozon	Wprowadzono 6-miesięczne <i>vacatio legis</i> dla wybranych przepisów.
74	<p>12 miesięczny okres <i>vacatio legis</i> powinny mieć jedynie art. 19, 20, 30, 38, 40 ust. 2 i 41. Art. 19, 40 ust. 2 i 41 dotyczą centralnych baz danych i przekazywania danych lub sprawozdań do tych baz, więc taki okres jest w tym przypadku w sposób oczywisty konieczny. Podobnie jest w przypadku art. 20, 30 i 38, które zawierają obowiązek posiadania certyfikatów lub zaświadczeń o ukończonym szkoleniu. W przypadku art. 20 i 38 można rozważyć nawet dłuższy okres <i>vacatio legis</i>, np. 24 miesiące, z uwagi na dużą liczbę osób (z pewnością w każdym z tych przypadków będzie to kilka tysięcy osób), które będą ubiegać się o certyfikaty dla personelu i zaświadczenia o odbytych szkoleniach. Można też pozostawić 12 miesięczny okres <i>vacatio legis</i>, ale wprowadzić dodatkowy zapis, że jeśli dana osoba jest zapisana na szkolenie bądź egzamin i oczekuje na wolny termin, obowiązek posiadania certyfikatu, bądź zaświadczenia o odbytych szkoleniach obowiązuje taką osobę dopiero po 12 miesiącach od wejścia w życie obowiązku. Natomiast w przypadku art. 22 ust. 1, 31 ust. 1 i 33 proponujemy tylko 6-miesięczne <i>vacatio legis</i>, które powinno wystarczyć dla przygotowania się jednostki certyfikującej do wydawania certyfikatów. Jednocześnie nie widzimy potrzeby <i>vacatio legis</i> dla przyjmowania i rozpatrywania przez jednostkę certyfikującą wniosków od jednostek szkolących, oceniających i wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniach, gdyż przyjmowanie i rozpatrywanie tych wniosków powinno być możliwe niezwłocznie po ustanowieniu jednostki certyfikującej w celu umożliwienia jak najszybszego rozpoczęcia przez nie szkoleń i egzaminów.</p>	IChP	Wprowadzono 6-miesięczne <i>vacatio legis</i> dla wybranych przepisów.

Wyjaśnienia dotyczące użytych skrótów nazw podmiotów zgłaszających uwagi:

1. Krajowe Forum Chłodnictwa – KFCh.
2. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Chłodnictwa i Klimatyzacji – SNTChiK.
3. Instytut Chemii Przemysłowej – IChP.
4. PROZON Fundacja Ochrony Klimatu – Prozon.
5. Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego – IBPR-S.
6. Centralny Ośrodek Chłodnictwa „COCH” w Krakowie Sp. z o. o. – COCH.
7. Polska Izba Przemysłu Chemicznego – PIPC.

Nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt nie podlegał opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o substancjach zubażających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO / WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH ¹⁾:	Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia: - art. 6 ust. 3 dyrektywy 2006/40/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. dotyczącej emisji z systemów klimatyzacji w pojazdach silnikowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 70/156/EWG (Dz. Urz. UE L 161 z 14.06.2006, str. 12). - Naruszenia nr 2012/2063, skargi KE skierowanej do Trybunału Sprawiedliwości UE nr C-303/14.

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ ²⁾

Jedn. red.	Treść przepisu UE ³⁾	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red. (*)	Treść przepisu/ów projektu (*)	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE (**)
Art. 37 ust. 1	Zakłady usługowe oferujące usługi serwisowe i naprawcze systemów klimatyzacji nie napełniają tych systemów fluorowanymi gazami cieplarnianymi, jeżeli z systemu wycieka odbiegająca od normalnej ilość czynnika chłodniczego, do momentu zakończenia koniecznej naprawy.	T	Art. 49 pkt 7 (administracyjna kara pieniężna)-	W przypadku stwierdzenia wycieku substancji kontrolowanych lub fluorowanych gazów cieplarnianych z systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych w ilości odbiegającej od normalnej, podmiot oferujący usługi serwisowe i naprawcze tego systemu klimatyzacji samochodowej jest obowiązany, przed napełnieniem systemu, dokonać jego naprawy, zapewniającej odpowiednie uszczelnienie zapobiegające wyciekom. W przypadku napełnienia systemu klimatyzacji w niektórych pojazdach silnikowych, w momencie stwierdzenia wycieku substancji kontrolowanych albo fluorowanych gazów cieplarnianych w ilości odbiegającej od normalnej, przed dokonaniem naprawy wymierza się administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł.	

Art. 48 - 52	<p>Art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006.</p> <p>Państwa Członkowskie powiadają Komisję do dnia 4 lipca 2008 r. o przepisach dotyczących sankcji oraz niezwłocznie informują ją o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.</p>	T	-	<p>Administracyjne kary pieniężne (w wysokości od 3 0000 do 30 000 zł) nakładane przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska i komendantów wojewódzkich państwowej straży pożarnej, za nieprzestrzeganie przepisów ustawy i przepisów rozporządzenia 842/2006.</p> <p>Wdrożenie sankcji za nieprzestrzeganie ww. przepisów pozwoli na wypełnienie zobowiązań wskazanych w naruszeniu i skardze do Trybunału Sprawiedliwości UE.</p>	
Art. 22-35, art. 38 - 39	<p>Art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 842/2006, Art. 12 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 303/2008, Art. 12 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 304/2008, Art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 305/2008, Art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 306/2008, Art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 307/2008 oraz Art. 1 rozporządzenia (WE) nr 308/2008.</p> <p>Do dnia 4 lipca 2008 r. Państwa Członkowskie ustalają lub dostosowują swoje wymagania dotyczące szkoleń i certyfikacji, na podstawie minimalnych wymagań, powiadają Komisję o swoich programach szkoleń i certyfikacji i uznają certyfikaty wystawiane przez inne kraje członkowskie oraz nie ograniczają swobody przedsiębiorczości. Przepisy ww. rozporządzeń wykonawczych dotyczą podania Komisji Europejskiej informacji o jednostkach certyfikujących, jednostkach wydających zaświadczenia o odbytych szkoleniach i formy powiadamiania o programach szkoleń i certyfikacji.</p>	T	-	<p>Utworzenie jednostki certyfikującej personel i jednostki certyfikującej przedsiębiorców, jednostek oceniających, jednostek prowadzących szkolenia, jednostek wydających zaświadczenia oraz sposoby ich funkcjonowania.</p> <p>Wprowadzenie tych przepisów pozwoli na usunięcie uchybienia polegającego na braku notyfikacji krajowych środków wykonawczych przewidzianych w ww. rozporządzeniach.</p>	

POZOSTAŁE PRZEPISY PROJEKTU⁴⁾

Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
<p>Art. 20 ust. 4 i 5:</p> <p>„4. Personel wykonujący czynności w zakresie instalacji, kontroli szczelności, konserwacji lub serwisowania urządzeń chłodniczych, klimatyzacyjnych lub pomp ciepła, jak również systemów ochrony przeciwpożarowej, zawierających substancje kontrolowane oraz odzysku substancji kontrolowanych z tych urządzeń lub systemów ochrony przeciwpożarowej oraz gaśnic, obowiązany jest do posiadania certyfikatów dla personelu, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2.</p> <p>5. Personel, o którym mowa w ust. 1-4, obowiązany jest wykonywać czynności objęte certyfikatami dla personelu, o których mowa w ust. 1-3, z wykorzystaniem odpowiedniego wyposażenia technicznego.”</p>	<p>Prawo UE (rozporządzenie (WE) nr 1005/2009) daje możliwość utrzymania dotychczasowych wymagań w zakresie substancji kontrolowanych i odstąpienia w ramach nowego systemu certyfikacji od wymogu zdania egzaminu w zakresie substancji kontrolowanych dla osób, które uzyskały już uprawnienia do wykonywania czynności związanych z obsługą urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych w zakresie substancji kontrolowanych na podstawie dotychczasowych przepisów. Natomiast projekt wprowadza – zgodnie z tym, co zostało przesądzone na etapie założeń do przedmiotowego projektu – nowy, jednolity system certyfikacji dla substancji kontrolowanych i gazów fluorowanych.</p>

¹⁾ w wypadku projektu usuwającego naruszenie Komisji należy wpisać nr naruszenia, zaś w wypadku wykonywania orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości (czy to w trybie prejudycjalnym czy skargowym) należy podać datę wyroku i sygnaturę sprawy

²⁾ tabelę zbieżności dla przepisów Unii Europejskiej można wygenerować przy pomocy systemu e-step (www.e-step.pl/urzednik). W wypadku konieczności dodania uzasadnienia dla przekroczenia minimum europejskiego należy dodać odpowiednią kolumnę

³⁾ w tej części należy wskazać przepisy dyrektywy, decyzji ramowej, przepisy prawa UE, których naruszenie wskazała Komisja lub których wykładni dokonał Trybunał Sprawiedliwości

⁴⁾ w tej części należy wskazać wszystkie przepisy projektu aktu prawnego, które nie zostały wymienione w pierwszej części tabeli. Ze względu na konieczność ograniczenia projektów implementujących prawo UE do przepisów wyłącznie i ściśle dostosowawczych przepisy wykraczające poza ten zakres powinny mieć charakter wyjątkowy i być opatrzone uzasadnieniem konieczności ich wprowadzenia

(*) jeżeli do wdrożenia danego przepisu UE potrzebne jest oprócz przepisu przenoszącego treść, także wprowadzenie przepisów zapewniających stosowanie (np. przepisy proceduralne, przepisy karne itp.), w tabeli powinny znaleźć się wszystkie te przepisy wraz z oznaczeniem ich jednostek redakcyjnych

(**) w wypadku wprowadzenia przepisów, które przekraczają minimum ustanowione przepisami UE (o ile jest to dopuszczalne) konieczne jest uzasadnienie zastosowania takiej normy.

Warszawa, dnia 7 stycznia 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.605.2013 / 21 /DK

dot.: RM-10-132-12 z 31.12.2014 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o substancjach zubożających warstwę ozonową oraz o niektórych fluorowanych gazach cieplarnianych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie pozwalam sobie zwrócić uwagę, że w związku z brakiem powiadomienia Komisji o wprowadzeniu systemu certyfikacji oraz sankcji, zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006 i rozporządzeniach wykonawczych, Komisja skierowała do Trybunału Sprawiedliwości UE na podstawie art. 258 TFUE skargę przeciwko Polsce (sprawa C-303/14). Postępowanie w tej sprawie znajduje się obecnie w końcowej fazie. Jest wysoce prawdopodobne, że wyrok Trybunału zostanie wydany jeszcze w I półroczu 2015 r. **Bez pilnego przyjęcia projektowanej regulacji nie jest możliwe uniknięcie niekorzystnego wyroku Trybunału Sprawiedliwości.**

Z poważaniem

Do wiadomości:
Pan Maciej Grabowski
Minister Środowiska